ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Ο υφυπουργός Α. Πετρόπουλος επιβεβαιώνει την «Κόντρα»

Αναλογικά η «εθνική», μεγάλες μειώσεις στην «ανταποδοτική» σύνταξη

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η αλήθεια για τις αγροτικές επιδοτήσεις

ΣΕΛΙΔΑ 9

Εμπλέκοντας το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο

Κήρυξαν πόλεμο στους πρόσφυγες

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Εισφορές ελεύθερων επαγγελματιών

Κινήσεις απελπισίας του Κατρούγκαλου

ΣΕΛΙΔΑ 9

Το Μνημόνιο είναι το ευαγγέλιο της συγκυβέρνησης

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ο κάβος είναι για τους Τσιπραίους, όχι για τον ελληνικό λαό

ΣΕΛΙΔΑ 3

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 857 - 13 Φλεβάρη 2016 | www.eksegersi.gr

ΝΑ ΜΗ ΦΤΑΣΕΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΟ ΕΚΤΡΩΜΑ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ

ΠΑΛΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

για τη διάσωση της Κοινωνικής Ασφάλισης

Scripta...Verba...

Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων ασκούν έντονη πίεση στους θεσμούς και είναι απολύτως υγιείς και απαραίτητες. Τη θέλουμε την πίεση αυτή, γιατί τίποτα δεν έχει τελειώσει ακόμα.

Παναγιώτης Ρήγας

Οι πολίτες μέσα από τις πορείες και τις διαδηλώσεις στέλνουν ένα ηχηρό μήνυμα στους δανειστές που επιχειρούν να μας επιβάλουν μέτρα λιτότητας.

Μαρίνα Χρυσοβελώνη

Συριζανέλ για πάντα, ενωμένοι και στην προπαγάνδα...

Η Βουλή μπορεί να εξασφαλίσει άμεσα, μέσα από τις διακομματικές διαδικασίες της, έναν σοβαρό, άνετο και συντεταγμένο διάλογο πάνω στο σύνολο των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι αγρότες.

Νίκος Βούτσης

Ελα, όμως, που οι αγρότες «μουλάρωσαν» και έγραψαν τον Βούτση (με την τόσο μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του) στα λάστιχα των τρακτέρ τους!

Εχουμε ανακοινώσει στην «κουάντρικα» –δεν είναι πια τρόικα- ότι είμαστε υποχρεωμένοι να μην συζητάμε μαζί τους ούτε καν κυρίως μαζί τους. Η βασική μας υποχρέωση είναι να έχουμε διάλογο με την κοινωνία.

Γιώργος Κατρούγκαλος

Μολονότι του έχουν κοπεί τα φτερά (φαίνεται στο ύφος του) εξακολουθεί να λέει τις ίδιες παπάρες, θεωρώντας ότι έχουν ακόμα πέραση.

Είμαστε αντίθετοι σε ακραίες κινητοποιήσεις, που δυσκολεύουν τη ζωή των πολλών και χειροτερεύουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση της οικονομίας και ορισμένες φορές αδικούν και τους ίδιους τους παραγωγούς.

Ιωάννης Βρούτσης

Η ΝΔ ως υπεύθυνη αστική δύναμη που δεν ενθαρρύνει το «πεζοδρόμιο».

Οσοι από μας ψηφίσαμε τη συμφωνία του Ιουλίου με τους θεσμούς, το κάναμε γιατί πιστεύαμε ότι η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας αποτελεί μονόδρομο.

Βαγγέλης Αποστόλου

Να και η λογική του μονόδρομου! Προοδεύουν οι... ριζοσπάστες αριστεροί.

Επιλέξαμε το Βερολίνο ακριβώς επειδή τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει σε μία προοδευτική κατεύθυνση χωρίς την πλήρη συμμετοχή της Γερμανίας στις ευρωπαϊκές μας προσπάθειες.

Yanis Varoufakis

Αμα έχεις λεφτά και λεφτάδες υποστηριχτές, τότε κάνεις ακόμα και το γινάτι σου πολιτική. Χωρίς προοπτική, βέβαια, αλλά εσύ κάνεις ένα πολύ καλό promotion, που κρατάει ψηλά το κασέ σου ως «διεθνούς ομιλητή».

ΡΙΠΕΣ

◆ «Εγωιστές» οι αγρότες, σύμφωνα με τον Τσίπρα ◆ (Ναι, αυτός είναι η «ανώτατη κυβερνητική πηγή» που εξέδωσε τον ανώνυμο φετφά από ιρανικού εδάφους) ◆ Επιεική τον βρίσκουμε ◆ Θα μπορούσε να τους χαρακτηρίσει και αχάριστους ◆ Ειδικά τους φτωχούς αγρότες ◆ Αυτούς που φέρνουν τα... τανκς στην Αθήνα ◆ Χουντικοί είναι οι αγρότες, όπως απεφάνθη ο γενικός γραμματέας Νεφελούδης ◆ Με το πρώτο ζόρι έβγαλαν όλη τη ρεβιζιονιστική βρόμα ◆ Αυτή που έκρυβαν επιμελώς επί δεκαετίες, παριστάνοντας τους δημοκρατικούς και φιλελεύθερους ◆ Καταρώμενοι τον κακό «σταλινισμό» ◆ Κι εμείς που λέγαμε ότι δεν υπάρχουν χειρότερα καθάρματα από δαύτους κατηγορούμασταν ως... σταλινικοί ◆ Που... ποινικοποιούμε τη διαφωνία ◆ Καμαρώστε τους τώρα, όσοι τους υποστηρίζατε ◆ Αλλά, ξέρουμε, τα ιδεολογήματα τα έχετε έτοιμα από προηγούμενες φορές ◆ Ο ρόλος της απατημένης ερωμένης σας πάει γάντι ◆ «Δεν υπάρχει φορολογικό νομοσχέδιο για τους αγρότες» επαναλαμβάνουν σαν χαλασμένα γραμμόφωνα τα κυβερνητικά στελέχη ◆ Περνάνε τους αγρότες για ηλίθιους ◆ Κι αυτά που προβλέπει το Μνημόνιο τι είναι, ρε; ◆ Τον «αριστερό αυριανισμό της ΛΑΕ» κατήγγειλε κάποιος συριζαίος ονόματι Μπουρνούς ◆ Φανταστείτε, δηλαδή, να μην στήριζε Τσίπρα και ΣΥΡΙΖΑ ο Κουρής με τη φυλλάδα και το κανάλι! ◆ «Μόνοι μας και όλοι τους» κατέληξε στη δήλωσή του ο Μπουρνούς ◆ Παιχταρά μου, εσύ ◆ «Μια νύχτα μαγική σαν την Αργεντινή, να δούμε στα ελικόπτερα Αλέξη ποιος θα μπει» ◆ Καλά τα χαρούμενα συνθηματάκια, αλλά να έχουν και κάποια γείωση με την πραγματικότητα ◆ Απ' όσο ξέρουμε, ουδείς από τους προηγούμενους μνημονιακούς δραπέτευσε, με ελικόπτερο ή άλλο μέσο ◆ Εδώ είναι όλοι τους ◆ Σύμφωνα με τις διαρροές του Μαξίμου, η Μέρκελ ρώτησε τον Τσίπρα ποια είναι η γνώμη του για τον Μητσοτάκη ◆ Τόση εμπιστοσύνη του έχει πια; ◆ Κι αν ισχύει, αυτό είναι προς έπαινο του Τσίπρα; ◆ Πέρα από το θέατρο με το «βάζω-βγάζω γραβάτα και μαντιλάκι» ο Κατρούγκαλος τα έχει παίξει ◆ Του έχει τραβήξει και η τρόικα τ' αυτιά, μη αποδεχόμενη να παίξει το ρόλο του «κακού» ◆ Ετσι, από τη μια μιλάει για «σκληρή διαπραγμάτευση» και από την άλλη λέει ότι «δεν τέθηκε ποτέ θέμα περικοπών των συντάξεων» ◆ Τότε σε τι συνίσταται η σκληρότητα της διαπραγμάτευσης; ◆ Για το φύλο των αγγέλων συζητούν; ◆ Καήκαμε αν το κλείσιμο της αξιολόγησης πάει τον Μάη ή τον Ιούνη, δήλωσε ο Ευκλειδάκος ◆ Ποιος τους εμποδίζει να την κλείσουν αμέσως; ◆ Η δήλωση Ευκλειδάκου έχει και άλλη ανάγνωση ◆ «Αντε να τελειώνουμε με τη σκληρή διαπραγμάτευση, γιατί κινδυνεύουμε να πάθουμε ό,τι το πρώτο εξάμηνο του 2015» ◆ Μια ψυχή που είναι να βγει ας βγει ◆ Στο Μαξίμου, όμως, φοβούνται μήπως μαζί με την «αριστερή ψυχή» χάσουν και την κοινοβουλευτική πλειοψηφία ◆ Γι' αυτό το τρενάρουν όσο μπορούν ◆ Ο δε υφυπουργός Εργασίας Πετρόπουλος, όταν ρωτιέται πότε θα τελειώσει η διαπραγμάτευση, απαντά ◆ «Η Ελλάδα χαράσσει τη μοίρα της, δεν μπορώ να κάνω πρόβλεψη» ◆ «Μια μεταρρύθμιση θα πρέπει να πείσει αυτούς που θα την κάνουν πράξη», είπε ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης ◆ Και κρύος ιδρώτας έλουσε τον υπουργό Κατρούγκαλο ◆ Γιατί ψυλλιάστηκε ότι θα είναι η επόμενη Ιφιγένεια μετά τον Μπαρουφάκη ◆

επί του πιεστηρίου

Σύμφωνα με ρεπορτάζ, που διοχέτευσαν τα στελέχη προπαγάνδας του μεγάρου Μαξίμου, ο Κάμερον ενημέρωσε τον Τσίπρα ότι έρχεται άμεσα στην Ελλάδα ομάδα βρετανών ειδικών που θα αναλάβει αποκλειστικά τις απελάσεις (επαναπροωθήσεις τις λένε) μεταναστών πακιστανικής καταγωγής. Η είδηση παρουσιάστηκε με καμάρι, ως αποτέλεσμα των σωστών κινήσεων που κάνει η κυβέρνηση στο Προσφυγικό!

«Η Μέρκελ είχε εξαιρετική συμπεριφορά στο προσφυγικό. Ο Γιουνκέρ βοήθησε στην υπόθεση του ελληνικού προγράμματος». Παρά τα κιλά του, ο Νίκος Βούτσης επιδεικνύει ευλυγισία μεσαιωνικού λακέ όταν πρόκειται να γλείψει τα μεγάλα αφεντικά.

Εμεινε σκόπιμα έξω από την καθιερωμένη οικογενειακή φωτογραφία της ΛΑΕ η τέως πρόεδρος Ζωή, που προτίμησε να διαδηλώσει με άλλο μπλοκ. Αμα τους αφήσει αμανάτι και την υπαρχηγό Ραχήλ, θα έχει πετύχει μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, η Ραχήλ θεωρείται βαρίδι πλέον. Κάτι οι lifestyle φωτογραφίσεις, κάτι οι lifestyle εμφανίσεις στις διαδηλώσεις, κάτι τα «τιτιβίσματά» της, την κάνουν ακατάλληλη για τα σχέδια της Ζωής.

«Παναγόπουλος, Καραμίχας, Πατούλης, Σκάι, Mega, οπαδοί του Ναι, Μητσοτάκης, Χρυσή Αυγή, μεγαλοφοροφυγάδες και ο "αριστερός" Αυριανισμός της ΛΑΕ, όλοι μαζί αγκαλίτσα σε δρόμους και μπλόκα, σε μια πολιτική απεργία που θυμίζει lock out και στρέφεται εναντίον ενός νομοσχεδίου που δεν έχει καν κατατεθεί στην αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου. Μόνοι μας και όλοι τους. Δεν το έγραψε κανένας σαλταρισμένος συριζαίος, αλλά το μέλος της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ (και υποψήφιος ευρωβουλευτής) Γιάννης Μπουρνούς. Αδίστακτοι γκεμπελίσκοι, χωρίς στοιχειώδη επαφή με την πραγματικότητα, φροντίζουν να κάνουν καθαρό σε όλους πως μόνο ένα πράγμα τους ενδιαφέρει: η παραμονή στην εξουσία με τα «καλά» της.

Ψάχνοντας λίγο να δούμε ποιο είναι τέλος πάντων αυτό το αδίστακτο στελεχάκι, τον βρήκαμε να δηλώνει πριν από ένα χρόνο (22.2.2015), αμέσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας της 20ής Φλεβάρη, σε μια εκδήλωση του Μπλόκο στην Πορτογαλία: *«Εχω καλά νέα για την Πορτογαλία: με την απόφαση του Γιούρογκρουπ έχουμε τον ανακοινωμένο θάνατο αυτού του μη δημοκρατικού θεσμού της τρόικας. Οι έλληνες υπουργοί απελευθερώθηκαν σήμερα από τους αλαζόνες τεχνοκράτες οι οποίοι τα τελευταία χρόνια είχαν συνηθίσει να δίνουν διαταγές σε μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση»*!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι εισηγητές μιας διαφορετικής πολιτικής - και αυτή αναφέρεται στα κόμματα της αντιπολίτευσης και ειδικότερα στα κόμματα του δημοκρατικού τόξου - οφείλουν να πουν ποια είναι η διαφορετική επιλογή, η διαφορετική πορεία που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα και εν προκειμένω η κυβέρνηση με την υλοποιούμενη πολιτική της, όταν μάλιστα μερικούς μήνες πριν υπεδείκνυαν -η μνήμη οφείλει να είναι ζωντανή - το Ναι στο δημοψήφισμα και στο να υπάρξει συμφωνία και όποια να είναι.

Φώτης Κουβέλης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

13/2: Ημέρα ραδιοφώνου **13/2/1949: 700 νεκροί, 1.500 τραυματίες και 400 αιχμάλωτοι αντάρτες σε προσπάθεια κατάληψης της Φλώρινας** 13/2/1963: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομικών (Αθήνα) 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών (Θεσσαλονίκη), πέντε συλλήψεις 13/2/1976: Πεδίο μάχης τα Σπάτα, τραυματισμοί, συλλήψεις κατοίκων που αντιδρούν στο νέο αεροδρόμιο 13/2/2006: Δεκαπεντάχρονος αφγανός πρόσφυγας σοβαρά κακοποιημένος από λιμενικό, 21χρονος συμμέτοχος στο επεισόδιο νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες (Πάτρα) 13/2/2012: Συλλαλητήριο κατά μνημονίου, φωτιά σε «Αττικόν», «Αστυ» και κεντρικά Alpha bank 14/2: Ημέρα ερωτευμένων 14/2/1901: Στρατιωτικός νόμος για καταστολή εξεγερμένων κατά της φορολογίας (Μαδρίτη) 14/2/1902: Αιματηρή εξέγερση μετά από απεργίες για μείωση ωραρίου εργασίας (Τεργέστη), στρατιωτικός νόμος 14/2/1974: Συλλαμβάνονται τρία άτομα που μετέφεραν αντιδικτατορικές προκηρύξεις ΚΚΕ εσ. από Δυτική Γερμανία 15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Σερβία: Εθνική εορτή, Καναδάς: Ημέρα σημαίας, Σιγκαπούρη: Ημέρα ολικής άμυνας **15/2/1973: Η αστυνομία παραβιάζει το άσυλο του Πολυτεχνείου, εκατό συλλήψεις, έντεκα φοιτητές σε δίκη, 37 στον στρατό με διακοπή αναβολής, παραίτηση συγκλήτου** 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρίας στον Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού-εργαζομένων (Βόλος) 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ **16/2/1973: Κατάληψη Νομικής από 2.500 φοιτητές, πορεία, συμπλοκές με αστυνομία και παρακρατικούς** 17/2/1905: Εκτέλεση Μέγα Δούκα Σεργκέι Αλεξάντροβιτς, θείου και σύμβουλου τσάρου 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών σε Κηφισιά και Πολιτεία 18/2: Γκάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβα στο ΥΠεΧωΔΕ (ΕΛΑ) 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία «General Motors» (17Ν).

Ο κάβος είναι για τους Τσιπραίους, όχι για τον ελληνικό λαό

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου το έκανε μόδα και ο Τσίπρας την ακολουθεί πιστά: κάθε φορά που ο πρωθυπουργός θέλει να κάνει διάγγελμα, μαζεύει το υπουργικό συμβούλιο, φωνάζει τις κάμερες, βγάζει ένα λογύδριο με τους υπουργούς σε ρόλους γλάστρας και η σεμνή τελετή λαμβάνει τέλος με τις κάμερες να απομακρύνονται. Ετσι, το διάγγελμα βαφτίζεται «ομιλία του πρωθυπουργού στο υπουργικό συμβούλιο».

Στα χρόνια της κρίσης έχουμε συνηθίσει τέτοιες ομιλίες-διαγγέλματα να γίνονται όταν η κυβέρνηση τραβάει ζόρια. Ούτε απ' αυτόν τον κανόνα παρεξέκλινε ο Τσίπρας στην «ομιλία προς το υπουργικό συμβούλιο», σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, το πρωί της περασμένης Τετάρτης. Η κυβέρνησή του περνάει μεγάλα ζόρια, ο ίδιος παραπαίει φανερά, και θέλησε να περάσει το μήνυμα ότι είναι παντοδύναμος και ελέγχει απόλυτα την κατάσταση.

Γι' αυτό και η ομιλία του ήταν από μια άποψη κωμική, γεμάτη από αναφορές και ατάκες που τροφοδότησαν τις σατιρικές εκπομπές της ραδιοτηλεόρασης. Ατάκες του τύπου: «Η Ελλάδα τον τελευταίο χρόνο αναλαμβάνει τον ρόλο που της αναλογεί και δεν περιορίζεται στην στάση αναμονής για την βοήθεια της Ευρώπης».

Ακόμα και οι λογογράφοι του Τσίπρα στέρεψαν από ιδέες και κατέφυγαν σ' ένα φραστικό σχήμα που το έχουν χρησιμοποιήσει και ο Γιωργάκης και ο Σαμαράς, κάθε φορά που ανακοίνωναν νέα μνημονιακά μέτρα: *«Για πρώτη φορά τα τελευταία έξι χρόνια, έχουμε μεν μπροστά μας ένα δύσκολο κάβο, αλλά μετά από αυτόν, βλέπουμε φως στον ορίζοντα»*! Πόσες φορές δεν πέρασε τον τελευταίο κάβο ο Σαμαράς; Πόσες φορές δεν είδε φως στο βάθος του τούνελ ο Γιωργάκης;

Δεν είναι τυχαίο πως ούτε τον κάβο περιέγραψε ο Τσίπρας ούτε το φως που θα φανεί στο βάθος του ορίζοντα. Και τον μεν κάβο τον γνωρίζουμε. Είναι το Ασφαλιστικό και τα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα που θα ψηφιστούν τώρα και θα αφορούν τα επόμενα χρόνια. Το φως που θα φανεί στο βάθος του ορίζοντα ποιο είναι; Ο Τσίπρας δεν ανέφερε ούτε ένα απλό μέτρο ανακούφισης των εργαζόμενων. Οχι από εκείνα που έταζε πριν τις εκλογές του Γενάρη του 2015, εξαπατώντας το λαό, αλλά έστω κάτι, σαν εκείνα που συνήθιζε να λέει ο Σαμαράς (μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, κοινωνικό μέρισμα από το πρωτογενές πλεόνασμα και τα παρόμοια).

Για να τελειώνουμε με τα καλαμπούρια, ο κάβος που έχουν να περάσουν οι Τσιπραίοι έχει να κάνει με την παραμονή τους στην εξουσία. Ετσι και καταφέρουν να τον περάσουν, όμως, θα έχουν βυθίσει τον ελληνικό λαό πιο βαθιά στο βούρκο της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Θα έχουν ψηφίσει το νομοσχέδιο που διαλύει την Κοινωνική Ασφάλιση. Αυτοί έχουν κάθε λόγο να επιδιώκουν να περάσουν τον κάβο, ο ελληνικός λαός έχει κάθε λόγο να μην τους αφήσει. Τόσο απλά είναι τα πράγματα.

Σε ρόλο Γκέμπελς

Αιχμή της αντίστασης για να μην περάσει το Ασφαλιστικό είναι αυτή τη στιγμή οι αγρότες, που έχουν βγάλει στο δρόμο μια εξαιρετικά αποτελεσματική «δύναμη πυρός», αν τη χρησιμοποιήσουν μέχρι το τέλος και όπως πρέπει. Μπροστά σ' αυτή την απειλή, οι Τσιπραίοι επιστρατεύουν τη λάσπη, ακολουθώντας την τακτική των προκατόχων τους.

Εκείνοι μιλούσαν για «τεμπελχανάδες» και «κρατικοδίαιτους» αγρότες, που έφαγαν τις επιδοτήσεις στα σκυλάδικα και στις «Καγιέν» και εκβιάζουν το κοινωνικό σύνολο με τα μπλόκα. Οι Τσιπραίοι, αφού απέτυχε η «επίθεση αγάπης και διαλόγου» που εξαπέλυσαν, άρχισαν τη συκοφαντία περί «ακραίων στοιχείων» που παρασύρουν και τους υπόλοιπους αγρότες. Με τα τανκς της χούντας παρομοίασε τα τρακτέρ ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας Νεφελούδης. Για ομαδικό φόβο εξαιτίας όσων τράβηξαν τα προηγούμενα χρόνια έκανε λόγο ο... ψυχαναλυτής Κατρούγκαλος. «Παράλογο και ανόητο» χαρακτήρισε ο υφυπουργός Εργασίας Πετρόπουλος το ότι «αγρότες αρνούνται να καταβάλλουν 25 ευρώ το μήνα επιπλέον ασφαλιστικές εισφορές προκειμένου να εξασφαλίσουν και αυτοί εθνική σύνταξη». Και χαρακτήρισε τους αγρότες... παρασυρμένους που «μάλλον ή δεν το ξέρουν ή οι άλλοι θα πρέπει να μας πουν πώς αντιλαμβάνονται το συμφέρον των αγροτών».

Στο ίδιο μήκος κύματος ο Τσίπρας φόρεσε τη στολή του Γκέμπελς και υποστήριξε ότι τους αγρότες «αποθεώνουν τα συστημικά Μέσα Ενημέρωσης», επειδή έχουν «την αγωνία τους να μην εκκινήσει ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες, να μην ελεγχθούν τα δάνεια που πήραν οι μεγάλες επιχειρήσεις του Τύπου» και «να μην προχωρήσει ο εξαντλητικός έλεγχος στις λίστες των μεγαλοκαταθετών του εξωτερικού, που έκαναν περιουσίες όλα αυτά τα χρόνια στις πλάτες του έλληνα φορολογούμενου»!

Αντιπερισπασμός

Η υπόθεση με τις τηλεοπτικές άδειες, ανεξάρτητα από τη σύγκρουση ανάμεσα σε παλιά και νέα «τζάκια», την ακριβή έκταση της οποίας εμείς τουλάχιστον δε γνωρίζουμε, χρησιμοποιείται αυτή τη στιγμή από τους Τσιπραίους και σαν αντιπερισπασμός ενάντια στις λαϊκές κινητοποιήσεις για το Ασφαλιστικό.

Οταν εξακολουθείς να βαθαίνεις τη βάρβαρη πολιτική των Μνημονίων, χρειάζεσαι έναν κατασκευασμένο εχθρό, για να δείξεις ότι τάχα έχεις αρχίσει πόλεμο με τα συμφέροντα. Οι άλλοι έβγαζαν λίστες με φοροφυγάδες. Οι Τσιπραίοι χρησιμοποιούν τις διάφορες λίστες με καταθέτες εξωτερικού και ταυτόχρονα παριστάνουν τους πολέμιους της διαπλοκής. *«Μην ξεχνάτε, όμως, ότι η διαπλοκή που βάρυνε με τη σκιά της για πολλά χρόνια το πολιτικό σύστημα, την κοινωνία, την οικονομία της χώρας, βιώνει ίσως τις τελευταίες μέρες της πρωτοκαθεδρίας της, της εξουσίας της. Η διαπλοκή, λοιπόν, το επόμενο διάστημα τελειώνει»* είπε ο Τσίπρας. Και συμπλήρωσε απνευστί: *«Επιτίθεται σκληρά»* (η διαπλοκή). Πώς επιτίθεται; Βάζοντας μπροστά τους αγρότες!

Εκείνοι που υπηρετούν τον καπιταλισμό στην πιο άγρια μορφή του έχουν το θράσος να κατηγορούν τα θύματά τους ως όργανα (ακούσια έστω) κάποιας αόριστης διαπλοκής. Η οποία διαπλοκή δεν είδαμε να τους πολεμά. Αντίθετα, έχουμε δει τα μεγαλύτερα αστικά ΜΜΕ να στηρίζουν προσωπικά τον Τσίπρα, ιδιαίτερα από τότε που υπέγραψε το τρίτο Μνημόνιο, και να τον βοηθούν να κρατηθεί στην εξουσία, επειδή δεν υπήρχε έτοιμη εναλλακτική λύση πέρα απ' αυτόν. Μήπως είναι χτύπημα στη διαπλοκή το ξαναμοίρασμα (θα δούμε με τι τρόπο θα γίνει και ποια μορφή θα πάρει τελικά) της τηλεοπτικής πίτας, όταν οι προϋποθέσεις που τίθενται για να δοθεί μια τηλεοπτική άδεια απαιτούν καπιταλιστικές επιχειρήσεις με μεγάλα κεφάλαια; Θα φύγουν, άραγε, οι διαπλεκόμενοι και θα έρθουν αγνοί και έντιμοι καπιταλιστές που θα υπηρετήσουν την αντικειμενική ενημέρωση; Σε ποιον τα πουλάνε αυτά ο Τσίπρας και η κλίκα του;

Δικομματικός τζερτζελές

Και βέβαια, ο Τσίπρας δεν παρέλειψε να εξαπολύσει μια φραστική επίθεση ενάντια στη ΝΔ, στο πλαίσιο της οικοδόμησης του νέου δικομματισμού, που αποτελεί πρώτιστο στόχο του, προκειμένου ο ΣΥΡΙΖΑ να μείνει στο παιχνίδι της εξουσίας και να μην έχει την τύχη του ΠΑΣΟΚ.

Αυτή η επίθεση, μαζί με τους δραματικούς τόνους στο φινάλε («Οι μέρες που έρχονται θα είναι δύσκολες» - «Η χώρα, όμως, έχει γυρίσει σελίδα. Θα αντέξουμε να υλοποιήσουμε την εντολή που με σαφήνεια τρεις φορές μας έδωσε ο ελληνικός λαός τον τελευταίο χρόνο») τροφοδότησε την εκλογολογία. Οχι άδικα. Αυτή η ομιλία, έτσι όπως στήθηκε μάλιστα, με τη μορφή διαγγέλματος, θύμιζε πρωθυπουργό που ετοιμάζεται να πάει σε εκλογές και προσπαθεί να συσπειρώσει το κόμμα του έναντι των υπαρκτών και ανύπαρκτων εχθρών.

Θα μπορούσε, όμως να θυμίσει και πρωθυπουργό που προσπαθεί να συσπειρώσει τον κοινοβουλευτικό του λόχο, προσμένοντας να εκτονωθεί η λαϊκή οργή στους δρόμους (ιδιαίτερα η αγροτική), για να ψηφίσει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα και όλα τα υπόλοιπα που θα φαίνονται ελαφρύτερα σε σχέση μ' αυτό.

Και βέβαια, θα μπορούσε να θυμίσει πρωθυπουργό έτοιμο να το βάλει στα πόδια, παραδίδοντας τη σκυτάλη σε μια ευρύτερης κομματικής στήριξης κυβέρνηση. Γιωργάκη Παπανδρέου, δηλαδή, που κατέθεσε την πρωθυπουργία στα πόδια του Σαμαρά τον Ιούνη του 2011, στη συνέχεια μετα-πείστηκε από τους βαρόνους του ΠΑΣΟΚ, για να παραδώσει οριστικά στον Παπαδήμο και στη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ, το Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς.

Το μόνο βέβαιο είναι πως για τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Στις κορυφές του πολιτικού συστήματος μπορεί να γίνουν πολλά παιχνίδια. Ολες οι λύσεις, όμως, θα έχουν μνημονιακό «άρωμα». Γι' αυτό και ο ελληνικός λαός πρέπει να ενδιαφέρεται μόνο για λύσεις που τον αφορούν. Κι αυτές δε θα του τις χαρίσει κανένας. Μπορεί να τις κερδίσει μόνο με σκληρό και ανυποχώρητο αγώνα.

Παπαρολόγος, λαγός ή κάτι άλλο;

Την ώρα που η Γεροβασίλη διέψευδε μετά βδελυγμίας τα σενάρια περί εκλογών ή οικουμενικής κυβέρνησης και η «Αυγή» έγραφε πύρινα άρθρα καταγγέλλοντας τα... σκοτεινά κέντρα της αντίδρασης, που διακινούν τα σενάρια περί εκλογών για να αποσταθεροποιήσουν την κυβέρνηση, εμφανίστηκε ντούρος ο κυβερνητικός εταίρος Καμμένος και πέταξε με κάθε επισημότητα (σε συνέντευξή του σε κυριακάτικη εφημερίδα) την... απειλή των εκλογών. Την επομένη, έτυχε να συμβεί η κατάρρευση του Χρηματιστήριου και η δήλωση Καμμένου συμπεριλήφθη από τον αστικό Τύπο, αν όχι στις γενεσιουργές αιτίες της κατάρρευσης, τουλάχιστον στις αιτίες που την έκαναν τόσο βαθιά. Οπως γράφτηκε και ειπώθηκε, η δήλωση Καμμένου κρίθηκε ως στοιχείο πολιτικής αστάθειας με αποτέλεσμα να μεγαλώσει ο πανικός και να πάρει η κατάρρευση τέτοιο χαρακτήρα.

Ακολούθησε την ίδια κιόλας μέρα μπαράζ έμμεσων αποδοκιμασιών του Καμμένου από κορυφαία κυβερνητικά στελέχη. Σε απόλυτο συντονισμό έκαναν δηλώσεις ενάντια στη φιλολογία περί εκλογών Δραγασάκης και Βούτσης, ενώ το ίδιο έκανε από την Τεχεράνη και ο Τσίπρας, καλυμμένος πίσω από την δηλωτική ανωνυμία της «ανώτατης κυβερνητικής πηγής». Την επομένη, ανατέθηκε στη Γεροβασίλη να «χαϊδέψει» τον -προφανώς ενοχλημένο- Καμμένο, με μια δήλωση κάλυψής του, σύμφωνα με την οποία δεν είναι ο Καμμένος που άνοιξε τη σχετική συζήτηση.

Ο Καμμένος αρέσκεται, βέβαια, στις «μεγάλες κουβέντες» («θα το κάνουμε Κούγκι», «στα τέσσερα εσείς» κτλ.), όμως κατά κανόνα έχει στόχευση. Ακόμα και όταν παπαρολογεί. Η πρώτη σκέψη που προκάλεσε το άνοιγμα θέματος εκλογών από τη μεριά του ήταν ότι λειτουργήσε σαν «λαγός» του μεγάρου Μαξίμου, σε μια προσπάθεια να ασκηθεί εκβιασμός πάνω στους βουλευτές, ώστε να συσπειρωθούν και να ψηφίσουν τα εναπομείναντα μνημονιακά νομοσχέδια με πρώτο το Ασφαλιστικό. Ακόμα και αν δεν υπήρξε προσυνεννόηση, ο Καμμένος θα μπορούσε να έχει «πιάσει κλίμα» και να έσπευσε με το δικό του τρόπο να συνδράμει το Μαξίμου. Συνέπεσε, όμως, η κατάρρευση του Χρηματιστήριου, οπότε οι Τσιπραίοι δεν είχαν άλλη επιλογή εκτός από το «άδειασμα» του Καμμένου.

Διακινούνται, όμως, και άλλα σενάρια, που κάνουν λόγο για ρήγματα στις σχέσεις Καμμένου-Τσιπραίων. Ο Καμμένος, λένε αυτά τα σενάρια, βλέπει το πολιτικό φλερτ του ΣΥΡΙΖΑ με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, βλέπει την ευγενή μεταχείριση που επιφυλάσσει ο Τσίπρας στη Γεννηματά, ξέρει ότι στο παρασκήνιο διακινούνται σενάρια περί διεύρυνσης της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αντιλαμβάνεται ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήδη πνέει τα λοίσθια, και σπεύδει να πάρει τα μέτρα του για το μέλλον. Στο πλαίσιο αυτής της τακτικής -σύμφωνα πάντα με τη σεναριολογία- ο Καμμένος έχει κατεβάσει εντελώς τους τόνους της κριτικής του προς τη ΝΔ από τότε που εκλέχτηκε πρόεδρος ο Μητσοτάκης. Υπενθυμίζεται ότι ο Καμμένος πρωτοεκλέχτηκε βουλευτής με επιλογή του Μητσοτάκη πατέρα, με τον οποίο μάλιστα συναντήθηκε το Δεκέμβρη του 2014, σε μια προσπάθεια του πατριάρχη του μητσοτακαίικου να τον πείσει να ψηφίσει τον Δήμα για πρόεδρο της Δημοκρατίας και να μην γίνουν πρόωρες εκλογές.

Ολ' αυτά, βέβαια, είναι απλώς σενάρια που δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν. Τίποτα όμως δεν μπορεί να αποκλειστεί. Ο Καμμένος υπήρξε έως τώρα υπερπολύτιμος για τους Τσιπραίους, αφού χάρη σ' αυτόν έχουν σχηματίσει δυο κυβερνήσεις. Με το υπουργείο Αμυνας για την πάρτη του και μερικά πόστα για τους συνεργάτες του, ο Καμμένος άφησε στους Τσιπραίους ελεύθερο το πεδίο των χειρισμών στις διαπραγματεύσεις με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, στηρίζοντας αδιαμαρτύρητα όλες τις επιλογές τους. Ολα τα καλά, όμως, έχουν ημερομηνία λήξης. Ο Καμμένος μόλις που τα κατάφερε να μπει στη Βουλή το Σεπτέμβρη και χρεωμένος πλέον την εφαρμογή του τρίτου Μνημόνιου δύσκολα θα ξαναμπεί ως ΑΝΕΛ, αφού και ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα έχει πλέον τη δυναμική να τον ρυμουλκήσει. Από την άλλη, η κυβερνητική πλειοψηφία είναι τόσο οριακή που η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δύσκολα θα μακροημερεύσει. Αρα, ο μεν Καμμένος έχει να κοιτάξει το μέλλον του, οι δε Τσιπραίοι έχουν να κοιτάξουν τις δυνατότητες να βγει άλλη κυβέρνηση από τη σημερινή Βουλή, αφού οι εκλογές απαγορεύονται «διά ροπάλου».

Είναι λογικό, λοιπόν, να οργιάζει το παρασκήνιο και να φουντώνει η σεναριολογία. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σύντομα θα δούμε «εκδηλώσεις λατρείας» ανάμεσα σε Καμμένο και Τσιπραίους, αυτά όμως είναι για το θεαθήναι. Πίσω από τη βιτρίνα κυριαρχεί η αγωνία για το μέλλον και οι αναζητήσεις που αυτή η αγωνία κινητοποιεί. Αυτό δεν πηγάζει από τις θελήσεις του Καμμένου ή των Τσιπραίων, αλλά από τη λογική των πραγμάτων. Υπάρχει πολιτική κρίση και σε συνθήκες πολιτικής κρίσης οι απρόβλεπτοι παράγοντες είναι περισσότεροι από τους προβλέψιμους. Οταν μάλιστα έχεις να κάνεις με πολιτικά «διαμετρήματα» τύπου Καμμένου, που πλέον αντιμετωπίζουν υπαρξιακό πρόβλημα, το απρόβλεπτο γίνεται περισσότερο απρόβλεπτο.

Συρία

Υπέρ του Ασαντ ο συσχετισμός

Στον αέρα οι διαπραγματεύσεις

Διακόπηκαν πριν καν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ εκπροσώπων του καθεστώτος Ασαντ και της αντιπολίτευσης, οι οποίες επρόκειτο να ξεκινήσουν την 1η Φλεβάρη, καθώς ήταν εξαρχής φανερό ότι δεν υπήρχαν σημεία σύγκλισης. Η μεν αντιπολίτευση έθετε ως όρους για την έναρξη των διαπραγματεύσεων τον τερματισμό των βομβαρδισμών και της πολιορκίας πόλεων και περιοχών από τον κυβερνητικό στρατό καθώς και την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων, η δε συριακή κυβέρνηση, με σαφώς ενισχυμένη τη διαπραγματευτική θέση της λόγω των πρόσφατων στρατιωτικών επιτυχιών, θεωρούσε τους όρους αυτούς αντικείμενο των διαπραγματεύσεων και όχι προϋπόθεση για την έναρξή τους.

Ετσι, μετά από τρεις μέρες διαβουλεύσεων με τον ειδικό μεσολαβητή του ΟΗΕ Στάφαν Ντε Μιστούρα, ανακοινώθηκε η αναστολή των διαπραγματεύσεων με πιθανή ημερομηνία επανέναρξης την 25η Φλεβάρη.

Σε κρίσιμη φάση ο πόλεμος

Τέσσερις μήνες μετά τη ρωσική στρατιωτική επέμβαση στη Συρία, ο πόλεμος, όπως φαίνεται, είναι πλέον σε κρίσιμη φάση. Ο κυβερνητικός στρατός και οι σύμμαχοί του (σιιτικές πολιτοφυλακές), με την υποστήριξη σφοδρών -ρωσικών κυρίως- αεροπορικών βομβαρδισμών, κερδίζουν συνεχώς έδαφος τις τελευταίες βδομάδες, καταλαμβάνοντας στρατηγικής σημασίας πόλεις και περιοχές στις επαρχίες Λατάκια, Ντεράα, Ιντλίμπ, Χάμα και Χαλέπι.

Ενδεικτικά, στα τέλη Γενάρη, στη νότια επαρχία Ντεράα που συνορεύει με την Ιορδανία, ο κυβερνητικός στρατός κατέλαβε τη στρατηγικής σημασίας πόλη Σέιχ Μισκίν, ανακτώντας τον έλεγχο του αυτοκινητόδρομου που συνδέει τη Δαμασκό με τη Ντεράα, και στις 5 Φλεβάρη κατέλαβε την πόλη-κλειδί Αταμάν, δίπλα στα σύνορα με την Ιορδανία και κοντά στη Ντεράα, απ' όπου ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις το 2011, η οποία από το περασμένο Σαββατοκύριακο πολιορκείται από τον κυβερνητικό στρατό.

Αυτό σημαίνει ότι σφίγγει ο κλοιός γύρω από τους αντάρτες, καθώς και η Ιορδανία έχει κλείσει τις τελευταίες βδομάδες τα σύνορά της μέσω των οποίων ανεφοδιάζονταν.

Από τα τέλη Γενάρη, το καθεστώς Ασαντ έχει επίσης ανακτήσει τον έλεγχο αρκετών πόλεων και χωριών στη βορειοδυτική επαρχία Λατάκια, μεταξύ των οποίων οι πόλεις Σάλμα και Μπασούρα.

Η μεγάλη επίθεση στο Χαλέπι

Ωστόσο, η πιο σημαντική εξέλιξη μέχρι στιγμής στην πορεία του πολέμου είναι η μεγάλη επίθεση που έχει εξαπολύσει ο κυβερνητικός στρατός από τις αρχές Φλεβάρη στην επαρχία του Χαλεπιού και πιο συγκεκριμένα στο τμήμα βόρεια της πόλης μέχρι τα σύνορα με την Τουρκία. Στις 3 του Φλεβάρη κατάφερε να σπάσει την τρίχρονη πολιορκία από τους αντάρτες των πόλεων Νουμπούλ και Ζαχράα, με 60.000 σιιτικό στην πλειοψηφία πληθυσμό. Στις 8 Φλεβάρη, κατέλαβε την πόλη Κφίν, φτάνοντας σε απόσταση μόλις 5 χιλιομέτρων από την πόλη Ταλ Ραφάατ και 25 χιλιομέτρων από τα τουρκικά σύνορα. Στις 9 Φλεβάρη, κατέλαβε τη στρατηγικής

σημασίας πόλη Τάανα στο ανατολικό τμήμα της επαρχίας, ενώ στις 7 Φλεβάρη, η πολιτοφυλακή των Κούρδων «Δυνάμεις Λαϊκής Προστασίας» (YPG), που ελέγχουν το βορειοδυτικό άκρο της επαρχίας Λατάκια στα σύνορα με την Τουρκία και έχουν καταλάβει επίσης μια σειρά χωριά τις τελευταίες μέρες, ανέκτησε τον έλεγχο των πόλεων Ντέιρ Τζαμάλ και Μαρανάζ, όταν οι αντάρτες αποχώρησαν ενόψει της ταχείας προέλασης του κυβερνητικού στρατού και της πίεσης των κατοίκων προκειμένου να αποφύγουν τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Το σπάσιμο της πολιορκίας των δύο σιιτικών πόλεων Νουμπούλ και Ζαχράα έδωσε τη δυνατότητα στις κυβερνητικές δυνάμεις να κόψουν το βασικό αυτοκινητόδρομο που συνδέει το ανατολικό τμήμα του Χαλεπιού, που ελέγχεται από τους αντάρτες (το δυτικό ελέγχεται από το καθεστώς Ασαντ), με το βόρειο τμήμα της επαρχίας και με την Τουρκία, μέσω του οποίου διακινούνταν μέχρι τώρα όλα τα εφόδια, όπλα και μαχητές.

Ο επόμενος στόχος των κυβερνητικών δυνάμεων είναι η κατάληψη της πόλης Ταλ Ραφαάτ, από την οποία απέχουν αυτή τη στιγμή ελάχιστα χιλιόμετρα, και τέλος η κατάληψη της πόλης Αζάζ, που βρίσκεται πριν από τα τουρκικά σύνορα και κοντά στο συνοριακό πέρασμα Μπαμπ αλ-Σαλάμ, η απώλεια της οποίας θα σημάνει την εκκαθάριση των ανταρτών από το προπύργιό τους στη βορειοδυτική Συρία.

Στόχος της μεγάλης επίθεσης των κυβερνητικών δυνάμεων στο βόρειο Χαλέπι είναι αφενός ο έλεγχος και το κλείσιμο των συνόρων με την Τουρκία -και συνεπώς των δρόμων ανεφοδιασμού των ανταρτών- και αφετέρου η πολιορκία της πόλης του Χαλεπιού, που ελέγχεται από τους αντάρτες, ώστε να αποδυναμωθούν, να χάσουν το ηθικό τους και να αναγκαστούν να παραδοθούν.

Η ενδεχόμενη κατάληψη του Χαλεπιού θα είναι στρατηγικής σημασίας νίκη, ικανή να καθορίσει σε σημαντικό βαθμό την εξέλιξη του πολέμου. Σημειωτέον ότι το βόρειο τμήμα της επαρχίας του Χαλεπιού ελέγχεται από το Μέτωπο αλ-Νούσρα και άλλες συνεργαζόμενες -ισλαμικές κυρίως- ένοπλες ομάδες, ενώ το ISIS ελέγχει τμήμα της χώρας ανατολικά, μεταξύ της επαρχίας του Χαλεπιού και των περιοχών κατά μήκος των συνόρων με την Τουρκία, που ελέγχονται από την πολιτοφυλακή (YPG) των Κούρδων της Συρίας.

Η δραματική κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι αντάρτες στο Χαλέπι αποτυπώνεται στα λόγια εκπροσώπου τους σε ρεπορτάζ του Reuters (8/2/16): *«Η ίδια μας η ύπαρξη απειλείται, όχι μόνο η απώλεια περισσότερου εδάφους. Αυτοί προελαύνουν και εμείς υποχωρούμε, γιατί μπροστά σε τόσο σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς πρέπει να ελαχιστοποιήσουμε τις απώλειές μας»*. Παράλληλα, πυκνώνουν οι απεγνωσμένες εκκλήσεις των ανταρτών στο Χαλέπι προς τους «αδελφούς μουσουλμάνους» των αραβικών χωρών και της Τουρκίας για στρατιωτική βοήθεια.

Ανάλογη είναι και η εικόνα που παρουσίασε ο αρχηγός της αμερικάνικης DIA (Defense Intelligence Agency), αντιστράτηγος Βίνσεντ Στιούαρτ, κατά την κατάθεσή του στις 8 Φλεβάρη στη Γερουσία, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Washington Post (U.S. officials: Russian airstrikes have changed "calculus completely" in Syria, 9/2/16). *«Η ρωσική ενίσχυση έχει αλλάξει πλήρως τους υπολογισμούς. Ο Ασαντ είναι σε πολύ ισχυρότερη διαπραγματευτική θέση απ' ό,τι ήταν πριν από έξι μήνες. Κλίνω περισσότερο στο να πιστεύω ότι είναι ένας παίκτης στη σκηνή για μεγαλύτερη περίοδο απ' ό,τι ήταν πριν από μόλις έξι μήνες»*, κατέθεσε, μεταξύ άλλων, ο αρχηγός της DIA. Και η Washington Post σχολίασε τα λόγια του επισημαίνοντας ότι *«η ρωσική στρατιωτική επέμβαση έχει στρέψει την πορεία του εμφύλιου πολέμου σε βάρος των υποστηριζόμενων από τις ΗΠΑ αντάρτικων ομάδων, αυξάνοντας την πιθανότητα ο σύριος πρόεδρος και οι πιστοί του να παραμείνουν στην εξουσία. Η εκτίμηση (σ.σ του αρχηγού της DIA) ισοδυναμεί με αναγνώριση από αμερικάνους αξιωματούχους των Υπηρεσιών Πληροφοριών ότι οι ρωσικοί βομβαρδισμοί έχουν εκτροχιάσει τους στόχους του Λευκού Οίκου για απομάκρυνση του Ασαντ στο πλαίσιο μιας πολιτικής διευθέτησης του πεντάχρονου πολέμου»*.

Οι διαπραγματεύσεις

Στις συνθήκες αυτές, ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Τζον Κέρι επιχειρεί να κρατήσει ζωντανή τη διαπραγματευτική διαδικασία, προτείνοντας, ενόψει της συνάντησης του Μονάχου στις 11 Φλεβάρη με αντικείμενο τον πόλεμο σε Ιράκ και Συρία, κατάπαυση του πυρός και παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στις αποκλεισμένες περιοχές. Ο ίδιος ανακοίνωσε ότι βρίσκεται σε διάλογο από την περασμένη βδομάδα με τη Μόσχα, ότι η τελευταία έχει καταθέσει «εποικοδομητικές ιδέες για τον τρόπο που θα εφαρμοστεί στην πράξη η εκεχειρία» και ότι η πρόταση για εκεχειρία έχει την υποστήριξη και του Ιράν.

Οταν ο πόλεμος ήταν λίγο πολύ σε στασιμότητα, τόσο οι ΗΠΑ όσο και η Ρωσία τάσσονταν υπέρ των διαπραγματεύσεων άνευ όρων εν μέσω πολεμικών συγκρούσεων. Τώρα που ο συσχετισμός δυνάμεων έχει γείρει υπέρ του Ασαντ, οι ΗΠΑ θέτουν για πρώτη φορά ως προϋπόθεση για τις διαπραγματεύσεις την κατάπαυση του πυρός. Ο στόχος είναι προφανής. Να αποτρέψουν την κατάρρευση των ανταρτών στο Χαλέπι, να σταματήσουν γενικότερα την απώλεια περισσότερων εδαφών από τους αντάρτες, ώστε να μην αποδυναμωθεί περισσότερο η θέση της αντιπολίτευσης στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Οπως δήλωσε χαρακτηριστικά στο Reuters (8/2/16) δυτικός διπλωμάτης, «η πρόκληση τώρα είναι να κρατήσουμε το κεφάλι της αντιπολίτευσης πάνω από το νερό». Σ' αυτή τη φάση, ο Λευκός Οίκος φαίνεται να τηρεί μια συγκρατημένη στάση απέναντι στη Ρωσία, να αποφεύγει να εμπλακεί περισσότερο στρατιωτικά στη Συρία και ταυτόχρονα επιχειρεί να αποσπάσει και με τη σύνοδο του Μονάχου τη δέσμευση των εταίρων του για μεγαλύτερη οικονομική και στρατιωτική συμμετοχή στον πόλεμο.

Από την πλευρά της η Μόσχα αποδέχεται την πρόταση Κέρι πρωτίστως για λόγους προπαγάνδας, για να αποσείσει τις κατηγορίες ότι τορπιλίζει τις διαπραγματεύσεις. Αλλωστε, μια συμφωνία για κατάπαυση του πυρός, ακόμη κι αν εφαρμοστεί, μόνο προσωρινό χαρακτήρα μπορεί να έχει και πιθανότατα θα παραβιαστεί με το πρώτο εμπόδιο. Γιατί αυτή τη στιγμή, με το συσχετισμό δυνάμεων που διαμορφώνεται, η Μόσχα δεν έχει κανένα λόγο να θέλει διαπραγματεύσεις και πολύ περισσότερο να κάνει υποχωρήσεις. Αντίθετα, αυτό που την εξυπηρετεί και επιδιώκει είναι η ανακατάληψη όσο γίνεται περισσότερων εδαφών από τους αντάρτες, γνωρίζοντας ότι αυτά που κερδίζονται στα πολεμικά μέτωπα δεν χάνονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Κλιμάκωση της έντασης Ρωσίας-Τουρκίας

Παράλληλα, κλιμακώνεται η ένταση μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας, ιδιαίτερα μετά την επίμονη άρνηση της τουρκικής κυβέρνησης να δεχτεί τη συμμετοχή εκπροσώπων των Κούρδων της Συρίας στον τελευταίο γύρο των διαπραγματεύσεων της Γενεύης, χαρακτηρίζοντας το Κόμμα Δημοκρατικής Ενωσης και την πολιτοφυλακή τους, τις «Δυνάμεις Λαϊκής Προστασίας» (YPG) «τρομοκρατικές οργανώσεις».

Το θερμόμετρο της έντασης αναμένεται να ανέβει ακόμα ψηλότερα μετά την τελετή εγκαινίων στις 10 Φλεβάρη ενός γραφείου στη Μόσχα, που θα εκπροσωπεί το Κόμμα Δημοκρατικής Ενωσης. Γεγονός που θεωρείται έμμεση αναγνώριση των Κούρδων της Συρίας ως εθνικής οντότητας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, και ανοιχτή πρόκληση απέναντι στην Αγκυρα, η οποία φοβάται ότι η δημιουργία ενός αυτόνομου συριακού Κουρδιστάν κατά μήκος των τουρκικών συνόρων με τη Συρία θα ενθαρρύνει τις αυτονομιστικές και αποσχιστικές τάσεις των Κούρδων της Τουρκίας. Τον περασμένο Ιούνιο, ο Ερντογάν ορκίστηκε ότι δε θα επιτρέψει ποτέ ένα κουρδικό κράτος στη βόρεια Συρία, ενώ είναι γνωστό ότι ο τουρκικός στρατός προετοιμάζεται καλυμμένα για να εισβάλει στη Βόρεια Συρία, όταν δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία ή όταν χρειαστεί.

Το Κουρδικό έχει δημιουργήσει πρόβλημα και στις σχέσεις της Αγκυρας με το Λευκό Οίκο, ο οποίος συνεργάζεται και υποστηρίζει στρατιωτικά την πολιτοφυλακή των Κούρδων της Συρίας (YPG) ως την πιο ισχυρή και αξιόμαχη δύναμη κατά του ISIS. Εξοργισμένος ο Ερντογάν από την επίσκεψη του απεσταλμένου του Λευκού Οίκου Μπρετ Μακ Γκουρκ στις αρχές του Φλεβάρη στο Κομπάνι δήλωσε: *«Αυτός επισκέπτεται το Κομπάνι την ώρα των διαπραγματεύσεων της Γενεύης και του απονέμεται τιμητική πλακέτα από τον αποκαλούμενο στρατηγό των YPG. Πώς μπορούμε να σας εμπιστευτούμε (τις ΗΠΑ); Εμείς είμαστε οι εταίροι σας ή οι τρομοκράτες στο Κομπάνι;»*.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Μπορεί στη Γαλλία να αφήνουν τα παιδιά απροστάτευτα να τριγυρνούν στα άθλια γκέτο του Καλαί και της Δουνκέρκης, όμως οι Βρετανοί είναι πιο... ευαίσθητοι. Προτιμούν να απελαύνουν τα παιδιά μόλις ενηλικιωθούν, ακόμα κι αν στις πατρίδες τους θα βρεθούν αντιμέτωπα με την πείνα και τον πόλεμο!

Σύμφωνα με δημοσίευμα του Independent της 9ης Φλεβάρη (http://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/refugee-crisis-thousands-of-child-asylum-seekers-deported-back-to-war-zones-home-office-admits-a6863776.html), τα τελευταία εννιά χρόνια, έχουν απελαθεί 2.748 νέοι, πολλοί από τους οποίους ζούσαν επί σειρά ετών στη Βρετανία, έχοντας σφυρηλατήσει φιλίες και πηγαίνοντας στο σχολείο. Οι άνθρωποι αυτοί δεν απελάθηκαν για να επιστρέψουν σε «ασφαλείς χώρες» (όπως χαρακτηρίζει η ΕΕ αυτές που δεν βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση) αλλά σε καθαρά ανασφαλείς όπως το Αφγανιστάν, το Ιράκ, η Λιβύη και η Συρία!

Τα στοιχεία είναι επίσημα, δημο-

Η Ευρώπη φρούριο πασχίζει να θωρακιστεί έναντι των «εισβολέων»

Εκθεση για την πρόοδο στην υλοποίηση του ευρωπαϊκού προγράμματος δράσης για τη μετανάστευση δημοσίευσε την Τετάρτη 10 Φλεβάρη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (βλ. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/docs/managing_the_refugee_crisis_state_of_play_20160210_en.pdf). Στην έκθεση διαπιστώνεται ότι έχει σημειωθεί πρόοδος όσον αφορά το ποσοστό λήψης δακτυλικών αποτυπωμάτων, που θεωρείται «ουσιαστική συνιστώσα της ορθής διαχείρισης του συστήματος ασύλου». Το ποσοστό των μεταναστών των οποίων τα δακτυλικά αποτυπώματα περιέχονται στη βάση δεδομένων Eurodac αυξήθηκε στην Ελλάδα από 8% τον Σεπτέμβρη του 2015 σε 78% τον Γενάρη του 2016, και στην Ιταλία από 36% σε 87% κατά την ίδια χρονική περίοδο.

Στην Ελλάδα εξακολουθεί να λειτουργεί πλήρως μόνο το κέντρο πρώτης υποδοχής (hotspot) της Λέσβου με τα υπόλοιπα σε Σάμο, Χίο, Κω και Λέρο να καθυστερούν ακόμα με τις εργασίες να συνεχίζονται. Η Frontex όμως έχει ξεκινήσει περιπολίες σε Λέσβο, Χίο και Σάμο, οι οποίες -σύμφωνα με την Κομισιόν- έχουν αρχίσει να φέρουν αποτελέσματα.

Στην Ιταλία, από τα έξι hotspots (σε Λαμπεντούζα, Ποτσάλο, Πόρτο Εμπέντοκλε/Βίλα Σικάνια, Τραπάνι, Αουγκούστα και Τάραντο), μόνο τα δύο πρώτα (σε Λαμπεντούζα και Ποτσάλο) είναι πλήρως λειτουργικά και δακτυλοσκοπούν το 100% των προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν σε αυτά, ενώ τα υπόλοιπα καθυστερούν.

Εκεί όμως που τα πράγματα καθυστερούν τρομακτικά είναι στο θέμα της περιβόητης μετεγκατάστασης, που αποφασίστηκε τον περσινό Σεπτέμβρη. Συνολικά προβλεπόταν να μετεγκατασταθούν 160 χιλιάδες άτομα μέσα στα επόμενα δύο χρόνια. Από αυτά, τα 120 χιλιάδες θα μεταφέρονταν από την Ελλάδα και την Ιταλία (66.400 από την πρώτη και 39.600 από την δεύτερη). Μέχρι σήμερα, μόνο 218 έχουν μετεγκατασταθεί από την Ελλάδα και 279 από την Ιταλία! Οι αριθμοί μιλούν. Την ίδια στιγμή, η Κομισιόν προτείνει την προσωρινή αναστολή του καθεστώτος μετεγκατάστασης για το 30% των αιτούντων άσυλο που επρόκειτο να μετεγκατασταθούν στην Αυστρία κατά το τρέχον έτος.

Μπορεί οι υποσχέσεις για μετεγκατάσταση να μένουν στα χαρτιά, όμως οι απελάσεις είναι περισσότερες. Και πάλι, όμως, κρίνονται «ανεπαρκείς» από την Κομισιόν, η οποία αναφέρει: «Από τις αρχές του 2015, η Ελλάδα έχει προβεί σε 16.131 αναγκαστικές επιστροφές και 3.460 υποστηριζόμενες οικειοθελείς επιστροφές οικονομικών μεταναστών που δεν είχαν δικαίωμα ασύλου στην Ευρώπη. Ο αριθμός αυτός παραμένει ανεπαρκής στο πλαίσιο των άνω των 800.000 αφίξεων το 2015. Το 2015, η Ιταλία προέβη σε περισσότερες από 14.000 αναγκαστικές επιστροφές ατόμων που δεν είχαν δικαίωμα ασύλου και συμμετείχε σε 11 κοινές πτήσεις του Frontex για την επιστροφή ατόμων των οποίων οι αιτήσεις για άσυλο απορρίφθηκαν από άλλα κράτη μέλη. Ο αριθμός αυτός παραμένει ανεπαρκής στο πλαίσιο των άνω των 160.000 αφίξεων το 2015».

Τί σημαίνουν όλα αυτά; Απλά, ότι η Ευρώπη-φρούριο πασχίζει να θωρακιστεί έναντι των προσφύγων και μεταναστών που συρρέουν κατά εκατοντάδες χιλιάδες. Η επιτυχία αυτού του στόχου παραμένει ακόμα ζητούμενο, όμως ο στόχος είναι ένας. Να υψωθεί ένα τεράστιο τείχος μπροστά στους πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι θα πρέπει να φακελωθούν μέχρι τον τελευταίο για να δοθεί η δυνατότητα άμεσης απέλασής τους όποτε η «δημοκρατική» Ευρώπη το κρίνει αναγκαίο.

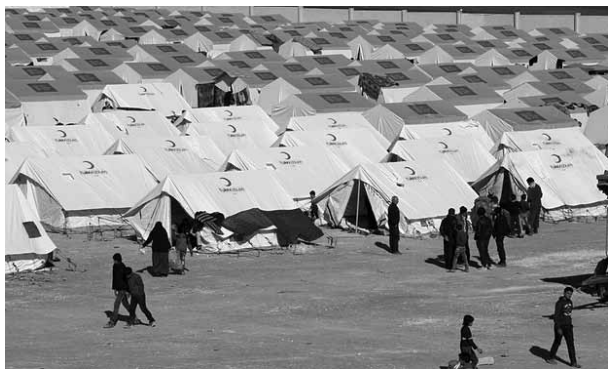

Παζάρι πάνω στα κορμιά των προσφύγων

Εκτακτη σύσκεψη συγκάλεσε ο Ερντογάν μετά από τη συνάντηση που είχε με τη Μέρκελ για το προσφυγικό, στην οποία συμφωνήθηκε να αναλάβει ρόλο το ΝΑΤΟ για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Στη σύσκεψη συζητήθηκε το προσφυγικό πρόβλημα καθώς και οι επιχειρήσεις κατά του ΡΚΚ στα νοτιοανατολικά της χώρας.

Ο Ερντογάν δήλωσε ότι δε θα πρέπει η Τουρκία να επαναλάβει το λάθος που έκανε με το Ιράκ το 2003, όταν απέρριψε το αμερικάνικο αίτημα να επιτραπεί η διέλευση των αμερικάνικων στρατευμάτων από τα σύνορα της Τουρκίας και η αποστολή τούρκικου στρατού στο Ιράκ. Αυτό σημαίνει ότι η τούρκικη πολιτική ηγεσία επιζητά πιο ενεργό ρόλο στην περιοχή, φοβούμενη κυρίως την ενδυνάμωση των Κούρδων. Γι' αυτό το λόγο ο Ερντογάν ξεσπάθωσε κατά των Αμερικάνων, ζητώντας τους να ταχτούν κατά των «τρομοκρατών» Κούρδων της Συρίας, και παζαρεύει κάθε διευκόλυνση που θα μπορέσει να δώσει για τη συγκράτηση των μεταναστευτικών ροών προς την ΕΕ.

Ταυτόχρονα, δίνει με το σταγονόμετρο «βοήθεια» στους πρόσφυγες που κατά δεκάδες χιλιάδες εγκαταλείπουν το Χαλέπι λόγω των σφοδρών συγκρούσεων του στρατού του Ασαντ με τους αντικαθεστωτικούς αντάρτες και των ρωσικών αεροπορικών βομβαρδισμών. Η ύπατη αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR) ζήτησε το άνοιγμα των συνόρων για να περάσουν όλοι οι πρόσφυγες αλλά αυτό δεν έχει γίνει ακόμα. Γι' αυτό και έχουν συσσωρευτεί στα σύνορα πάνω από 30 χιλιάδες πρόσφυγες (ορισμένες εκτιμήσεις τους ανεβάζουν σε 50 χιλιάδες), ορισμένοι από τους οποίους είναι τραυματίες και χρειάζονται περίθαλψη.

Η τούρκικη πολιτική ηγεσία θέλει να τσεπώσει πρώτα τα 3 δισ. ευρώ που της υποσχέθηκε η ΕΕ, όμως η Μέρκελ ζητά να υπάρξει πρώτα σχέδιο που θα εξασφαλίζει την υλοποίηση των δεσμεύσεων της Τουρκίας όσον αφορά στις υποδομές «φιλοξενίας» των προσφύγων. Ομως η Τουρκία, που έχει δεχτεί το μεγαλύτερο κύμα προσφύγων (πάνω από 2.5 εκατομμύρια), δε θα είναι εύκολο να τους μαντρώσει, ακόμα κι αν σε ορισμένους δώσει άδειες εργασίας. Γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να τους παράσχει συνθήκες διαβίωσης που να τους κάνουν να μη θέλουν να φύγουν για την Ευρώπη. Με την τούρκικη οικονομία σε κρίση (με ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του 1%) και την ανεργία να αυξάνεται (φτάνοντας το 10.5% τον περασμένο Οκτώβρη), χλωμό το βλέπουμε να τους δώσει ακόμα και τα στοιχειώδη που δικαιούνται για να ζήσουν ανθρώπινα.

Αυτό που θα συνεχιστεί είναι το παζάρι για ακόμα περισσότερα λεφτά από την ΕΕ, κάποιες προσπάθειες περιορισμού της «λαθρομετανάστευσης», για να δικαιολογήσουν τα λεφτά που παίρνουν, και συνέχιση της εκμετάλλευσης των προσφύγων και μεταναστών, αφού αυτή αποτελεί μια μπίζνα με σίγουρα κέρδη.

Απελαύνουν παιδιά μόλις ενηλικιώνονται!

σιεύτηκαν από το βρετανικό υπουργείο Εσωτερικών και δεν επιδέχονται αμφισβήτησης. Η εφημερίδα αναφέρει ότι παλαιότερα στοιχεία του υπουργείου υποεκτιμούσαν τον αριθμό των απελαθέντων.

Η πλειοψηφία αυτών που απελάθηκαν (2.018 άτομα) στάλθηκε στο Αφγανιστάν και 657 άτομα στο Ιράκ (60 απ' αυτά απελάθηκαν από το 2014 μέχρι σήμερα, δηλαδή από το έτος που οι τζιχαντιστές εδραίωσαν την εδαφική κυριαρχία τους σε μεγάλα τμήματα της χώρας). Η εφημερίδα αναφέρει ότι τα ασυνόδευτα παιδιά που ζητούν άσυλο στη Βρετανία παίρνουν μόνο μία προσωρινή άδεια. Οταν ενηλικιώνονται, ανεξάρτητα από το αν έχουν αριστεύσει στο σχολείο ή έχουν ενταχθεί πλήρως στη βρετανική κοινωνία, τα απελαύνουν χωρίς δεύτερη κουβέντα στις πατρίδες τους, αδιαφορώντας αν εκεί συνεχίζεται ο πόλεμος.

Βουλευτίνα του Εργατικού Κόμματος ξέσπασε δηλώνοντας ότι «αυτά τα σοκαριστικά νούμερα αποκαλύπτουν την ντροπιαστική πραγματικότητα πίσω από το σύστημα ασύλου». Τα λέει φυσικά γιατί βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Οι δικηγόροι του υπουργείου Εσωτερικών υποστήριξαν τη συνέχιση των απελάσεων σε δικαστήριο που προσέφυγαν οι πρόσφυγες. Ανεξάρτητα από την απόφαση που θα πάρει το δικαστήριο (εκκρεμεί ακόμα), το γεγονός ότι δε δίστασαν να απελάσουν νέους ανθρώπους μόνο και μόνο επειδή έληξε η προσωρινή τους άδεια, αποκαλύπτει τη βαναυσότητα με την οποία το βρετανικό κράτος αντιμετωπίζει την τελευταία δεκαετία τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Τους αντιμετωπίζει σαν απόβλητα.

Γαλλική φιλοξενία!

Την ανησυχία της εξέφρασε η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για την άθλια κατάσταση που βιώνουν οι πρόσφυγες σε δύο περιοχές της Γαλλίας κοντά στη Μάγχη. Πρόκειται για τους τέσσερις χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες στην αποκαλούμενη «ζούγκλα του Καλαί» καθώς και για τους δυόμισι χιλιάδες στα περίχωρα της Δουνκέρκης.

Οι συνθήκες διαβίωσης έχουν επιδεινωθεί εξαιτίας των άσχημων καιρικών συνθηκών και εκατοντάδες παιδιά κάτω των 15 ετών, που τριγυρνούν μόνα τους, στερούνται οποιασδήποτε προστασίας. Από τον περσινό Οκτώβρη έχει στηθεί στο Καλαί ένα προσωρινό κέντρο «υποδοχής», στο οποίο μέχρι τις αρχές αυτού του μήνα έχουν πάει γύρω στους 700 μετανάστες, ενώ άλλοι 2.431 επέλεξαν κάποιο από τα 92 μικρότερα κέντρα «εξυπηρέτησης». Με αυτά θεωρεί το γαλλικό κράτος ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του απέναντι στους μετανάστες. Σιγά μη νοιαστεί περισσότερο για τους «παρείσακτους» που τολμούν να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή εγκαταλείποντας τις κατεστραμμένες πατρίδες τους!

Ετσι καταστέλλει η ελβετική «δημοκρατία»!

Με πλαστικές σφαίρες (!) και δακρυγόνα αντιμετώπισε μερικές δεκάδες Κούρδων (δεν ξεπερνούσαν τους 100, σύμφωνα με τα ειδησεογραφικά πρακτορεία) η ελβετική αστυνομία! Ο λόγος ήταν ότι τόλμησαν να κάνουν διαδήλωση έξω από το τουρκικό προξενείο για να καταγγείλουν την άγρια κατασταλτική πολιτική της Τουρκίας στο κουρδικό ζήτημα. Κι όχι μόνο το τόλμησαν, αλλά το έκαναν και χωρίς την άδεια της αστυνομίας.

Οι ελβετικές αρχές δικαιολόγησαν τη στάση τους αναφέροντας ότι ορισμένοι διαδηλωτές πέταξαν πέτρες, σημαίες και άλλα αντικείμενα κατά του προξενείου. Συνήθης αντίδραση των «δημοκρατικών» θεσμών όταν θέλουν να δικαιολογήσουν την πιο άγρια καταστολή διαδηλώσεων που ξεφεύγουν από τα όρια των συνήθων περιπάτων διαμαρτυρίας!

Μέχρι σήμερα είχαμε συνηθίσει τις πλαστικές σφαίρες να τις χρησιμοποιούν δικτατορικά καθεστώτα. Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούνται από «δημοκρατίες» αποτελεί την καλύτερη απόδειξη της φασιστικοποίησής τους απέναντι στη νέα «απειλή»: τους μετανάστες. Αύριο θα κάνουν το ίδιο και για τους ντόπιους, αν τολμήσουν να διαδηλώσουν μαχητικά κι όχι με φουσκωτά μπαλόνια και σφυρίχτρες. Ας μην έχουμε καμία αμφιβολία γι' αυτό.

στο ψαχνό

Δυο στρατόπεδα

Από χθες αγωνιζόμενοι αγρότες έχουν κατέβει στην Αθήνα από διάφορα μπλόκα. Η «Κόντρα» είχε πάρει το δρόμο για το τυπογραφείο την ώρα που οι αγρότες άρχιζαν να συγκεντρώνονται, οπότε δεν έχουμε εικόνα της μαζικότητας της κινητοποίησης.

Δεν είναι, όμως, αυτή η κινητοποίηση που θα καθορίσει την έκβαση του συγκεκριμένου αγώνα. Είναι η αποφασιστικότητα που θα επιδείξουν τα μπλόκα -ιδιαίτερα τα πιο μαζικά απ' αυτά- και η πίεση την οποία θα ασκήσουν.

Εκ των πραγμάτων, τα αγροτικά μπλόκα αποτελούν την αιχμή του δόρατος ενός παλλαϊκού αγώνα για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, για να μην φτάσει καν στη Βουλή το έκτρωμα του Κατρούγκαλου (που θα είναι πολύ χειρότερο από τη «ρετουσαρισμένη» μορφή που για προπαγανδιστικούς λόγους έχει μέχρι στιγμής).

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου φοβάται τα μπλόκα και τη δυναμική που μπορούν να αναπτύξουν. Γι' αυτό και κρατάει με το ένα χέρι το μαστίγιο και με το άλλο το καρότο. Συκοφαντεί αδίστακτα, με καθαρά γκεμπελίστικο τρόπο, τους αγωνιζόμενους αγρότες και την ίδια ώρα τους καλεί σε διάλογο για βελτιώσεις. Γι' αυτό κλείνει το μάτι στους μεγαλοαγρότες που κάνουν κουμάντο στο μπλόκο των Τεμπών, που εμφανίζονται πρόθυμοι για «διάλογο», σε μια προσπάθεια να εξυπηρετήσουν τα δικά τους, ιδιαίτερα ταξικά συμφέροντα, δίνοντας τη χαριστική βολή σε ό,τι απέμεινε από τη φτωχή αγροτιά.

Ο αγώνας για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης -γιατί η προ των πυλών αντιασφαλιστική ανατροπή υλοποιεί στρατηγική διάλυσης της Κοινωνικής Ασφάλισης- είναι παλλαϊκός, καθώς αφορά όλες τις εργαζόμενες μάζες της κοινωνίας, εργατικές και μικροαστικές. Και οι αγρότες βρέθηκαν στην προφυλακή του, με μια μαζικότητα που το κίνημά τους είχε χρόνια να επιδείξει.

Από την άποψη αυτή, η εργατική τάξη δεν είναι απλώς αλληλέγγυα προς τους αγρότες. Είναι συναγωνίστρια σ' έναν κοινό αγώνα: να μη φτάσει καν στη Βουλή το έκτρωμα του Κατρούγκαλου.

Η τακτική της κυβέρνησης είναι φανερή: σε συνεργασία με την τρόικα αναβάλλει συνεχώς την κατάθεση του νομοσχέδιου στη Βουλή, προσδοκώντας ότι οι αγρότες θα φύγουν από τα μπλόκα, επειδή το Μάρτη αρχίζει η καλλιεργητική περίοδος.

Ο αγώνας πρέπει να πάρει υπόψη του αυτή την προσδοκία της κυβέρνησης. Και η απάντηση δεν μπορεί να είναι ούτε ο κάλπικος «διάλογος» με τον Τσίπρα και τον Κατρούγκαλο, ούτε κινήσεις εκτόνωσης, που δεν αποβλέπουν στη νίκη, αλλά προετοιμάζουν την ήττα.

Δυο στρατόπεδα στέκονται αντιμέτωπα στο ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Από τη μια είναι το αστικό στρατόπεδο και από την άλλη είναι το στρατόπεδο του εργαζόμενου λαού. Η αντιπαράθεση έχει χαρακτήρα πολέμου. 'Η το ένα στρατόπεδο θα νικήσει ή το άλλο. Περιθώρια συμβιβασμού δεν υπάρχουν. Κάθε συμβιβασμός θα είναι ασήμαντος για τις στοχεύσεις του αστικού στρατόπεδου -που έχει όλη την άνεση να επανέλθει στο όχι μακρινό μέλλον- αλλά καταστροφικός για το στρατόπεδο των εργαζόμενων.

Ηδη έχουμε χάσει πολλά. Δεν πρέπει να δεχτούμε να τα χάσουμε όλα. Αν θέλουμε να δημιουργήσουμε συνθήκες αντεπίθεσης για τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, πρέπει να κερδίσουμε τη σημερινή μάχη.

- Μα πώς ομόρφηνες έτσι από την τελευταία φορά που σε είδα;
- Πάψε, παλιόπαιδο, μην με κολάζεις.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Απατεώνες (1)

Καυγά μέσω ανακοινώσεων έστησε ο Κατρούγκαλος με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ. Η ΑΔΕΔΥ δημοσίευσε κάτι πίνακες για να δείξει ότι οι συντάξεις με το σχέδιο Κατρούγκαλου θα μειωθούν περίπου 35% σε σχέση με το νόμο Ρέππα. Ο Κατρούγκαλος απάντησε στην ΑΔΕΔΥ κατηγορώντας την ότι κάνει λαθροχειρίες. Περιέγραψε δε ως εξής, μία από τις λαθροχειρίες που καταλόγισε στην ΑΔΕΔΥ:

«Λαθροχειρία τρίτη: Η βάση υπολογισμού της σύνταξης, οι συντάξιμες αποδοχές, σύμφωνα με την πρόταση της κυβέρνησης είναι ο μέσος μισθός του εργασιακού βίου. Οι συντάκτες της ανακοίνωσης δεν εξηγούν πώς υπολογίζουν τις συντάξιμες αποδοχές που παραθέτουν στον πίνακά τους».

Σωστό είναι αυτό, όμως, ο Κατρούγκαλος είναι ο πρώτος διδάξας τη λαθροχειρία. Γιατί μέρες πριν δώσει πίνακες η ΑΔΕΔΥ, είχε δώσει πίνακες αυτός. Και έδειχνε τις συντάξεις «του» να είναι καλύτερες από τις συντάξεις βάσει του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Μήπως μπορεί να μας πει ο Κατρούγκαλος «πώς υπολόγισε τις συντάξιμες αποδοχές που παρέθεσε στον πίνακά του», αφού δεν υπάρχουν τα δεδομένα;

Οι αναγνώστες της «Κ» θυμούνται ασφαλώς, ότι στο προ-προηγούμενο φύλλο αποκαλύψαμε αναλυτικά τις απάτες (δεν είναι μόνο η συγκεκριμένη) του σχεδίου Κατρούγκαλου. Τώρα, βγαίνει και παραδέχεται (έμμεσα βέβαια) ότι είναι κοινός λαθροχείρας και πολιτικός απατεώνας.

Απατεώνες (2)

Αλλά και οι εργατοπατέρες της ΑΔΕΔΥ δεν πάνε πίσω. Οι άνθρωποι του Κουτρουμάνη τους σέρβιραν τους πίνακες και αυτοί τους αναπαρήγαγαν. Στην κατηγορία του Κουτρουμάνη για λαθροχειρία απάντησαν ότι «το μισθολόγιο του Δημοσίου έχει ενσωματωμένες τις ετήσιες αυξήσεις μισθών που προβλέπει το προσχέδιο Κατρούγκαλου για την αναπροσαρμογή των αποδοχών». Αυτό ισχύει για τα επόμενα λίγα χρόνια. Τι γίνεται όμως όταν πάμε προς τα πίσω; Γνωρίζουμε φυσικά τις αποδοχές που είχε ένας εργαζόμενος κάθε χρόνο, όμως **δε γνωρίζουμε τους συντελεστές αναπροσαρμογής**, ώστε να μπορέσουμε να υπολογίσουμε επακριβώς ποιος θα είναι ο μέσος όρος ολόκληρου του εργασιακού βίου. Κι αυτό το κάνουν γαργάρα οι εργατοπατέρες.

Οι μειώσεις των συντάξεων θα είναι πολύ μεγαλύτερες από το περίπου 35% που ισχυρίζονται οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ, που απλώς αναπαράγουν τους αυθαίρετους ισχυρισμούς των ανθρώπων του Κουτρουμάνη. Αυτό το έχουμε αποδείξει τις τελευταίες εβδομάδες, με υπολογισμούς και επιχειρήματα που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

Ετοιμα τα έχουν

«Δημοσιογράφος: Για το ασφαλιστικό έχουμε δώσει δημοσιονομικές προβλέψεις; Εχουμε ανταλλάξει αριθμούς μαζί τους;

Ευ. Τσακαλώτος: Βεβαίως».

Η συζήτηση έγινε ανάμεσα στον Τσακαλώτο και δημοσιογράφους την 1η Φλεβάρη και η απομαγνητοφώνησή της διανεμήθηκε ως «άτυπη ενημέρωση» από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών την ίδια μέρα. Τους «αριθμούς» που «έχουν ανταλλάξει» με την τρόικα δεν τους έχουν δώσει στη δημοσιότητα, όμως. Ο λόγος είναι ευνόητος. Αν δημοσιοποιηθούν αυτοί οι αριθμοί, θα φανεί καθαρά ότι και συντάξεις θα κόψουν άμεσα και την εθνική σύνταξη δεν σκοπεύουν να δώσουν ολόκληρη σε κάθε συνταξιούχο, αλλά θα δώσουν τμήμα της, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης του καθένα.

Ο Τσακαλώτος επιβεβαίωσε έμμεσα, ότι το Ασφαλιστικό είναι συμφωνημένο με την τρόικα (ίσως μένουν κάποιες λεπτομέρειες) και απλά περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να το περάσουν με συνοπτικές διαδικασίες.

Αυτοδιάψευση

Επανέλαβε ο Κατρούγκαλος την... πρωτότυπη άποψη ότι δεν υπάρχει γενική αναλογιστική μελέτη για το Ασφαλιστικό, διότι αυτή θα εγκριθεί από το Ageing Working Group της ΕΕ, «όταν έχουν οριστικοποιηθεί τα ποσοστά αναπλήρωσης». Γι' αυτό και «μέχρις ότου καταλήξει η διαπραγμάτευση αυτή, δεν μπορούμε να έχουμε τελική αναλογιστική μελέτη η οποία να είναι στη διάθεση, όχι απλώς των επιστημονικών φορέων, ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας».

Το λέει χωρίς να καταλαβαίνει ότι αυτοδιαψεύδεται. Με την τρόικα (ή «κουάντρικα», όπως του αρέσει να το λέει) συζητούν επί κάποιων αριθμητικών δεδομένων. Γιατί δε δίνει αυτά τα δεδομένα στη δημοσιότητα; Γιατί, απλούστατα, θα αποκαλυφθούν τα ψέματα που λέει για την εθνική σύνταξη και για την «προσωπική διαφορά» που δήθεν θα πάρουν στο ακέραιο οι ήδη συνταξιούχοι, χωρίς να χάσουν ούτε σεντ.

Αντεργατικό μπαλαμούτι

Οσο για την περιβόητη αναλογιστική μελέτη, αυτή πράγματι θα την φτιάξουν εκ των υστέρων, για να υποστηρίξουν ότι με την αντιασφαλιστική τους ανατροπή... έσωσαν το ασφαλιστικό σύστημα για τα επόμενα 45-50 χρόνια. Ούτε σ' αυτό θα πρωτοτυπήσουν, γιατί τα ίδια έκαναν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Κατασκεύαζαν μια

Παπαγαλάκι;

Την Κυριακή ο πρόεδρος και υπουργός Πάνος δήλωσε πως αν οι δανειστές ζορίσουν την κυβέρνηση, αυτή θα πάει σε εκλογές. Τη Δευτέρα κατέρρευσε το χρηματιστήριο!

Αν ακολουθούσαμε τον τρόπο σκέψης του προέδρου και υπουργού Πάνου, θα τον καταγγέλαμε ότι ενήργησε σαν παπαγαλάκι. Είναι γνωστοί, άλλωστε, οι παλαιότεροι δεσμοί του με το χρηματιστήριο.

Δυστυχώς γι' αυτόν, στερείται τόσο πολύ σοβαρότητας, που ούτε σαν παπαγαλάκι δε θα μπορούσε να λειτουργήσει. Ο μηχανισμός που οδήγησε σε κατάρρευση του χρηματιστήριου δεν περιλαμβάνει τις περί εκλογών δηλώσεις του Καμμένου. Ετσι και ήταν άλλος στη θέση του, όμως, μπορούμε να φανταστούμε τι θα άκουγε από τον σεναριολόγο Καμμένο.

αναλογιστική μελέτη για να δείξουν ότι με τα αντιασφαλιστικά τους μέτρα έσωσαν το ασφαλιστικό σύστημα. Μόνο που αυτή η «μελέτη» κράταγε μέχρι την επόμενη ανατροπή. Τότε αποδεικνυόταν ότι με τα προηγούμενα μέτρα δεν είχαν «σώσει» το ασφαλιστικό σύστημα.

Η μόνη διαφορά του Κατρούγκαλου από τους προκατόχους του είναι ότι αυτοί χρησιμοποιούσαν το μπαλαμούτι των αναλογιστικών μελετών προκαταρκτικά, ενώ αυτός σκοπεύει να το χρησιμοποιήσει εκ των υστέρων. Διαφορά τακτικής μόνο.

Μπίζνες γενικώς

Ο περιβόητος (λόγω των δοσοληψιών του με τη «λίστα Λαγκάρντ» και τους οικονομικούς εισαγγελείς) Σταύρος Παπασταύρου, εκτός από υπ' αριθμόν ένα σύμβουλος του Σαμαρά, υπήρξε και συνέταιρος της συζύγου του Κούλη, σε εταιρία συμβούλων που ιδρύθηκε το 2007. Οι «αυριανιστές» τσιπροφύλακες το ανακάλυψαν (κάποιος τους το σφύριξε οπότε δεν ήταν δύσκολο να βρουν το σχετικό ΦΕΚ), το δημοσίευσαν και πλέον περιμένουμε τη μέρα που ο Τσίπρας ή κάποιος άλλος συριζαίος θα κάνει χρήση αυτού του στοιχείου στον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Τι στο καλό, μόνο οι νεοδημοκράτες θα μιλούν για την εταιρία του Φλαμπουράρη και το «πόθεν έσχες» του Σταθάκη;

Κι άλλο φτύσιμο

«Οι μηχανικοί ζητούν απόσυρση της πρότασης της κυβέρνησης για το ασφαλιστικό και αποσύρονται από το διάλογο σε αυτό πλαίσιο - Ιστορική ομόφωνη απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ». Αυτός ήταν ο τίτλος του Δελτίου Τύπου που εξέδωσε το ΤΕΕ την περασμένη Δευτέρα. Αν αναλογιστούμε πως ο νυν υπουργός Σπίρτζης ήταν μέχρι την υπουργοποίησή του πρόεδρος του ΤΕΕ και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε μια κάποια επιρροή στο χώρο των μηχανικών, το γεγονός ότι η λεγόμενη «βουλή των μηχανικών» (200 αντιπρόσωποι απ' όλη την Ελλάδα) ψήφισε ομόφωνα την απόσυρση από το διάλογο με την κυβέρνηση δείχνει την πλήρη απομόνωση της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ από στρώματα που υπήρξαν στηρίγματά της.

Φτιάχνοντας τρομο-θέματα

Το έφτιαξαν πάλι το θέμα τα ελληνικά ΜΜΕ: «Ο Σόιμπλε εγείρει ξανά ζήτημα Grexit»! Απομόνωσαν ένα κομμάτι από μια αναφορά του Σόιμπλε και έφτιαξαν το θέμα με τον μοχθηρό Γερμανό που το 'χει βάλει αμέτι μουχαμέτι να πετάξει την Ελλάδα έξω από την Ευρωζώνη. Ο Σόιμπλε, όμως, μιλούσε για το παρελθόν, δεν έθεσε τέτοιο ζήτημα για σήμερα. Το υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας έβαλε τον εκπρόσωπό του να διευκρινίσει πως όσα είπε ο Σόιμπλε «ήταν μια ιστορική ανασκόπηση, ανεκδοτολογική, για όσα προηγήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια» και «δεν αφορούν επ' ουδενί τις σημερινές συνθήκες». Διαβεβαίωσε μάλιστα ότι «δεν υπάρχει κανενός είδους κρυφή απειλή, ούτε κρυφή ατζέντα».

Οι διευκρινίσεις δε γνώρισαν την ίδια δημοσιότητα με την αρχική «είδηση». Απλά αναφέρθηκαν. Βλέπετε, σημασία έχει να δημιουργούνται συνεχώς τρομο-θέματα: καθήστε ήσυχα, γιατί ο Σόιμπλε καραδοκεί!

Λασπομαχία

«Να δούμε τι μετακλητούς έχουν στα γραφεία τους, υπάρχουν πολλοί στενοί συγγενείς στελεχών. Να δούμε επίσης πού είναι η κόρη του κ. Θεοδωράκη και μετά να συζητήσουν, να τελειώνει η πλάκα. Δεν κάνει κακό το Ποτάμι, δεν τους κατηγορώ, αλλά δεν μπορούν να κατηγορούν». Πιο σαφής δε θα μπορούσε να είναι ο Σπίρτζης. Κατηγόρησε τον Θεοδωράκη ότι κάπου έχει διορίσει την κόρη του.

Εντύπωση, όμως, προξένησε η ηπιότητα της απάντησης του Ποταμιού: «Προς τους Κλουζό της κυβέρνησης. Αλλο ένα **λάθος** διέπραξε το πρωί ο κ. Σπίρτζης (**πολύ μικρότερο** βέβαια από τα λάθη στα οποία μας έχει συνηθίσει). Η κόρη του κ. Θεοδωράκη ΔΕΝ είναι μετακλητή υπάλληλος, όπως ο ίδιος άφησε να εννοηθεί σε δηλώσεις του». Αν όσα είπε ο Σπίρτζης δεν ισχύουν, τότε δεν έκανε λάθος, αλλά ενήργησε σαν προβοκάτορας και θα έπρεπε να τον τσακίσουν πολιτικά. Γιατί δεν το έκαναν;

Μήπως ο Σπίρτζης δεν εννοούσε την κόρη του Θεοδωράκη, αλλά την κόρη της συζύγου του από τον πρώτο της γάμο; Μήπως η εν λόγω κυρία, υπάλληλος της ΣΤΑΣΥ (κρατική επιχείρηση που εποπτεύεται από τον Σπίρτζη), έχει αποσπαστεί στο γραφείο βουλευτή του Ποταμιού; Μήπως η εξαιρετικά ήπια απάντηση του Ποταμιού έπαιζε με τις λέξεις; Μήπως έμμεσα έλεγε πως δεν πρόκειται για κόρη του Θεοδωράκη, αλλά της συζύγου του, και πως δεν διορίστηκε ως μετακλητή, αλλά αποσπάστηκε σε γραφείο βουλευτή; Ο Σπίρτζης, πάντως, τη λέξη «μετακλητή» δεν την ανέφερε...

Τα ερωτήματα δεν έμειναν αναπάντητα ούτε για μέρα. Ο Σπίρτζης επανήλθε δίνοντας στη δημοσιότητα το ΦΕΚ με την απόσπαση της κόρης της συζύγου Θεοδωράκη από τη ΣΤΑΣΥ, όπου εργαζόταν, στο γραφείο του βουλευτή του Ποταμιού Γ. Μαυρωτά!

ZOOM

Οχι άλλο αφήγημα!

Επικαιροποιημένα ώστε ν' ανταποκρίνονται στη σημερινή πολιτική κατάσταση, τα συνθήματα για τα ελικόπτερα που θα πάρουν «τον Αλέξη» έδιναν και έπαιρναν σ' ένα τμήμα της πορείας κατά τη μέρα της πανεργατικής απεργίας της 4ης του Φλεβάρη. Και δεν ακούγονταν μόνο από κόσμο που ακολουθεί τη ΛΑΕ!

Είχαμε μια επανεμφάνιση τμήματος των «αγανακτισμένων» που πλέον, εκτός από αγανακτισμένοι, αισθάνονται και προδομένοι από αυτόν στον οποίο εναπέθεσαν τις ελπίδες τους («τον Αλέξη»). Αυτού του είδους η πολιτική συμπεριφορά, που απλοποιεί την πολιτική αντιπαράθεση υποβιβάζοντάς την στο επίπεδο της ηθικολογίας, έρχεται να λειτουργήσει το ίδιο αποπροσανατολιστικά και εκτονωτικά, όπως λειτούργησε και μεταξύ 2011 και καλοκαιριού του 2015. Πρόκειται για πολιτική συμπεριφορά που αρχίζει και τελειώνει στο έδαφος του αστικού κοινοβουλευτισμού, όσο κι αν οι εκφραστές της λένε πολλά ηχηρά περί «κινημάτων», «άμεσης δημοκρατίας», «εργατικού ελέγχου» κτλ κτλ.

Ποια είναι σήμερα η πολιτική κατάσταση; Μιλώντας συνοπτικά και συμβολικά, θα λέγαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βιώνει την εξαέρωση και του δεύτερου αφηγήματός του. Με το πρώτο αφήγημα πήρε την εξουσία το Γενάρη του 2015, υποσχόμενος... «τα πάντα όλα» και κυρίως την κατάργηση των Μνημονίων. Αυτό το αφήγημα εξατμίστηκε τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015 με την υπογραφή του τρίτου Μνημονίου. Στη συνέχεια, ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές-εξπρές του περασμένου Σεπτέμβρη, κατασκευάζοντας ένα καινούργιο αφήγημα: «Η συμφωνία δεν ήταν επιλογή μας, αλλά μας επιβλήθηκε. Ομως, χάρη στη δύναμη που μας έδωσε ο ελληνικός λαός με το δημοψήφισμα, καταφέραμε μια σειρά σημαντικά ζητήματα να παραμείνουν ανοιχτά σε διαπραγμάτευση. Ποιος είναι ο καταλληλότερος να τα διαπραγματευθεί, αν όχι ο ΣΥΡΙΖΑ; Οι άλλοι είχαν συνηθίσει να λένε σε όλα ναι, ενώ εμείς έχουμε συνηθίσει να διαπραγματευόμαστε σκληρά και μέχρι το τέλος».

Αυτό το αφήγημα άρχισε να εξαερώνεται με τη συμφωνία επί των δύο πρώτων πακέτων προαπαιτούμενων (η ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια ήταν το πρώτο χαρακτηριστικό αποτέλεσμα της μεταμνημονιακής «σκληρής διαπραγμάτευσης») και εξαερώθηκε εντελώς με το Ασφαλιστικό (και μάλιστα με το σχέδιο Κατρούγκαλου, που κρύβει μερικές εξαιρετικά σκληρές πλευρές του Ασφαλιστικού).

Στην πρώτη φάση, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε συμμάχους αυτούς που σήμερα φωνάζουν στον Τσίπρα για... αποδράσεις με ελικόπτερο. Οχι μόνο όσους ήταν ενταγμένοι στον ΣΥΡΙΖΑ, κατέχοντας υψηλά κυβερνητικά πόστα, αλλά και πολλούς εκτός ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι σύρθηκαν πίσω από το φανερά κάλπικο δημοψήφισμα του περασμένου Ιούλη, χειροκροτώντας μανιωδώς τον Τσίπρα στην τελευταία προεκλογική συγκέντρωση των οπαδών του Οχι και σέρνοντας εκστασιασμένοι το χορό της νίκης τη βραδιά του δημοψηφίσματος, την ίδια ώρα που ο Τσίπρας συγχώνευε κυνικά το Οχι με το Ναι, σ' ένα τεράστιο «εθνικό Ναι».

Στη δεύτερη φάση, ξεδοντιασμένοι πολιτικά από το εκλογικό αποτέλεσμα της 20ής του Σεπτέμβρη, οι πρώην σύμμαχοι έχουν μετατραπεί σε πολιτικούς αντιπάλους του ΣΥΡΙΖΑ, με μοναδικό μέλημά τους τη δικαίωση της πολιτικής τους μέχρι τον Ιούλη του 2015. Δε φταίει η δική τους πολιτική μυωπία, ο οπορτουνισμός τους και η υποταγή τους στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, αλλά φταίνε ο Τσίπρας και οι άλλοι συριζαίοι που πρόδωσαν αυτά στα οποία είχαν δεσμευτεί.

Μ' αυτή την προσέγγιση, η πολιτική γδύνεται από το ταξικό της περιεχόμενο και μετατρέπεται σε υπόθεση πολιτικής ηθικής. Και αποθεώνεται ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός ή αλλιώς ο «ειρηνικός, κοινοβουλευτικός δρόμος προς το σοσιαλισμό». Οταν ο Τσίπρας και η κλίκα του κατηγορούνται μόνο για προδοσία, τότε σημαίνει ότι ο Τσίπρας και η κλίκα του θα μπορούσαν να μην είχαν προδώσει και σήμερα τα πράγματα να ήταν εντελώς διαφορετικά.

Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό ζήτημα, το οποίο δεν πρέπει να τ' αφήνουμε να περνά ασχολίαστο. Ο Τσίπρας και η κλίκα του δεν πρόδωσαν την τάξη τους. Απλώς κορόιδεψαν τους ψηφοφόρους τους, όπως είχε κάνει και το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80, όπως έχουν κάνει άπειρες φορές διάφορα κόμματα τύπου ΣΥΡΙΖΑ (σοσιαλδημοκρατικά κυρίως) στην ιστορία των ευρωπαϊκών αστικών κρατών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν κάποιο οπορτουνιστικό σοσιαλιστικό κόμμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν και είναι ένα **καθαρόαιμο αστικό κόμμα**. Πρώτα-πρώτα, από την ίδια την πολιτική καταγωγή του. Εκτός αν ξεχάσουμε τι ήταν το περιβόητο «Κ»ΚΕ εσωτερικού. Αλλά και από την άποψη του πολιτικού του προγράμματος, που ήταν ένα πρόγραμμα διαχείρισης του καπιταλισμού, με σοσιαλδημοκρατικές πινελιές περί αναδιανομής του εισοδήματος και κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάποιος που δηλώνει επαναστάτης (και το εννοεί), όμως, οφείλει πρώτο να γνωρίζει Ιστορία (να θυμάται, για παράδειγμα, ότι το προς λαϊκή κατανάλωση πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ ήταν πιο ριζοσπαστικό απ' αυτό του ΣΥΡΙΖΑ) και δεύτερο να γνωρίζει ποια είναι τα όρια της κοινοβουλευτικής δράσης γενικά και της κοινοβουλευτικής δράσης σε συνθήκες κρίσης και στενής ιμπεριαλιστικής επιτήρησης ειδικά.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ξεκάθαρος στο «πάση θυσία στην ΕΕ και το ευρώ». Αυτό δεν το έκρυψε. Εκείνο που έκρυψε ήταν οι πρακτικές συνέπειες αυτού του δόγματος. Το έκρυψε μέσα σ' έναν καταιγισμό αισχρής δημαγωγίας, που παρουσίαζε την Μέρκελ έτοιμη να γονατίσει μπροστά στον Τσίπρα («ντάλα μεσημέρι») και τις «αγορές» να κάνουν πρόβα για πεντοζάλι. Αυτή η αισχρή δημαγωγία θα έπρεπε να κάνει εκείνους που διατείνονται ότι είναι μαρξιστές και επαναστάτες να είναι δέκα φορές πιο επιφυλακτικοί απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και αν δεν ήταν σε θέση να κάνουν μια ανάλυση σε βάθος, θα έπρεπε να σταθούν μπροστά στην κραυγαλέα αντίφαση: μπορούν να συμβιβαστούν παραμονή στην ιμπεριαλιστική ΕΕ και στο στενό της πυρήνα, την Ευρωζώνη, και ταυτόχρονα πολιτική που απορρίπτει τις υποχρεώσεις που απορρέουν απ' αυτή την παραμονή; Ενα από τα δυο θα συνέβαινε: ή ο ΣΥΡΙΖΑ θα έβγαζε την Ελλάδα από την ιμπεριαλιστική ΕΕ ή -αν παρέμενε πάση θυσία σ' αυτή, όπως ήταν ο διακηρυγμένος στόχος του- θα υποτασσόταν στη νομιμότητα αυτής της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας.

Κορυφαία πράξη στήριξης των λαϊκών αυταπατών (στην πραγματικότητα στήριξης του ΣΥΡΙΖΑ και του ελληνικού καπιταλισμού) ήταν η ενθουσιώδης συμμετοχή στη «συμμαχία του Οχι» στο δημοψήφισμα. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τη συνέχεια. Πρέπει όμως να επισημάνουμε ότι η ευρεία κοινωνική συμμαχία που συσπειρώθηκε γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα στο δημοψήφισμα του προσέφερε τα απαραίτητα καύσιμα για να υπογράψει «αναίμακτα» το τρίτο Μνημόνιο και μετά να πάει στις εκλογές-εξπρές και να τις κερδίσει (με απώλειες). Από την άποψη αυτή, εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις (εντός και εκτός ΣΥΡΙΖΑ) που σύρθηκαν πίσω από το δημαγωγικό ελιγμό του Τσίπρα (τη στιγμή, μάλιστα, που ο ίδιος είχε ήδη κάνει αίτηση για τρίτο δάνειο -και τρίτο Μνημόνιο, φυσικά- και είχε υιοθετήσει πλήρως την «πρόταση Γιούνκερ») προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στον ελληνικό καπιταλισμό. Οχι μόνο επειδή βοήθησαν τον Τσίπρα να φτάσει «αναίμακτα» στο τρίτο Μνημόνιο, αλλά και επειδή τον βοήθησαν να βυθίσει σε βαθιά απογοήτευση πλατιά τμήματα του ελληνικού λαού, καλλιεργώντας την αίσθηση του μοιραίου και του αναπόφευκτου.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για την προδοσία του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για τον οπορτουνισμό αυτών που είτε βάδισαν μαζί του στο ξετύλιγμα του σχεδίου του είτε τον βοήθησαν στην τελική του φάση. Πρόκειται για τους ίδιους που θρηνούν σήμερα σαν τις «μωρές παρθένους» και εκτονώνονται με συνθηματάκια για ελικόπτερα και άλλα τέτοια... εξωτικά. Αυτός ο θρήνος θα ήταν γραφικός και ουδόλως θ' απασχολούσε τη στήλη, αν δεν έκρυβε αναπαραγωγή της ίδιας πολιτικής αντίληψης. Της αναζήτησης μιας νέας κοινοβουλευτικής λύσης, η οποία -εν αντιθέσει με τον ΣΥΡΙΖΑ- θα είναι συνεπής. Ηδη συντελούνται διεργασίες περί διεύρυνσης του μετώπου που δοκίμασε και το Σεπτέμβρη να σχηματίσει η ΛΑΕ. Μαθημένος στις συζητήσεις «περί του φύλου των αγγέλων», ο εξωκοινοβουλευτικός χώρος που θέλει να γίνει κοινοβουλευτικός, αναζητά νέες μορφοποιήσεις, ενθαρρυμένος από την προϊούσα απομόνωση του ΣΥΡΙΖΑ από τα κοινωνικά του στηρίγματα, που δημιουργεί την ελπίδα ότι η δεύτερη φορά μπορεί να είναι επιτυχημένη.

Αντί για την εξαγωγή συμπερασμάτων και τη ρήξη με την οπορτουνιστική σαπίλα, έχουμε την ανακύκλωση των ίδιων υλικών, σε νέα συσκευασία. Δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό. «Δεν μπορείς να διδάξεις ένα παλιό σκυλί νέα κόλπα», λέει μια αγγλική παροιμία. Σημειώνουμε απλά το γεγονός, για να τονίσουμε πως η ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος ή θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Για να βοηθήσουμε ώστε να υπάρξει κίνηση στην κατεύθυνση της επαναστατικής ανασυγκρότησης, οφείλουμε να ασκήσουμε την πιο ανελέητη πολεμική θεωρητική και προγραμματική πολεμική στις διάφορες εκφάνσεις του οπορτουνισμού που φορούν ριζοσπαστικό ένδυμα. Οπως ασκήσαμε και στον ΣΥΡΙΖΑ πριν αναρριχηθεί στην εξουσία.

Πέτρος Γιώτης

Ο υφυπουργός Α. Πετρόπουλος επιβεβαιώνει την «Κόντρα»

Αναλογικά η «εθνική», μεγάλες μειώσεις στην «ανταποδοτική» σύνταξη

«Η σκέψη να υπάρξει κάποια ποσοστιαία μείωση της εθνικής σύνταξης, συνδυαζόμενη με τα χρόνια τα ελάχιστα που απαιτούνται, είναι μια εκδοχή η οποία θα μπορούσε εν τέλει να υπάρξει, στην περίπτωση που δεν υπήρχε άλλη δυνατότητα να βρεθεί άλλη λύση»!

Με το που τέλειωσε η συνέντευξη Τύπου την περασμένη Δευτέρα, στην οποία ο Κατρούγκαλος παρουσίασε τις υποτιθέμενες βελτιώσεις στο σκέλος των ασφαλιστικών εισφορών ελευθεροεπαγγελματιών και αυταπασχολούμενων, ο υφυπουργός του Αναστάσιος Πετρόπουλος βγήκε στο ραδιόφωνο του Real FM για να επιβεβαιώσει αυτά που η «Κόντρα» υποστηρίζει από την πρώτη στιγμή.

Το πρώτο που αποκάλυψε ο Πετρόπουλος είναι πως η εθνική σύνταξη δε θα δίνεται ολόκληρη σε όλους, αλλά αναλογικά, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης. Βέβαια, σαν καλός συριζαίος, προσέθεσε στο τέλος: *«Αλλά εμείς δεν πάμε σ' αυτό. Δεν πάμε στην ύστατη λύση. Δεν φτάσαμε σ' αυτό»*. Αμφιβάλλει κανείς ότι θα φτάσουν στην... ύστατη λύση; Για να είμαστε ακριβείς, πρέπει να πούμε πως δεν πρόκειται για ύστατη λύση, αλλά γι' αυτό που προέβλεπε από την αρχή το πραγματικό σχέδιό τους. Αυτό που έστειλαν στην τρόικα. Για προπαγανδιστικούς λόγους, όμως, και για να μην φανεί σε όλη την έκτασή του ο ασφαλιστικός εφιάλτης που ετοιμάζουν, έλεγαν πως όλοι θα παίρνουν τα 384 ευρώ της εθνικής σύνταξης, αρκεί να έχουν 15 χρόνια ασφάλισης.

Εμείς υποστηρίξαμε ότι η εθνική σύνταξη θα καταβάλλεται αναλογικά και επιχειρηματολογήσαμε συγκεκριμένα. Παραπέμψαμε στο νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, που προβλέπει χορήγηση της βασικής σύνταξης αναλογικά, ανάλογα με τα έτη ασφάλισης. Νόμο τον οποίο έχει αποδεχτεί ως βάση η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Παραπέμψαμε στη θεμελιώδη αρχή που ο ίδιος ο Τσίπρας πρότεινε από τις 22 Ιούνη στους ιμπεριαλιστές δανειστές: αποκατάσταση ενός στενότερου δεσμού ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές. Δεν μπορεί, λοιπόν, σύμφωνα με τη δική τους θεμελιώδη (αντι)ασφαλιστική αρχή, να δίνουν την ίδια εθνική σύνταξη σε όλους, ανεξαρτήτως ετών ασφάλισης. Παραπέμψαμε σε δεδομένα του προϋπολογισμού. Αν δώσουν 384 ευρώ σε κάθε συνταξιούχο, θα απαιτηθεί μια συνολική δαπάνη ύψους 10,2 δισ. ευρώ το χρόνο, που είναι εντελώς έξω από τις μακροχρόνιες επιταγές του Μνημονίου.

Βγήκε, λοιπόν, ο υφυπουργός Πετρόπουλος σαν «λαγός» και «έσκασε το παραμύθι»: **εθνική σύνταξη ποσοστιαία, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης**. Μόνο που το παρουσιάζει όχι σαν πρόθεση της κυβέρνησης, αλλά σαν έσχατη λύση, την οποία θα δεχτούν λόγω της πίεσης του κουαρτέτου. Αυτή η μέθοδος προπαγάνδας είναι κλασική και έχει χρησιμοποιηθεί απ' όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις: «εμείς δε θέλαμε, αλλά υποχρεωθήκαμε σ' αυτόν τον συμβιβασμό με την τρόικα». Οπως είπε και ο υφυπουργός Πετρόπουλος, με τα... θαυμάσια ελληνικά του (λίγο ακόμα και θα συναγωνίζεται τον Τσακαλώτο), *«πρέπει να προετοιμάσουμε κάθε ενδεχόμενο που θα βρούμε μπροστά μας, η Ελλάδα να μην βρεθεί στη γωνία στριμωγμένη»*...

Ξαναδημοσιεύουμε, λοιπόν, έναν πίνακα στον οποίο φαίνεται το πραγματικό ύψος των συντάξεων, σύμφωνα με τα παραδείγματα που περιέλαβε στους κάλπικους πίνακές του ο Γ. Κατρούγκαλος. Εμείς πολλαπλασιάσαμε τις υποθετικές συντάξιμες αποδοχές (από 700 μέχρι 3.500 ευρώ) των παραδειγμάτων του Κατρούγκαλου με τα ποσοστά αναπλήρωσης που προβλέπει το σχέδιό του και προσθέσαμε το τμήμα της εθνικής σύνταξης που αναλογεί στα χρόνια ασφάλισης (π.χ. για 15 χρόνια 15/40 των 384 ευρώ). Μπορούμε να διαπιστώσουμε, λοιπόν, τι άθλιες συντάξεις προβλέπονται για τους εργάτες και τους υπόλοιπους μισθωτούς, οι οποίοι θα έχουν συντάξιμες αποδοχές μέσα στα όρια των τριών πρώτων παραδειγμάτων του Κατρούγκαλου (από 700 μέχρι 1.000 ευρώ). Στην πραγματικότητα, οι συντάξιμες αποδοχές για ένα μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης θα είναι κάτω και από τα 700 ευρώ. Επίσης, το πιθανότερο είναι στο τέλος να μειωθούν οι συντελεστές αναπλήρωσης που προβλέπει το σχέδιο Κατρούγκαλου, οπότε οι συντάξεις θα είναι ακόμα πιο άθλιες.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5
Υπολογισμός συνολικής σύνταξης

Συντάξ. αποδοχ.	15 έτη	18 έτη	21 έτη	24 έτη	27 έτη	30 έτη
700	228	289	354	425	503	586
800	240	305	376	453	538	629
1000	264	338	420	509	608	714
1500	324	421	529	648	782	927
2000	371	504	638	787	956	1140
2500	444	587	748	926	1130	1353
3000	504	670	857	1066	1304	1566
3500	564	752	966	1205	1478	1779

Δεν έμεινε μόνο στην αποκάλυψη για την εθνική σύνταξη ο υφυπουργός. Προετοίμασε και για τη μείωση των υπαρχουσών συντάξεων, που δήθεν αποτελεί «κόκκινη γραμμή» της κυβέρνησης. Η αρχική του τοποθέτηση ήταν σε πρώτη ανάγνωση ακατανόητη: *«Αυτό που εξετάζουμε πολύ σοβαρά και μελετάμε είναι η διατήρηση των ήδη θεμελιωμένων δικαιωμάτων, να μην υπάρξει καμιά μείωση σ' αυτές. Εκεί που δεν έχουν θεμελιωθεί δικαιώματα, προφανώς θα περιοριστεί το ύψος των συντάξεων, αλλά αυτό σ' ένα βραχύβιο διάστημα. Νομίζω ότι από τη στιγμή που θ' αρχίσει η ανάπτυξη της χώρας θ' αρχίσουν και να αυξάνονται αυτές οι διαφορές που μπορεί να προκύψουν»*.

Εντελώς ασύντακτη, σχεδόν παραληρηματική (από την προσπάθεια να μην μιλήσει ανοιχτά) η τοποθέτηση του Α. Πετρόπουλου, μιλά για μείωση συντάξεων (χωρίς να προσδιορίζει ποιων και σε τι βαθμό), οι οποίες θα αυξηθούν όταν αρχίσει η ανάπτυξη.

Οταν στη συνέχεια ρωτήθηκε ποιο είναι το «plan B» της κυβέρνησης στη διαπραγμάτευση κι αν σκέφτεται τη μείωση των συντάξεων πάνω από ένα ύψος, ο Πετρόπουλος όχι μόνο δεν το αρνήθηκε, αλλά άρχισε να μιλά για... χαριστικές συντάξεις, που δεν τις δικαιούνται οι ασφαλισμένοι, και πρέπει να κοπούν. Κι άρχισε τα... παραδείγματα:

«Το πρώην ΤΕΒΕ δίνει 220 ευρώ παραπάνω απ' αυτό που αντιστοιχεί στις εισφορές. Κάτι που δεν δικαιούνται οι ασφαλισμένοι. Αυτό είναι ένα θέμα. Δεν σκεφτόμαστε βεβαίως ν' αφαιρέσουμε αυτό το ποσό απ' όλους τους συνταξιούχους αυτούς. Δεν σκοπεύουμε ξαφνικά να πούμε μείον 220. Αλλά πρέπει να δούμε κάποιες προσαρμογές ως προς το ύψος σ' αυτές τις περιπτώσεις. Εντάξει, αυτό δεν σημαίνει μείωση κύριων συντάξεων. Σημαίνει προσδιορισμός δίκαιος και επακριβής σε σχέση με τις εισφορές. Δεν είναι μείωση αυτό».

Οταν ο δημοσιογράφος παρατήρησε ότι τον συνταξιούχο δεν τον ενδιαφέρει πώς θα ονομαστεί η μείωση, αν θα είναι στην κύρια ή στην επικουρική σύνταξη, αλλά ότι θα χάσει 100 ευρώ από την τσέπη του, ο Α. Πετρόπουλος έγινε αποκάλυπτος:

«Εντάξει, αλλά μιλάμε για δικαιούμενες συντάξεις, όχι για συντάξεις που καταβάλλονται κατά ένα τμήμα με όχι δίκαιο τρόπο. Δεν σημαίνει μείωση συντάξεων και δεν σημαίνει αλλαγή της θέσης μας, αν διαπιστώσουμε ότι κάτι δεν καταβαλλόταν με το σωστό τρόπο». Κι αφού μίλησε για το ΜΤΠΥ, το οποίο –όπως είπε- για τέσσερα χρόνια κατέβαλε μερίσματα που δεν αντιστοιχούσαν στις καταστατικές διατάξεις, κατέληξε: *«Είναι μια στρέβλωση και παρά το νόμο»*.

Ποιες θα είναι οι «δικαιούμενες» συντάξεις; Αυτές που θα προκύψουν μετά τον επανυπολογισμό τους με το νέο σύστημα, που θα οδηγήσει σε τεράστιες μειώσεις. Το υπόλοιπο θα καταγραφεί ως «προσωπική διαφορά». Μέχρι τώρα παραμύθιαζαν τους συνταξιούχους ότι θα παίρνουν ολόκληρη την «προσωπική διαφορά», άρα δε θα υπάρξει καμιά μείωση στις συντάξεις τους. Ο Α. Πετρόπουλος είναι ο πρώτος που λέει ότι «κάτι» θα κόψουν απ' αυτή την προσωπική διαφορά. Αναφερόμενος ξανά στο παράδειγμα του πρώην ΤΕΒΕ, λέει: *«Δεν είπα ότι θα κόψουμε 200 ευρώ, θα κάνουμε μια προσαρμογή όμως»*! Αρα, έρχεται να επιβεβαιώσει αυτό που εμείς «φωνάζουμε» από την πρώτη στιγμή. Οτι η περιβόητη «προσωπική διαφορά» θα είναι μια δεξαμενή από την οποία θα κόβουν συνεχώς κομμάτια. Θα κόψουν άμεσα (το 2016), για να καλύψουν τους στόχους που έχουν τεθεί με το Μνημόνιο για το 2015 και το 2016 (περίπου 2,2 δισ. ευρώ που δε βγαίνουν αν δεν κοπούν συντάξεις) και θα κόβουν και τα επόμενα χρόνια. Αφού η «προσωπική διαφορά» είναι κάτι πάνω από τη «δικαιούμενη» σύνταξη, κάτι το χαριστικό, μπορούν να την πετσοκόβουν, επικαλούμενοι την «ισότητα», τη «δικαιοσύνη» και την ανάγκη «να σωθεί το σύστημα για τις επόμενες γενεές».

Στις 15 Οκτώβρη, όταν παρουσίαζε το πόρισμα της περιβόητης «επιτροπής σοφών» και ανακοίνωνε τον επανυπολογισμό και των χορηγηθεισών συντάξεων με το νέο σύστημα, ο Γ. Κατρούγκαλος έλεγε: *«Ολες οι μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού είχαν τον χαρακτήρα ότι θέλουν να στείλουν τον λογαριασμό σε κάποια επόμενη γενιά. Πριν από το '93 – μετά το '93, πριν το 2011 – μετά το 2011. Εγώ προσωπικά υποστηρίζω έντονα την πρόταση της Επιτροπής για ενιαίους κανόνες στο συνταξιοδοτικό. Ενιαίους κανόνες αναπλήρωσης, ενιαίους κανόνες εισφορών, ενιαίοι κανόνες για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, ενιαίοι κανόνες για όλους (...) Αν κάποιος έπαιρνε 1.000 ευρώ σύνταξη θα έχει το ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης είτε ήταν εργαζόμενος πριν, είτε ήταν εργαζόμενος μετά τα διάφορα αυθαίρετα χρονικά όρια που έχουν τεθεί από τις διάφορες ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις»*.

Στη συνέχεια, για προπαγανδιστικούς λόγους, το επιτελείο του Μαξίμου επέλεξε να βαφτίσει «κόκκινη γραμμή» το να μην μειωθούν οι κύριες συντάξεις. Βγαίνει, λοιπόν, ο υφυπουργός Πετρόπουλος και δηλώνει για πρώτη φορά ότι θα υπάρξουν μεν μειώσεις, όμως αυτές... δε θα είναι μειώσεις συντάξεων, αλλά... αποκατάσταση δικαιοσύνης, αφού θα πρόκειται για τμήματα των συντάξεων που θα είναι πάνω από το «δικαιούμενο» ποσό.

Πρέπει ακόμα να σημειώσουμε ότι οι περιβόητες «προσωπικές διαφορές» στις συντάξεις δε θα είναι μικροποσά, όπως ψευδόμενος λέει ο Κατρούγκαλος (χωρίς να δώσει κανένα παράδειγμα). Θα είναι μεγάλα ποσά και σε πολλές περιπτώσεις θα ξεπερνούν τη «δικαιούμενη σύνταξη». Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι για όσους βγουν στη σύνταξη το 2016, το 2017 και το 2018 το σχέδιο Κατρούγκαλου προβλέπει, αν η σύνταξη που θα πάρουν είναι μικρότερη κατά 20% απ' αυτή που θα έπαιρναν με το προηγούμενο σύστημα, να τους δοθεί ως «προσωπική διαφορά» το 50% αν συνταξιοδοτηθούν το 2016, το ένα τρίτο το 2017 και το ένα τέταρτο το 2018.

Επομένως, προβλέπουν ότι οι «προσωπικές διαφορές» θα είναι πάνω από 20% για τους νέους συνταξιούχους. Για τους ήδη συνταξιούχους, όσο περισσότερα είναι τα χρόνια που έχουν στη σύνταξη τόσο μεγαλύτερη θα είναι η «προσωπική διαφορά». Και βέβαια, αν στο νέο συνταξιούχο προτίθενται να δώσουν το πολύ το μισό της «προσωπικής διαφοράς» (σ' αυτόν που θα βγει στη σύνταξη το 2016), δεν είναι δυνατόν στον παλιό συνταξιούχο να δώσουν ολόκληρη την «προσωπική διαφορά». Αυτό θα ήταν... άδικο (σύμφωνα με τη δική τους λογική).

Οσα είπε ο υφυπουργός Πετρόπουλος στη ραδιοφωνική του εμφάνιση έρχονται να φτιάξουν το κλίμα. Οσο πλησιάζουμε προς την κατάθεση του (πραγματικού) αντιασφαλιστικού εκτρώματος στη Βουλή τόσο θα κυκλοφορούν αυτά που μέχρι τώρα προσπαθούν να κρύψουν. Το συμπέρασμα είναι πως αυτό το πράγμα δεν πρέπει να φτάσει καν στη Βουλή.

Η αλήθεια για τις αγροτικές επιδοτήσεις

Στη μάχη ενάντια στο αντιασφαλιστικό τερατούργημα του Κατρούγκαλου και της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου πρωτοστατεί η αγροτιά, πλούσια και φτωχή, με παροπλισμένη την εργατική τάξη, χάρη στο ρόλο της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Μαζί με τους αγρότες αγωνίζονται οι δικηγόρο,ι με τις επαναλαμβανόμενες εβδομαδιαίες πανελλαδικές απεργίες τους και οι υπόλοιποι ελευθεροεπαγγελματίες. Το στίγμα όμως το δίνουν οι αγρότες, αφού με τα μπλόκα στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο και στα τελωνεία δημιουργούν τα μεγαλύτερα προβλήματα στην καπιταλιστική οικονομία.

Επόμενο ήταν να αναζωπυρωθούν οι απόψεις που κατά καιρούς κυκλοφορούσαν σε βάρος των αγροτών, όπως για παράδειγμα ότι εισέπρατταν και εισπράττουν ανέξοδα παχυλές κοινοτικές επιδοτήσεις που πολλοί απ' αυτούς τις δαπανούν στα μπουζοκομάγαζα! Στα περίπου είκοσι χρόνια κυκλοφορίας της «Κόντρας», έχουμε πολλές φορές μιλήσει για τον πραγματικό ρόλο των κοινοτικών επιδοτήσεων στον αγροτικό τομέα και έχουμε αποκαλύψει ποιοι επωφελούνται κατά βάση απ' αυτές. Το κάναμε και σε περιόδους που οι αγρότες, πλούσιοι και φτωχοί, έβγαιναν στους δρόμους, κλείνοντάς τους πολλές φορές, και διεκδικούσαν την ικανοποίηση αιτημάτων που ήταν πολύ σημαντικά, βάζοντας μάλιστα σε κίνδυνο την ύπαρξή τους.

Η Ελλάδα εντάχθηκε στην πρώην ΕΟΚ και νυν ΕΕ τον Ιούνη του 1981. Μέχρι τότε είχε θετικό εμπορικό αγροτικό ισοζύγιο. Με την πάροδο του χρόνου, το εμπορικό αγροτικό ισοζύγιο άρχισε να γίνεται αρνητικό και φτάσαμε στα μέσα της δεκαετίας του 2000 που το εμπορικό έλλειμμα στον αγροτικό τομέα έφτασε στα 3 δισ. ευρώ το χρόνο. Την περίοδο της μνημονιακής κρίσης (2010-2015) το εμπορικό έλλειμμα μειώθηκε, γιατί έπεσε κατακόρυφα η καπιταλιστική παραγωγή στην Ελλάδα.

Από το 1981 που οι αγρότες έπαιρναν τις κοινοτικές επιδοτήσεις (αυτές που οι μη μυημένοι στο αγροτικό ζήτημα χαρακτήριζαν πλουσιοπάροχες), αυτές δεν απέτρεψαν το μόνιμο φαινόμενο της εγκατάλειψης της αγροτικής παραγωγής και του χωριού από δεκάδες χιλιάδες αγρότες, βασικά φτωχούς.

Οι κοινοτικές επιδοτήσεις αρχικά δίνονταν στην τιμή του αγροτικού προϊόντος και στη συνέχεια δίνονταν διαφορετικά (για παράδειγμα ανά καλλιεργούμενο στρέμμα, με το επιχείρημα ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα μειωθεί η παραγωγή αγροτικών προϊόντων).

Υπήρχαν και διάφορα άλλα προγράμματα, λεγόμενα «αναπτυξιακά», όπως π.χ. τα λεγόμενα σχέδια βελτίωσης που αποδέκτες τους ήταν μόνο οι πλούσιοι αγρότες και οι γόνοι τους, που δεν ξεπερνούσαν το 10% του συνόλου της αγροτιάς. Αυτές τις ενισχύσεις τις έπαιρναν μόνο οι πλούσιοι αγρότες, γιατί αυτοί μπορούσαν να εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις που έμπαιναν ως προαπαιτούμενα.

Οι κοινοτικές ενισχύσεις που έπαιρναν πλούσιοι και φτωχοί αγρότες, με μόνο προαπαιτούμενο ότι καλλιεργούσαν γενικά στον αγροτικό τομέα, ήταν απαραίτητες, γιατί χωρίς αυτές δε θα μπορούσαν να παραχθούν τα αγροτικά προϊόντα που ήταν απαραίτητα ως πρώτη ύλη στη βιομηχανία (είτε πρόκειται για τη βιομηχανία τροφίμων είτε για τη βιομηχανία επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων). Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά παραδείγματα προϊόντων που μόνο με την εμπορική τιμή (που σκοπίμως οι κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών χωρών και η ΕΕ τις κρατούσαν πολύ χαμηλές) δε θα μπορούσαν να καλλιεργήσουν οι αγρότες και να δώσουν στη τις αναγκαίες ποσότητες αγροτικών πρώτων υλών και σε πολύ χαμηλές τιμές.

Στην ουσία, δηλαδή, οι κοινοτικές επιδοτήσεις είχαν εμμέσως ως αποδέκτες το βιομηχανικό και εμπορικό κεφάλαιο και όχι τον αγροτικό κόσμο. Οι κοινοτικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα, μέσω της ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) καθιερώθηκαν για να υπηρετήσουν την ανάγκη να ενισχυθεί ο ευρωπαϊκός διατροφικός τομέας.

Οσο πέρναγαν τα χρόνια, όμως, ο γαλλογερμανικός άξονας άρχισε να αναζητεί την κάλυψη των αναγκών της ευρωπαϊκής βιομηχανίας τροφίμων (και όχι μόνο) σε αγροτικές πρώτες ύλες στις εισαγωγές από χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Ετσι, βαθμιαία η ΕΕ άνοιγε την ευρωπαϊκή αγορά στις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων απ' αυτές τις χώρες και ταυτόχρονα μείωνε τις κοινοτικές ενισχύσεις και τον όγκο της παραγωγής στην ΕΕ. Η αύξηση των εισαγωγών από τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου υλοποιούνταν μέσω της κατάργησης των ποσοστώσεων και των δασμών και -εκτός των άλλων- εξυπηρετούσε και το στόχο του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου να ελέγξει πλήρως τις αγορές αυτών των χωρών. Για να εξυπηρετηθεί αυτός ο στόχος, έπρεπε να ανοίξει διάπλατα η ευρωπαϊκή αγορά, προκειμένου οι ευρωπαίοι καπιταλιστές να υπερνικήσουν τον ανταγωνισμό του αμερικάνικου κεφαλαίου.

Παραπέρα, πέρα από το στόχο της αυτάρκειας σε αγροτικά προϊόντα και σε τρόφιμα στην ΕΟΚ από την ίδρυσή της, έπρεπε να εξυπηρετηθεί και η εξεύρεση φτηνού εργατικού δυναμικού, που το προσέφεραν οι αγρότες δουλεύοντας στα εργοστάσια και συμπληρώνοντας το αγροτικό εισόδημα. Με την κατάρρευση των χωρών του παλινορθωμένου καπιταλισμού, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, πλημμύρισαν οι χώρες της ΕΕ με φτηνό εργατικό δυναμικό και έτσι εξέλειπε η ανάγκη για φτηνό εργατικό δυναμικό και μαζί και για «παχυλές» κοινοτικές ενισχύσεις.

Παράλληλα με τη διαδικασία που περιγράψαμε, από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 εξελισσόταν η διαδικασία των συνεχών αλλαγών της ΚΑΠ, που επιδείνωσαν δραματικά τη θέση της αγροτιάς σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Να θυμόμαστε, λοιπόν, ότι οι κοινοτικές ενισχύσεις που δίνονταν στον αγροτικό κόσμο εξυπηρέτησαν και εξυπηρετούν τις διαχρονικές ανάγκες του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου.

Εισφορές ελεύθερων επαγγελματιών

Κινήσεις απελπισίας του Κατρούγκαλου

Την περασμένη Δευτέρα, ο υπουργός Εργασίας Γ. Κατρούγκαλος ανακοίνωσε σε συνέντευξη Τύπου τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για τους μηχανικούς, δικηγόρους και γιατρούς, που δηλώνουν καθαρό ετήσιο φορολογητέο εισόδημα από 7.033,01 έως 30.000 ευρώ. Για τα εισοδήματα μέχρι 7.033 ευρώ δεν μείωσε τις ασφαλιστικές εισφορές που είχε εξαρχής ανακοινώσει με το αντιασφαλιστικό σχέδιό του. Για εισόδημα από 7033,01 έως 10.000 ευρώ μειώνει τις ασφαλιστικές εισφορές κατά 50% σε σχέση με αυτές που προβλέπονταν στο σχέδιό του. Το 50% μειώνεται κατά 1% για κάθε 1.000 ευρώ εισοδήματος μεταξύ 10.000,01 ευρώ και 30.000 ευρώ. Ετσι, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για εισόδημα 12.000 ευρώ είναι 48%, για εισόδημα 20.000 ευρώ είναι 40%, για εισόδημα 25.000 ευρώ είναι 35% και για εισόδημα 30.000 ευρώ είναι 30%.

Για τους αγρότες ο Κατρούγκαλος δεν ανακοίνωσε καμία μείωση στις προτεινόμενες στο σχέδιό του ασφαλιστικές εισφορές. Κατά τη γνώμη μας, τους άφησε έξω γιατί με τις προτεινόμενες αυξήσεις θέλει να αρμέξει 722 εκατ. ευρώ επιπλέον. Από την άλλη, αν ο Κατρούγκαλος έσπευδε να ανακοινώσει μειώσεις στις ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών, θα εξέθετε τον Τσίπρα που είχε δηλώσει ότι οι εισφορές των αγροτών θα αυξηθούν κατά 15-25 ευρώ σε βάθος τετραετίας. Εννοείται, πως άφησε για αργότερα τις ανακοινώσεις για τις ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών, προκειμένου να τους αναγκάσει να συρθούν σε διάλογο ήττας, αφού με τη συμμετοχή τους θα παραιτούνταν από το αίτημά τους να αποσυρθεί το σχέδιο για να κάνουν οποιαδήποτε συζήτηση.

Με την κίνησή του, ο Κατρούγκαλος μας δικαιώνει για όσα λέγαμε σχετικά με τη δήθεν μεγάλη αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των μεγαλογιατρών, μεγαλοδικηγόρων και μεγαλομηχανικών που επιβάλλονται με το σχέδιό του. Την προηγούμενη εβδομάδα γράφαμε γι' αυτό το θέμα: «Αν εξαιρέσουμε τους αγρότες, που πλήττονται καίρια με όλο το πακέτο των ρυθμίσεων του σχεδίου Κατρούγκαλου, και τους μισθωτούς ελευθεροεπαγγελματίες (γιατρούς, δικηγόρους και μηχανικούς) που δουλεύουν με το περιβόητο μπλοκάκι, που επίσης θα πληγούν καίρια, αφού θα πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές τους με βάση το εισόδημα, οι επιπτώσεις δε θα είναι οδυνηρές για την πλειοψηφία των μεγαλογιατρών, μεγαλοδικηγόρων και μεγαλομηχανικών. Οι δύο πρώτες κατηγορίες ελευθεροεπαγγελματιών έχουν τρόπους να εισφοροδιαφεύγουν, ενώ οι μεγαλομηχανικοί έχουν πληγεί από την καπιταλιστική κρίση (...) Δεν προσδοκά μέσω αυτής της ρύθμισης να αυξήσει τον όγκο των ασφαλιστικών εισφορών στα εν λόγω ταμεία, που τα εντάσσει στον λεγόμενο ΕΦΚΑ. Επιδιώκει απλά να δημιουργήσει στο "πόπολο" την αίσθηση ότι δίνει μάχη ενάντια στους πλούσιους ελευθεροεπαγγελματίες, για να πληρώσουν περισσότερα και να βοηθηθούν έτσι οι φτωχοί, με την μείωση των ασφαλιστικών εισφορών».

Με τη νέα πρότασή του, με την οποία μειώνει από 50% έως 30% -για καθαρά φορολογητέα εισοδήματα από 10.000 έως 30.000 ευρώ- τις ασφαλιστικές εισφορές των μηχανικών, γιατρών, και δικηγόρων που εργάζονται -ως μισθωτοί στην ουσία- σε μεγάλα τεχνικά γραφεία, σε τεχνικές ή δικηγορικές εταιρίες και σε κλινικές και διαγνωστικά κέντρα, ο Κατρούγκαλος επιβεβαιώνει απόλυτα την εκτίμησή μας ότι δεν προσδοκά την αύξηση του όγκου των ασφαλιστικών εισφορών. Γιατί από τους μισθωτούς «ελευθεροεπαγγελματίες», που τους υποχρεώνουν οι καπιταλιστές εργοδότες να ασφαλίζονται με μπλοκάκι (και έτσι να γλιτώνουν τις εργοδοτικές εισφορές) θα εισέπραττε κατά βάση το ΕΤΑΑ. Ομως, με τη ρύθμιση αυτή δε θα εισπράξει περισσότερα απ' αυτά που εισπράττει ως τώρα.

Ο Κατρούγκαλος προχώρησε σ' αυτή την κίνηση για δύο -κατά τη γνώμη μας- λόγους:

Πρώτο, γιατί επιδιώκει να απομονώσει τις ηγεσίες των φορέων των ελευθεροεπαγγελματιών που ασφαλίζονται στο ΕΤΑΑ από τους απλούς εργαζόμενους που εργάζονται σε εταιρίες και τους ελευθεροεπαγγελματίες που εξακολουθούν ακόμη να έχουν εργασία. Επιβεβαίωσε έτσι, για μια ακόμα φορά, ότι προσπαθεί να καλλιεργήσει στο «πόπολο» την αντίληψη ότι βάζει χέρι στους πλούσιους δικηγόρους, γιατρούς και μηχανικούς.

Δεύτερο, γιατί οι επικεφαλής των φορέων αγνόησαν τόσο τον Κατρούγκαλο όσο και τις προτάσεις του και αποχώρησαν από τον περιβόητο διάλογο. Στη συνέντευξη Τύπου, ο Κατρούγκαλος παραδέχτηκε, χωρίς να ερωτηθεί, ότι είχε δώσει αυτές τις προτάσεις στους επικεφαλής των συλλόγων, οι οποίοι όμως δεν προσήλθαν στη συμφωνημένη συνάντηση της Παρασκευής 5 Φλεβάρη. Οπως είπε, δίνει τις προτάσεις του στη δημοσιότητα, γιατί δήθεν θέλει τον ανοικτό διάλογο με την κοινωνία και τους ελεύθερους επαγγελματίες των συλλόγων. Ομολόγησε έτσι, εμμέσως πλην σαφώς, ότι με την κίνησή του αυτή επιδιώκει «οι ελευθεροεπαγγελματίες των συλλόγων» να αποδεχτούν την πρότασή του και να αναγκάσουν τις ηγεσίες των συλλόγων τους να επανέλθουν στο «διάλογο» και να συμφωνήσουν με το μερεμετισμένο σχέδιο Κατρούγκαλου.

Εμπλέκοντας το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο

Κήρυξαν πόλεμο στους πρόσφυγες

Από την αρχή αυτής της εβδομάδας, όταν ανακοινώθηκε η συμφωνία Μέρκελ-Νταβούτογλου για εμπλοκή του ΝΑΤΟ στην ανάσχεση των προσφυγικών ροών στο Αιγαίο, στην Ελλάδα συζητούν για τα «εθνικά συμφέροντα» και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν. Για την ουσία του ζητήματος δεν συζητούν καθόλου.

Η ουσία του ζητήματος είναι ότι η ιμπεριαλιστική ΕΕ κηρύσσει τον πόλεμο στους πρόσφυγες και μετανάστες, που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον με μύριες όσες ταλαιπωρίες και κινδύνους και πληρώνοντας ένα ολοένα και βαρύτερο τίμημα σε ανθρώπινες ζωές, εμπλέκοντας στην αντιμετώπισή τους την πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ.

Η απόφαση, που έχει ήδη εγκριθεί από τη σύνοδο των υπουργών του ΝΑΤΟ, συνιστά από μόνη της υπέρβαση των όσων γνωρίζαμε μέχρι τώρα. Οι πρόσφυγες αντιμετωπίζονται ως στρατός και η αντιμετώπισή τους ανατίθεται σε μια στρατιωτική δύναμη. Οι κανόνες εμπλοκής της αστυνομικής δύναμης (ελληνικό Λιμενικό Σώμα και Frontex) κρίνονται ανεπαρκείς, προφανώς διότι περιλαμβάνουν αρχικά την προσπάθεια ανάσχεσης και μετά τη διάσωση. Στη θέση τους μπαίνουν οι κανόνες εμπλοκής μιας στρατιωτικής δύναμης, οι οποίοι είναι εντελώς διαφορετικοί, αφού μια στρατιωτική δύναμη πρώτα επιδιώκει την ανάσχεση κι αν ο «εισβολέας» δεν υπακούσει, προχωρά στη βύθισή του.

Η εμπλοκή του ΝΑΤΟ στην ανάσχεση των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών δεν έγινε από τη Γερμανία επειδή δήθεν Ελλάδα και Τουρκία αρνήθηκαν τις κοινές περιπολίες. Αν επρόκειτο απλά για περιπολίες, θα αύξαναν τη δύναμη της Frontex. Εμπλέκουν το ΝΑΤΟ γιατί θέλουν ν' αλλάξουν τους κανόνες εμπλοκής και να τους κάνουν πολεμικούς. Θέλουν να στείλουν **έμπρακτο** μήνυμα στους πρόσφυγες και μετανάστες, πως από τώρα και μετά δε θα μπορούν να υπολογίζουν σε διάσωσή τους. Αντίθετα, θα έχουν ν' αντιμετωπίσουν ανατροπές και βυθίσεις των σκαφών που τους μεταφέρουν, αν οι ίδιοι δεν τα γυρίσουν πίσω. Ευελπιστούν ότι μερικές εμπλοκές των νατοϊκών πολεμικών σκαφών με τα πλοιάρια που μεταφέρουν πρόσφυγες και μετανάστες και μερικά πολύνεκρα ναυάγια θα στείλουν το μήνυμα στις χώρες προέλευσης των μεταναστών ότι το Αιγαίο είναι πια σφραγισμένο.

Αυτή η απόφαση, που πριν την προωθήσει η Γερμανία δε ζήτησε καν τη γνώμη της ελληνικής κυβέρνησης (η Μέρκελ απλά τηλεφώνησε εκ των υστέρων στον Τσίπρα για να του ανακοινώσει τη συμφωνία της με τον Νταβούτογλου), έγινε δεκτή στην Ελλάδα από μια κυβέρνηση που αυτοχαρακτηρίζεται ως αριστερή! Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τη σχέση της Αριστεράς με το ΝΑΤΟ, ιστορικά, από τότε που ιδρύθηκε. Εδώ, όμως, δεν έχουμε να κάνουμε απλά με αποδοχή της ένταξης της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, αλλά με αποδοχή της χρήσης της στρατιωτικής δύναμης του ΝΑΤΟ ενάντια σε άοπλους πολίτες, οι οποίοι προσπαθούν να διασχίσουν ειρηνικά το Αιγαίο. Ο ΣΥΡΙΖΑ ταυτίστηκε με τη μνημονιακή πολιτική και τώρα ταυτίζεται και με την κήρυξη πραγματικού πολέμου στους απελπισμένους που προσπαθούν να διασχίσουν το Αιγαίο. Αυτό το στίγμα θα το φέρουν ανεξίτηλα τα στελέχη και τα μέλη του που συναινούν στην εμπλοκή του ΝΑΤΟ.

Φυσικά, πέρα από την ανάσχεση των μεταναστευτικών ροών με τον πιο βίαιο τρόπο, με πολεμικά μέσα, παίζονται και γεωστρατηγικά παιχνίδια. Για παράδειγμα, το προσφυγικό πρόβλημα συνδέεται με τον πόλεμο στη Συρία και η εμπλοκή του ΝΑΤΟ στις επιχειρήσεις κατά των προσφύγων στο Αιγαίο έρχεται να προστεθεί στις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές και περιφερειακές κινήσεις στη συριακή σκακιέρα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το τουρκικό καθεστώς εκμεταλλεύεται τη θέση-κλειδί που κατέχει για να αναβαθμίσει το ρόλο του. Οπως ζητά τη δημιουργία αποστρατιωτικοποιημένης ζώνης στα τουρκοσυριακά σύνορα και εντός του συριακού εδάφους, υπό τουρκικό έλεγχο και υπό το πρόσχημα της αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης, έτσι συμφώνησε και στην εμπλοκή του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, προσδοκώντας ότι μπορεί να κερδίσει πόντους στην πολιτική των «γκρίζων ζωνών», που αμφισβητεί κυριαρχικά δικαιώματα του ελληνικού κράτους.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν έφερε καμιά αντίρρηση στην απαίτηση των Γερμανών για εμπλοκή του ΝΑΤΟ. Το μόνο για το οποίο ενδιαφέρθηκε ήταν οι βλέψεις της Τουρκίας στο Αιγαίο. Αυτές οι βλέψεις, όμως, είναι συνυφασμένες με την εμπλοκή του ΝΑΤΟ σε επιχειρήσεις κατά πολιτών. Το ΝΑΤΟ θα είναι όχημα για την προβολή των τουρκικών βλέψεων και όχι για την ανάσχεσή τους. Στο πλαίσιο των επιχειρήσεων της τουρκικής αρμάδας, η τουρκική πλευρά θα προβάλλει διάφορες αξιώσεις ως προς τα όρια ευθύνης της. Θα τις προβάλλει, χωρίς αναγκαστικά να προχωρά σε εκβιαστικές ενέργειες ή να της κάνει πλάτες η νατοϊκή διοίκηση. Ομως και μόνο η προβολή τους θα είναι νόμιμη ως ενέργεια και σ' αυτό το κέρδος αποβλέπει η τουρκική πλευρά. Δηλαδή, ακόμα και στον τομέα των υποτιθέμενων «εθνικών συμφερόντων», το ελληνικό κράτος χάνει και δεν κερδίζει.

Ομως το πιο σημαντικό -επαναλαμβάνουμε- είναι το γεγονός ότι η Ελλάδα εμπλέκεται σε πόλεμο κατά των προσφύγων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των εκπαιδευτικών στο «διάλογο»

Παρότι καταγγέλλουν το διάλογο ως προσχηματικό, οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ) έσπευσαν να πάρουν μέρος σ' αυτόν, προσφέροντας χείρα βοηθείας στη συγκυβέρνηση. Γιατί, μπορεί η πλειοψηφία τους να ανήκει σε διαφορετικά αστικά πολιτικά στρατόπεδα από αυτό των συριζαίων και επομένως να υπηρετούν διαφορετικά κομματικά συμφέροντα, όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση «μέτρησε» η επιβεβαίωση του θεσμικού ρόλου που έχουν αναλάβει στο αστικό πολιτικό παιχνίδι και η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.

Αλλωστε, κάθε φορά που οι διάφοροι υπουργοί Παιδείας οργάνωναν αντίστοιχους διαλόγους -προεόρτια για τις αντιδραστικές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις τους- οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές έσπευδαν να πάρουν μέρος. Αλλο αν στη συνέχεια εξαναγκάζονταν, κάτω κυρίως από την πίεση του εκπαιδευτικού κινήματος που εν τω μεταξύ αναπτυσσόταν, να αποχωρήσουν «καταγγέλλοντας» στα λόγια το υπουργείο Παιδείας.

Προσερχόμενες στον «διάλογο», στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ υπέβαλαν υπομνήματα. Παρακάτω παραθέτουμε κάποια χαρακτηριστικά σημεία τους, που αναφέρονται κυρίως στην υπαρκτή τραγική κατάσταση του δημόσιου σχολείου (οι υπογραμμίσεις δικές τους):

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΔΟΕ

...Ο κατ' ευφημισμόν «εθνικός διάλογος» τον οποίο έχει ανοίξει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας *με μεγαλοστομίες και καλλιέργεια προσδοκιών για την κοινωνία σ' ένα τοπίο διάλυσης και απόλυτης υποβάθμισης (από την πλευρά των κυβερνώντων) της δημόσιας εκπαίδευσης, είναι ολοφάνερα προσχηματικός. Η επιλογή των συμμετεχόντων στις επιτροπές με κλειστές, κομματικές διαδικασίες, η επιδέξια ανάδειξη απόψεων «λαγών» (π.χ. άρθρο του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τριανταφυλλίδη, απόψεις ομάδας R.E.N.), οι συζητήσεις μικρών ομάδων ξένων προς την εκπαιδευτική πράξη, είναι μερικά μόνο παραδείγματα.*

...Τονίζουμε το γεγονός ότι η όλη συζήτηση γίνεται σε μια εποχή όπου έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, μισθολόγιο άγριων περικοπών αποδοχών *(που προσωρινά αποκρύπτονται με το τέχνασμα της προσωπικής διαφοράς) και εμπαιγμού των νεότερων εκπαιδευτικών των οποίων η μισθολογική εξέλιξη «ξεπάγωσε» στιγμιαία για να «ξαναπαγώσει» επ' αόριστον . Οι Ελληνες εκπαιδευτικοί έχουν δει τα τελευταία χρόνια το 40% των αποδοχών τους να χάνονται για πάντα και παραμένουν από τους χαμηλότερα αμειβόμενους εκπαιδευτικούς στην Ευρώπη.* ***Την ίδια στιγμή οι νέοι αντιασφαλιστικοί σχεδιασμοί της κυβέρνησης που αναμένουν τις ακόμα σκληρότερες παρεμβάσεις των «θεσμών» καταδικάζουν όλους τους εργαζόμενους σε συντάξεις πείνας που θα χορηγούνται στα βαθιά γεράματα****. Οι εκπαιδευτικοί δεν αποτελούν εξαίρεση...*

Δαπάνες για την Παιδεία

Τα τελευταία χρόνια, με πρόσχημα την επιβολή των μνημονίων αλλά σε συνέχεια της πολιτικής φθίνουσας χρηματοδότησης της Δημόσιας Παιδείας, ***οι δαπάνες για την Παιδεία μόλις που ξεπερνούν το 2% του ΑΕΠ****. Η Ελλάδα είναι από τις τελευταίες χώρες της Ε.Ε. σε δαπάνες για την εκπαίδευση. Τα ελάχιστα χρήματα που διατίθενται για την Παιδεία οδηγούν σε μαρασμό τη δημόσια εκπαίδευση.*

Καμία δαπάνη για σχολική στέγη, εγκατάλειψη των υφιστάμενων υποδομών, χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων (όταν φτάνει σε αυτές μετά από καθυστερήσεις και «περικοπές» στα γρανάζια των διαδικασιών των Ο.Τ.Α.) με ψίχουλα που δεν αρκούν ούτε για την εξόφληση των λογαριασμών των Δ.Ε.Κ.Ο. και τη θέρμανση, πόσο δε για τον αξιοπρεπή εξοπλισμό των σχολείων με τα απολύτως απαραίτητα υλικά, είναι ο καθρέφτης της «στήριξης» του δημόσιου σχολείου από την πολιτεία.

Η λύση είναι μία και δεν αποτελεί αντικείμενο διαλόγου αλλά είναι αυτονόητη. ***Η κυβέρνηση οφείλει να αυξήσει τώρα τις δαπάνες για την Παιδεία - μέχρι και 5% του ΑΕΠ****...*

Μηδενικοί διορισμοί στην εκπαίδευση

Τη στιγμή αυτή καταγράφονται πάνω από 2.000 κενά εκπαιδευτικών στην Π.Ε*. Ελάχιστες πιστώσεις έχουν απομείνει ενώ όσες διατέθηκαν μέχρι σήμερα ήταν κυρίως μέσα από τα προγράμματα ΕΣΠΑ κάτι που σημαίνει ελαστική εργασία, περιορισμοί στην τοποθέτηση εκπαιδευτικών (π.χ. δάσκαλοι μόνο στο ολοήμερο), αδυναμία σωστού εκπαιδευτικού σχεδιασμού, αφού η εξασφάλιση των πιστώσεων για αναπληρωτές είναι πάντα μια διαδικασία ασταθής και με πολλές καθυστερήσεις....*

Στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση υπάρχει άμεση ανάγκη για την πρόσληψη χιλιάδων εκπαιδευτικών με μόνιμη σχέση εργασίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι την τελευταία τετραετία αποχώρησαν από την Π.Ε. 9.000, περίπου, εκπαιδευτικοί και προσλήφθηκαν μόνο 282 ***(οι διορισμοί τα 3 τελευταία χρόνια ήταν μηδενικοί)****. Η ανεργία των εκπαιδευτικών διογκώνεται και εκπαιδευτικοί που εργάζονταν επί σειρά πολλών ετών, φέτος έχουν παραμείνει άνεργοι...*

Επιβάλλεται να γίνουν άμεσα μόνιμοι διορισμοί στα οργανικά κενά και πρόσληψη όλων των απαραίτητων αναπληρωτών στα λειτουργικά.

Θα πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα το γεγονός ότι υπάρχουν χιλιάδες ***συνάδελφοί μας οι οποίοι εργάζονται πάνω από δεκατρία χρόνια ως αναπληρωτές στην Ειδική Αγωγή*** *και προσφέρουν στον, εγκαταλελειμμένο από την πολιτεία, αυτό τομέα με αυταπάρνηση και εκπαιδευτικά αποτελέσματα. Το ίδιο ισχύει για όλους τους, επί σειρά ετών, εργαζόμενους ως αναπληρωτές ή ωρομίσθιους.*

Οι εξαγγελίες του κ. Υπουργού Παιδείας για πραγματοποίηση 20.000 διορισμών μέχρι το 2018 έχουν καθαρά επικοινωνιακό χαρακτήρα αφού καμία εγγραφή για διορισμούς δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό*. Αρκεί να αναφερθεί ότι στην επιτροπή για τους διορισμούς και τις υπηρεσιακές μεταβολές που λειτουργεί στο Υπουργείο Παιδείας (με τη συμμετοχή εκπροσώπων και από τη Δ.Ο.Ε. και την Ο.Λ.Μ.Ε.) παρά την απαίτησή μας να ανακοινώσει η πολιτική ηγεσία το σχεδιασμό της για πραγματοποίηση διορισμών* ***δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία συζήτηση ή ανακοίνωση και το μόνο που έχει ειπωθεί σε σχέση με το θέμα, είναι η φράση «το παλεύουμε», γεγονός που η Δ.Ο.Ε. το έχει καταγγείλει****...*

Οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων

Ανοιχτό παραμένει επίσης το ζήτημα των οργανικών θέσεων για τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων. ***Οι άδικες, μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες, δίχως κανένα εκπαιδευτικό προγραμματισμό, «υποχρεωτικές» μετατάξεις εκπαιδευτικών από τη Δευτεροβάθμια στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση*** *(επί υπουργίας κ. Αρβανιτόπουλου και κ. Λοβέρδου) δημιούργησαν πρόσθετα προβλήματα στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και στους λειτουργούς της...*

Αξιολόγηση

*...****Το ΔΣ της ΔΟΕ με όλες τις ενέργειες και τις αποφάσεις του έχει κινηθεί στην κατεύθυνση της ανάδειξης της αντίθεσης του Κλάδου των εκπαιδευτικών στην εφαρμογή της αξιολόγησης που χειραγωγεί, κατηγοριοποιεί σχολεία και εκπαιδευτικούς και οδηγεί στη μισθολογική – βαθμολογική καθήλωση και τις απολύσεις****...*

Η δέσμευση για πλήρη κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης δίχως απόπειρες επαναφοράς της με έμμεσο ή άμεσο τρόπο είναι για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. προαπαιτούμενο οποιασδήποτε συζήτησης. Απαιτούμε από την πολιτεία το σεβασμό στο ρόλο και στις θέσεις του Κλάδου μας, την κατοχύρωση ακώλυτης βαθμολογικής και μισθολογικής εξέλιξης για όλους τους εκπαιδευτικούς καθώς και της αναγνώρισης και ενίσχυσης του επιστημονικού χαρακτήρα του έργου τους...

(σ.σ.: Η ΔΟΕ συνηγορεί υπέρ μιας «μη τιμωρητικής» αξιολόγησης, θολώνοντας τα μυαλά των εκπαιδευτικών ότι μπορεί να υπάρξει και τέτοια στο πλαίσιο του αστικού σχολείου, διευκολύνοντας τους συριζαίους στην επαναπροώθησή της, μιας και αυτοί ισχυρίζονται ακριβώς τα ίδια).

Προσχολική Αγωγή

Η θέσπιση της υποχρεωτικής φοίτησης για το ένα έτος προσχολικής αγωγής έγινε το 2006 έπειτα από αγώνες δεκαετιών*. Η ικανοποίηση του αιτήματος της Δ.Ο.Ε. για την υποχρεωτική εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής ενώ είναι φανερό πως δεν ανήκει στις προτεραιότητες της εκπαιδευτικής πολιτικής που εφαρμόζεται, γίνεται αντικείμενο φτηνών επικοινωνιακών κόλπων από την πλευρά του Υπουργείου. Οι ανέξοδες εξαγγελίες του κ. Υπουργού για δίχρονη προσχολική αγωγή τη στιγμή που οι υπάρχουσες κτιριακές υποδομές είναι ανεπαρκείς (και σε ένα μεγάλο βαθμό ακατάλληλες) για την κάλυψη των αναγκών των νηπίων ενώ οι προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών είναι ζητούμενο δίχως απάντηση, φανερώνουν απόλυτη περιφρόνηση προς το θεμελιώδη ρόλο της προσχολικής αγωγής και το έργο των λειτουργών της.*

Είναι αυτονόητο ότι δεν νοείται ως δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή η έμμεση ιδιωτικοποίηση μέσω παροχής voucher προς τους γονείς των προνηπίων, κάτι που μας βρίσκει απόλυτα αντίθετους. Η προσχολική αγωγή γενικεύεται μόνο μέσα από τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών και την πραγματοποίηση μόνιμων διορισμών ώστε να καλυφθούν πλήρως οι εκπαιδευτικές ανάγκες νηπίων και προνηπίων.

Το ζήτημα του ωραρίου των νηπιαγωγών παραμένει, σκόπιμα, δίχως θεσμοθέτηση...

Ειδική Αγωγή

Την ώρα που ο Υπουργός Παιδείας αναγνωρίζει τη σημασία της Ειδικής Αγωγής, χιλιάδες παιδιά που έχουν απόλυτη ανάγκη των υπηρεσιών της βρίσκονται, κυριολεκτικά, κρυμμένα στο σπίτι τους.

Οι διαγνώσεις στα ΚΕΔΔΥ βαλτωμένες, τα Ειδικά Σχολεία πάντα υποστελεχωμένα, τα τμήματα ένταξης ανεπαρκή και η παράλληλη στήριξη (της οποίας οι φετινές προσλήψεις αντλούνται από τις πιστώσεις του επόμενου διδακτικού έτους) ελάχιστη μπροστά στον όγκο των περιπτώσεων που τη χρειάζονται...

Πειθαρχικό δίκαιο

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. από την πρώτη στιγμή της εφαρμογής του προηγούμενου νομοθετικού πλαισίου είχε ζητήσει και, ξεκάθαρα, την κατάργησή του αφού αντί να επιλύει ζητήματα είχε χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο διώξεων και αυταρχισμού, στερούσε το τεκμήριο της αθωότητας και είχε οδηγήσει πάρα πολλούς εκπαιδευτικούς σε αργία ακόμη και για ασήμαντες ιδιωτικές διαφορές...

Συγχωνεύσεις – καταργήσεις σχολικών μονάδων

Το ΔΣ της ΔΟΕ έλαβε από την πολιτική ηγεσία των κ.κ. Μπαλτά - Κουράκη τη ***διαβεβαίωση ότι θα επανεξετάζονταν οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολικών μονάδων*** *που από το 2011 και μετά, με πρόσχημα τη δημιουργία των σχολείων Ε.Α.Ε.Π. καθώς και τον «εξορθολογισμό» στην εκπαίδευση, οδήγησαν στην υποβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με την αύξηση του αριθμού των μαθητών στα τμήματα και το κλείσιμο σχολικών μονάδων καίριας σημασίας για τις τοπικές κοινωνίες.*

Δυστυχώς αντί της ικανοποίησης αυτού του αιτήματος και παρά τη διαβεβαίωση και του νυν Υπουργού ότι δεν πρόκειται, έστω, να υπάρξουν νέες, ***ακούγονται «φήμες» για νέες συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολικών μονάδων****...*

Μετακινήσεις εκπαιδευτικών

Είναι πάγια, τα τελευταία χρόνια, η ***τακτική της διοίκησης για υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπαιδευτικών, οι οποίοι προσχηματικά χαρακτηρίζονται ως πλεονάζοντες (αφού προηγουμένως αναστέλλεται η λειτουργία των δομών όπου εργάζονται όπως για παράδειγμα τα Ολοήμερα τμήματα και οι τάξεις υποδοχής ή συγχωνεύονται τάξεις στα σχολεία τους). Κατά τη φετινή χρονιά με τα χιλιάδες ακάλυπτα κενά παρουσιάστηκε και η πρωτοφανής πρακτική των «εθελοντικών» μετακινήσεων*** *για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (το πόσο εθελοντικές ήταν απορρέει εύκολα ως συμπέρασμα από την ιεραρχική θέση αυτών που δέχονταν να εξυπηρετήσουν την υπηρεσία)...*

Μετεκπαίδευση – επιμόρφωση

Την τελευταία πενταετία δεν υπάρχει καμία απολύτως μέριμνα της πολιτικής ηγεσίας για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών με ευθύνη της. Η διετής μετεκπαίδευση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα έχει καταργηθεί ενώ το ζητούμενο ήταν η γενίκευσή της για όλους τους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το ΔΣ της ΔΟΕ ζητά την άμεση ***επαναλειτουργία της μετεκπαίδευσης****...*

Ολοήμερο σχολείο

Με έκπληξη ακούσαμε τις ανακοινώσεις του κ. Υπουργού Παιδείας ότι την επόμενη σχολική χρονιά όλα τα σχολεία θα λειτουργήσουν ως Ολοήμερα.

Με δεδομένο ότι η ΔΟΕ πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Ολοήμερου Σχολείου όντας παράλληλα ο μόνος φορέας (το ΙΠΕΜ – ΔΟΕ) που μέσα από έρευνα κατέθεσε συμπεράσματα σχετικά με τη λειτουργία του, αισθανόμαστε ότι τέτοιου είδους ανακοινώσεις αποτελούν προσβολή της νοημοσύνης των εκπαιδευτικών.

Κατά τη φετινή χρονιά πλήθος Ολοήμερων τμημάτων δε λειτούργησαν ή υπολειτουργούν και οι προοπτικές για την επόμενη σχολική χρονιά είναι ακόμα χειρότερες...

(σ.σ.: πολλές φορές έχουμε γράψει ότι το Ολοήμερο σχολείο εκφράζει στην πραγματικότητα τη συμμόρφωση του σχολείου με τις ισχύουσες απάνθρωπες συνθήκες εργασίας των εργαζόμενων γονιών και τα ελαστικά ωράρια που επέβαλε η καπιταλιστική αγορά εργασίας, ενώ αυτός ο θεσμός ουδόλως υπηρετεί το πραγματικό συμφέρον των μικρών παιδιών. Ομως και σε αυτό το ζήτημα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έκανε τις πλάτες στο κεφάλαιο).

Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία

Ενα από τα μεγάλα ζητήματα του σχολείου ώστε να είναι αποτελεσματικό είναι το να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών. Είναι κοινώς αποδεκτό ότι κάτι τέτοιο αυτή τη στιγμή δε συμβαίνει. Οι μαθητές πιέζονται αφόρητα υπό το βάρος ενός απίστευτου όγκου διδακτέας ύλης που ταυτόχρονα βρίσκεται σε απόλυτη αναντιστοιχία με το στάδιο νοητικής ανάπτυξής τους. Η πίεση πολλαπλασιάζεται από το γεγονός ότι τα βιβλία που έχουν στη διάθεσή τους έχουν συμπληρώσει μια δεκαετία στη σχολική πράξη δίχως κανείς επίση-

μος φορέας να έχει αποτυπώσει τα προβλήματα που έχουν...

Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων εξωτερικού

Αποτελεί επιτακτική ανάγκη η άμεση αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. η στήριξή της αποτελεί υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας αφού αποτελεί μια άλλη έκφανση της δημόσιας παρεχόμενης εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Τα τελευταία χρόνια η εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού φαντάζει απολύτως εγκαταλειμμένη από την ελληνική πολιτεία...

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΟΛΜΕ

(σ.σ. Αντίστοιχο ως προς τα βασικά αιτήματα με το υπόμνημα της ΔΟΕ είναι και αυτό της ΟΛΜΕ. Γι' αυτό παραθέτουμε αποσπάσματα από το γενικό πολιτικό σκεπτικό της ΟΛΜΕ και κάποια ιδιαίτερα αιτήματα που απασχολούν τη Δευτεροβάθμια).

...Η ΟΛΜΕ είναι η Ομοσπονδία των 70.000 εκπαιδευτικών της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η δημόσια εκπαίδευση τα τελευταία 6 χρόνια, λόγω των εφαρμοζόμενων μνημονιακών πολιτικών, έχει υποστεί μείωση των δαπανών κατά 35%, ο αριθμός των εκπαιδευτικών έχει υποστεί συρρίκνωση κατά 30%, οι εκπαιδευτικοί έχουν υποστεί τις συνέπειες των μισθολογικών περικοπών, της αύξησης του ωραρίου, τις διαθεσιμότητες, τις προσπάθειες εφαρμογής ενός απάνθρωπου Πειθαρχικού Δικαίου και μιας τιμωρητικής αξιολόγησης – χειραγώγησης...

Διεθνείς εξελίξεις και εκπαίδευση

Οι κυρίαρχες δυνάμεις της αγοράς προωθούν σήμερα ένα διαφορετικό τρόπο οργάνωσης της οικονομίας. Προβάλλεται η απαίτηση για ένα πιο ευέλικτο και σχετικά αυτοδύναμο εργατικό δυναμικό, ικανό να αναπροσαρμόζεται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες απαιτήσεις της αγοράς. Ταυτόχρονα προωθείται το πρότυπο του «απασχολήσιμου», που κινείται σε ένα περιβάλλον διαρκούς εργασιακής περιπλάνησης και αβεβαιότητας με υψηλά ποσοστά ανεργίας και υποαπασχόλησης και με ευέλικτες εργασιακές σχέσεις. Στο πλαίσιο αυτό προωθείται από τις κυρίαρχες δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ενωσης μέσω των προγραμμάτων σπουδών μια πιο λεπτομερής εξειδίκευση συγκεκριμένων ικανοτήτων που πρέπει να καλλιεργηθούν στο σχολείο και επιχειρείται η επιβολή αντίστοιχων πρακτικών αξιολόγησης. Αποτέλεσμα αυτής της επανιεράρχησης είναι η συνεχής υποβάθμιση των γνωστικών αντικειμένων και δραστηριοτήτων που καλλιεργούν την κριτική σκέψη και τη δημιουργικότητα και προάγουν τις ανθρωπιστικές αξίες, και η αναβάθμιση «εργαλειακών» γνώσεων και δεξιοτήτων που εξυπηρετούν τις βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις των επιχειρήσεων... Αυτή η τάση έχει σοβαρές επιπτώσεις στο έργο μας ως εκπαιδευτικών, γιατί αφυδατώνει τη μόρφωση από το ανθρωπιστικό της περιεχόμενο και την υποβιβάζει σε μέσο για την ατομική επιτυχία. Καλλιεργεί ένα αρνητικό κλίμα στο σχολείο και στην κοινωνία, που αντιμάχεται αξίες στις οποίες βασίζεται η κοινωνική συνοχή και η συνύπαρξη.

Επιχειρείται να καθιερωθεί ένα νέο πλαίσιο παροχής των εκπαιδευτικών υπηρεσιών, τις οποίες ουσιαστικά μετατρέπει σε εμπόρευμα, ενώ ταυτόχρονα επηρεάζει καθοριστικά και στην ουσία αμφισβητεί τη σχέση των εκπαιδευτικών με το κράτος, που είναι ο κύριος εργοδότης τους. Οι εξελίξεις στον παγκόσμιο χώρο γύρω από την εκπαίδευση επιβεβαιώνουν ότι οι μεταβολές που απορρέουν από την παγκοσμιοποίηση και, κυρίως, το μεταβαλλόμενο ρόλο και πεδίο δράσης τόσο της εκπαίδευσης υπηρετούν γενικότερες στρατηγικές του κεφαλαίου.

Σε μια πορεία σύμπλευσης με αυτές τις αρνητικές διεθνείς τάσεις και με ιδιαίτερα βίαιο τρόπο μέσω των μνημονιακών πολιτικών, επιχειρείται να εδραιωθεί και στην Ελλάδα η αντίληψη ότι το κύριο ζήτημα σήμερα είναι να προσαρμοστεί η εκπαίδευση στις απαιτήσεις της «αγοράς» και τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των επιχειρήσεων. Η λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων σαρώνει δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων που διασφαλίστηκαν με πολύχρονους αγώνες και συχνά με θυσίες, και ανάμεσα σε αυτές και τη δημόσια παιδεία. Προτείνονται ως «λύση» στα αδιέξοδα της εκπαίδευσης πρακτικές που δοκιμάστηκαν σε άλλες χώρες και απέτυχαν, όπως το «εκπαιδευτικό κουπόνι», η ιδιωτικοποίηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η επιβολή διδάκτρων στα δημόσια σχολεία καθώς και ο αποικισμός της εκπαίδευσης με επιχειρηματικές πρακτικές οργάνωσης και διοίκησης - λογικές «μάνατζμεντ»- που εμφανίστηκαν και αναπτύχθηκαν στους χώρους της βιομηχανίας και των επιχειρήσεων...

Δηλώσαμε ότι: αρνούμαστε μια εκπαίδευση δέσμια μιας πολιτικής που δίνει προτεραιότητα στις ανάγκες και τις επιδιώξεις της οικονομικής και πολιτικής ελίτ της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Απορρίπτουμε την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, γιατί όχι μόνο εξ ορισμού, αλλά και γιατί «εν τοις πράγμασι» είναι μέρος της γενικότερης επίθεσης ενάντια στο δημόσιο χαρακτήρα των αγαθών και των υπηρεσιών που οφείλει να παρέχει το κράτος στον πολίτη. Την αποκρούουμε, επειδή απεμπολεί την παιδεία ως δημόσιο και δωρεάν παρεχόμενο αγαθό, μια κατάκτηση μακροχρόνιων δημοκρατικών και κοινωνικών αγώνων. Καταδικάζουμε την πρακτική της περικοπής των δημόσιων δαπανών για την εκπαίδευση, γιατί δεν επιτρέπει την πρόσβαση όλων σε αυτή, οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες, ενισχύει τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση, και οδηγεί τα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε ένα καταστροφικό μεταξύ τους ανταγωνισμό για προσέλκυση πελατών.

Διακηρύξαμε πως για μας η παιδεία είναι δικαίωμα όλων, όχι προνόμιο των λίγων, διεκδικούμε μια παιδεία, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που θα παρέχει σε όλες και σε όλους τα μέσα και τα εφόδια (γνωστικά και μορφωτικά) για την πολύπλευρη κατανόηση του κοινωνικού γίγνεσθαι και την κριτική και δημιουργική παρέμβασή τους σε αυτό. Μια παιδεία η οποία θα διαμορφώνει ενεργούς πολίτες, προσωπικότητες που θα συγκρούονται και θα αντιπαρατίθενται με ό,τι εμπορευματοποιεί και ευτελίζει τον άνθρωπο ως αξία...

(σ.σ.: η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ, στην οποία σημαντική θέση κατέχουν συνδικαλιστικά στελέχη των συριζαίων, είναι «μανούλα» στις αναλύσεις, από τις οποίες, όμως, απουσιάζει κραυγαλέα το κοινωνικοοικονομικό σύστημα -καπιταλισμός- μέσα στο οποίο λειτουργεί το αστικό σχολείο. Οπως, επίσης, απουσιάζει από το «όραμά» της για το «άλλο σχολείο» το σύστημα μέσα στο οποίο αυτό είναι δυνατόν να υπάρξει).

Το Ενιαίο Λύκειο

Πρωταρχικό στοιχείο της εκπαιδευτικής μας πρότασης είναι η ανάπτυξη ενός τύπου σχολείου στη λυκειακή βαθμίδα, του Ενιαίου Λυκείου, στο πλαίσιο της καθιέρωσης της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, με στόχους:

α) την παροχή ουσιαστικών εφοδίων στους μαθητές μας για μια δημιουργική κοινωνική και επαγγελματική εξέλιξη των νέων,

β) την ενιαιοποίηση των σχολικών επιλογών (γενικής και τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης) και την απομείωση του κατανεμητικού ρόλου του σχολείου.

Το Ενιαίο Λύκειο που προτείνουμε πρέπει να παρέχει στους μαθητές/μαθήτριες:

α) ολοκληρωμένη γενική μόρφωση και προεπαγγελματικά εφόδια και δεξιότητες, με στόχο τη διαμόρφωση πολιτών που θα έχουν συνείδηση των σύγχρονων προβλημάτων και θα είναι καλά προετοιμασμένοι να ενεργούν αποτελεσματικά για την αντιμετώπισή τους,

β) σύνολο επιλεγόμενων αντικειμένων, που στοχεύουν στην ικανοποίηση των ιδιαίτερων ενδιαφερόντων των μαθητών/μαθητριών.

Μεταβατική περίοδος

Στο πλαίσιο της μεταβατικής περιόδου στην πορεία προς την καθιέρωση του Ενιαίου Λυκείου που προτείνουμε πρέπει άμεσα να ***αρθεί ο κάθετος διαχωρισμός του σημερινού*** *Γενικού και Επαγγελματικού Λυκείου με μέτρα που θα συμβάλουν στην* ***αναβάθμιση*** *της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Στο μεταβατικό στάδιο, λοιπόν, λειτουργούν δύο ισότιμοι τύποι Λυκείου (ΓΕΛ-ΕΠΑΛ) και καταργούνται οι ΣΕΚ με την πρόωρη κατάρτιση και μαθητεία ανηλίκων μετά το Γυμνάσιο...*

Προβλήματα της Τεχνικής-Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ-ΣΕΚ δεν αποτέλεσαν μια αξιόπιστη εναλλακτική επιλογή. Οι αντιεκπαιδευτικές και αλλοπρόσαλλες πολιτικές που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια στην δευτεροβάθμια τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση οδήγησαν στην μεγαλύτερη υποβάθμισή της και, όπως έχουμε επανειλημμένα τονίσει, στη μετατροπή της σε κατάρτιση και πρόωρη εξειδίκευση των μαθητών. Ολα αυτά τα χρόνια η μαθητική διαρροή στη δημόσια ΤΕΕ διατηρείται σε υψηλά επίπεδα. Οι μαθητές/μαθήτριες που φοιτούν στην ΤΕΕ θεωρούνται από την Πολιτεία «παιδιά ενός κατώτερου Θεού»...

Για την πρόσβαση στα ΑΕΙ και ΤΕΙ

Η ΟΛΜΕ προέβαλλε πάντα το αίτημα της διεύρυνσης της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με αντίστοιχη, βέβαια, γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων της, ώστε να μην υποβαθμίζονται συνεχώς οι σπουδές σε αυτά με την είσοδο όλο και περισσότερων φοιτητών με την ίδια χρηματοδότηση και την ύπαρξη σοβαρών κενών σε πανεπιστημιακούς.

Μεταβατικά *και στην πορεία για την καθιέρωση της «ελεύθερης πρόσβασης» προτείνουμε τα παρακάτω μέτρα:*

ο Αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ –ΤΕΙ.

ο Η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση να γίνεται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, με πανελλαδικές εξετάσεις σε περιορισμένο αριθμό μαθημάτων, με διαφορετικό συντελεστή βαρύτητας για ορισμένα από αυτά.

ο Οι εξετάσεις διεξάγονται με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η εξεταστέα ύλη καθορίζεται κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας και αντιστοιχεί στη διδακτέα ύλη.

ο Οι εξετάσεις πραγματοποιούνται με ανάλογο σύστημα για τους απόφοιτους και των δύο τύπων λυκείων.

ο Οι υποψήφιοι έχουν απεριόριστες ευκαιρίες να συμμετέχουν στη διαδικασία της πρόσβασης στη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

(σ.σ.: Η πρόταση της ΟΛΜΕ συμπλέει σ' ένα βαθμό με αυτή που ακούγεται ως τώρα διά στόματος Αντώνη Λιάκου. Η «ελεύθερη πρόσβαση» είναι «κατεύθυνση» και ο δρόμος προς αυτήν είναι στρωμένος με... εξετάσεις. Η διαφορά είναι ότι ο Α. Λιάκος εισηγείται τα «πρόσθετα κριτήρια» να αφορούν την επιλογή για τις σχολές υψηλής ζήτησης, ενώ μιλά και για ένα «αναβαθμισμένο» απολυτήριο λυκείου).

Ταραχή στη γαλάζια πολυκατοικία

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο περιβόητος Τάκης Μπαλτάκος κάνει θόρυβο γύρω από το όνομά του, ανακοινώνοντας ότι γίνονται ζυμώσεις για τη δημιουργία ακροδεξιού κόμματος. Αν δεν έλεγε κι αυτά, τότε δε θα εξασφάλιζε τις -αραιές είν' αλήθεια- παρουσίες του σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές. Αυτή τη φορά βγήκε στον ΣΚΑΪ, ξαναμίλησε για τις ζυμώσεις που γίνονται και τόνισε ότι οι συζητήσεις είναι ήδη προχωρημένες και πως στους επόμενους δυο-τρεις μήνες το κόμμα θα μπορούσε να ιδρυθεί και να είναι έτοιμο για τις επόμενες εκλογές. Διότι, μετά την εκλογή Μητσοτάκη, η ΝΔ κινείται καθαρά στο κέντρο, ενώ η χώρα έχει ανάγκη ένα καθαρόαιμο δεξιό κόμμα, με το οποίο μάλιστα θα μπορούσε να συνεργαστεί ο Πάνος Καμμένος και το ποσοστό αυτού του κόμματος να φτάσει το 10%-12%. Απέκλεισε συνεργασία με τη «Χρυσή Αυγή», τόνισε όμως ότι ένα καθαρόαιμο δεξιό κόμμα θα μπορούσε να τραβήξει τους ψηφοφόρους της, οι οποίοι κατά την άποψή του δεν είναι ακροδεξιοί αλλά δυσαρεστημένοι ψηφοφόροι της ΝΔ.

Αμέσως άρχισε η σχετική ονοματολογία. «Επαιξε» το όνομα του απόστρατου Φρ. Φράγκου (ο οποίος με διαρροή ξαναδιέψευσε την εμπλοκή του), του Πάνου Παναγιωτόπουλου (ο οποίος βρήκε την ευκαιρία να κάνει μια μεγαλοπρεπέστατη διάψευση, ανακοινώνοντας ότι στο επικείμενο συνέδριο της ΝΔ θα δώσει δυναμικό «παρών» και θα επιδιώξει τη θεσμοθέτηση τάσεων), ακόμα και του Κ. Τζαβάρα (ο οποίος έχει ήδη οριστεί τομεάρχης Δικαιοσύνης από τον Μητσοτάκη).

Κι ενώ το όλο θέμα θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί σκωπτικά, η Συγγρού εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση, στην οποία έλεγε: «Δεν καταλαβαίνουμε γιατί ο κ. Μπαλτάκος μπαίνει στον κόπο να ιδρύσει κόμμα και δεν εντάσσεται απευθείας στη Χρυσή Αυγή, της οποίας εξάλλου είναι προνομιακός συνομιλητής»! Αυτό απλούστατα σημαίνει πως ο Μητσοτάκης και οι άνθρωποί του φοβούνται τις διεργασίες στα ακροδεξιά διαμερίσματα της ΝΔ. Οσο για το ποιόν του Μπαλτάκου, προνομιακός συνομιλητής των νεοναζί ήταν ενόσω εκτελούσε καθήκοντα γενικού γραμματέα της κυβέρνησης και όλοι οι βουλευτές της ΝΔ «χτυπούσαν προσοχές» μπροστά του. Ηταν ο πανίσχυρος εξ απορρήτων του Σαμαρά και όχι ένας γραφικός ακροδεξιός.

Ολος ο καλός ο κόσμος παρέα

«Η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Θεανώ Φωτίου, ο πρόεδρος του ΔΣ του ΟΑΣΑ κ. Αναστάσιος Ταστάνης, ο πρόεδρος της ΜΚΟ Praksis κ. Τζανέτος Αντύπας και ο Διευθύνων Σύμβουλος της Παπαστράτος ΑΒΕΣ κ. Χρήστος Χαρπαντίδης, σας προσκαλούν σε Συνέντευξη Τύπου την Πέμπτη 11-02-2016 και ώρα 13:00 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, (Σταδίου 29, 4ος όροφος), όπου θα παρουσιάσουν μια εξαιρετικά καινοτόμο δράση για την ανακούφιση και φροντίδα των αστέγων της Αθήνας».

Ολος ο καλός ο κόσμος μαζί: η υπουργός που είναι αρμόδια για την εφαρμογή των φιλανθρωπικών υπολειμμάτων του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης», ένας εκπρόσωπος κρατικού φορέα (ΟΑΣΑ), μια ΜΚΟ και μια πολυεθνική καπιταλιστική επιχείρηση (η «Παπαστράτος» είναι εδώ και χρόνια θυγατρική του αμερικανικού μονοπωλίου Philip Morris International) ενώνουν τις δυνάμεις τους «για την ανακούφιση και φροντίδα των αστέγων της Αθήνας»! Οταν ανάλογες «δράσεις» έκανε ο Καμίνης, οι συριζαίοι τον κατηγορούσαν ότι προστρέχει στην «ιδιωτική πρωτοβουλία» για ν' αντιμετωπίσει προβλήματα που πρέπει ν' αντιμετωπίζει το κράτος. Τώρα, με το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» οριστικά ενταφιασμένο, προσπαθούν να κάνουν ένα οριακό φιλανθρωπικό έργο μετατρεπόμενοι σε διαφημιστές καπιταλιστικών ομίλων που κάνουν επιδείξεις «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης».

Κυβέρνηση... επαϊόντων

Ο Λεβέντης θέλει «οικουμενική», αλλά ο Θεοδωράκης θέλει «κυβέρνηση επαϊόντων». Οπως δήλωσε, «αυτή την κυβέρνηση, εάν και εφόσον συσταθεί, εμείς έχουμε σκοπό να τη στηρίξουμε. Οχι για να γίνουμε εμείς υπουργοί, αλλά για να στηρίξουμε μια κυβέρνηση σωτηρίας της χώρας».

Είναι ένας τρόπος για να δείξει ο αρχηγός του Ποταμιού την προθυμία του να στηρίξει μια καινούργια κυβέρνηση από τη σημερινή Βουλή, η οποία θα αποτελείται από στυγνούς τεχνοκράτες που θα εφαρμόζουν το Μνημόνιο χωρίς δισταγμούς, γιατί δε θα φοβούνται το λεγόμενο «πολιτικό κόστος». Δεν το σκέφτηκε, βέβαια, μόνος του αυτό ο Θεοδωράκης. Αποτελεί απαίτηση κύκλων της κεφαλαιοκρατικής πλουτοκρατίας, που βλέπουν ότι η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων δε θα μπορέσει ν' αντέξει και θα ήθελαν να παραχωρήσει τη θέση της σ' ένα ευρύτερης στήριξης μνημονιακό κυβερνητικό σχήμα, που θα μπορούσε να «ζήσει» για ένα χρονικό διάστημα. Πόσο όμως;

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Μπορεί να μην της φαίνεται μετά από τόσες αναπαλαιώσεις και μερεμέτια, αλλά η Ολγα που τρέμει (επειδή ξέρει καλά πως καμιά φορά η ιστορία έρχεται τούμπα. Και τότε...) κλείνει την Τετάρτη τα 65 χρόνια της.

«Αλήθεια, σε μαύρα χρόνια ζω! Τα λόγια που δεν κεντρίζουν είναι σημάδι χαζομάρας. Μου λένε: Φάε και πιες! Να 'σαι ευχαριστημένος που έχεις! Μα πώς να φάω και να πιω όταν το φαγητό μου τ' αρπάζω από τον πεινασμένο, όταν κάποιος διψάει για το ποτήρι το νερό που έχω; Κι ωστόσο, τρώω και πίνω. Αλήθεια, σε μαύρα χρόνια ζω!» (Berthold Brecht).

Αστυ και νέμομαι η ετυμολογία για τις αστυνομίες που νέμονται τα άστεα. Αστεία άστεα φυλασσόμενα από αστειονομίες, όπως διαδίδουμε οι κομμουνιστές. Ομως, στα παραμύθια της η γιαγιά έλεγε ότι ο αστυνόμος (άστην όμως) είναι ο καλός που μας φυλάει από τους κακούς. Τη φορά αυτή οι κακοί είναι οι αγρότες, αυτοί οι τραχείς άνθρωποι που προσβάλλουν τα αστικά σαλόνια ακόμη και με την τηλεοπτική παρουσία τους τα όμορφα πεθαμένα βράδια. Είναι αυτοί που θέλουν να εισβάλουν στην πρωτεύουσα με τα τρακτέρ τους (τους ανελκυστήρες ντε, που έλεγε κι ο ανυπέρβλητος υπουργός του χθες σε μια από τις κορυφαίες τζουμακίες του που έμεινε στην ιστορία). Η αστειονομία στο κλεινόν άστυ ετοιμάζεται να προσφέρει ημέρες δόξης και νέες λαμπρές σελίδες στην ιστορία της καταστολής (τι σκατά; Στολής. Της κατά στολής). Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, είναι νωπή η δήλωση «εξ αστυνομικών πηγών» που παίζει σε κεντρικά μέσα εξημέρωσης: «Τα τρακτέρ δεν πρόκειται να φτάσουν στο κέντρο της Αθήνας». Και στήνονται μπλόκα (όχι αγροτικά), στήνεται πολεμικό σκηνικό και η «πρώτη φορά αριστερά» αστυνομία ετοιμάζεται να «περιποιηθεί» πατροπαράδοτα τον αφέντη λαό. Και στο πρόσωπο των αγροτών να χτυπήσει για άλλη μια φορά κατάμουτρα όποιον δεν σκύβει το κεφάλι.

«Δεν μας χρειάζονται οι χωρικοί για να κάνουμε την επανάσταση, μα καμία επανάσταση δεν μπορεί να πετύχει αν έχει εναντίον της τους χωρικούς» (Karl Liebknecht).

Πήγε στο Ιράν με το πιτσουνάκι της και έβαλε και τη μαντίλα η αθώα Περιστερά, που από τότε που μπήκε στο κουρμπέτι τη λένε Μπέτυ. Δηλαδή αν πάει στον Αμαζόνιο, θα βάλει εκείνα τα τεράστια κόκαλα στη μύτη και στα χείλη; Ασε μας κυρά μου...

«Η σημερινή εκπαίδευση αντιμετωπίζει το παιδί σαν σκλάβο που πρέπει να προσαρμοστεί στη λογική του ενήλικου. Το παιδί θάβει στο υποσυνείδητό του μια ζωή που ήθελε να την αφήσει να ξεδιπλωθεί και δεν μπόρεσε.

Οι ρίζες της βίας και του πολέμου δεν βρίσκονται μόνο σε οικονομικούς λόγους. Βρίσκονται πρώτα απ' όλα σ' ένα σύστημα εκπαίδευσης που διδάσκει τον ανταγωνισμό, που αγνοεί την αγάπη και παράγει τελικά αδύναμα και υπανάπτυκτα άτομα, χωρίς ηθική αντίσταση, έτοιμα για την αγορά του πολέμου ή για οποιαδήποτε άλλη ανταγωνιστική αρένα. Ενάντια σ' αυτή την αναχρονιστική εκπαίδευση πρέπει τώρα να αγωνιστούμε όλοι. Πριν μας σαρώσουν οριστικά η βία και ο πόλεμος...» (Maria Montessori).

Τέρμα η Συγγρού, αλλάζει πιάτσα η Νέα Δημοκρατία. Ο Κούλης το 'πε και το 'κανε. Πήρε σβάρνα τους δρόμους, τους πήρε ως Πειραιώς (ποια τράπεζα ρε;) και τελικά βρήκε εκεί αυτό που οραματίστηκε ως πολιτική φωλιά που θα στεγάσει τις υπηρεσίες και τα όνειρα της πλατιάς, ξεχειλωμένης προς τα άκρα παράταξης. Στο νούμερο 62 (αλήθεια, το 65 που έχει βαριά σημειολογία και παραπέμπει και κάπου χρονολογικά ως προς την αγία οικογένεια ενός αιώνα, ήταν πιασμένο;).

«Η επιπόλαιη και ταυτόχρονα σκεπτικιστική κι εύπιστη αστική τάξη, είναι διαποτισμένη με μια δεισιδαίμονα εμπιστοσύνη στο κράτος-πρόνοια, το οποίο ωστόσο αδιάκοπα κατακρίνει, κατηγορώντας πάντα την κυβέρνηση για τα δικά της σφάλματα και είναι ανίκανη να επιχειρήσει οτιδήποτε χωρίς την παρέμβαση των αρχών» (Gustave le Bon – «Ψυχολογία των όχλων»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΕΚΠΑ

Δεν είμαστε όλοι ίδιοι!

Με αφορμή ατασθαλίες που συνέβησαν σε δημόσιες υπηρεσίες και ιδρύματα -ατασθαλίες που πραγματοποιούνται υπό την προστατευτική σκέπη «ημετέρων»- σηκώνεται πάντα ένας κουρνιαχτός, προκειμένου να στιγματιστούν όλοι οι εργαζόμενοι και να λειτουργήσει ο «κοινωνικός αυτοματισμός» σε περίπτωση που αυτοί αναπτύξουν αγώνες ενάντια στην αντεργατική πολιτική.

Από την Πρωτοβουλία Εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών πήραμε μια ανακοίνωση, την οποία και δημοσιεύουμε, με αφορμή έκθεση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης:

«Πριν από κάποιες μέρες, δημοσιεύματα του Τύπου ανέφεραν ότι έκθεση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης για τον ΕΛΚΕ του ΕΚΠΑ καταλήγει ότι, κατά τη διετία 2013-2014, 241.183 ευρώ δαπανήθηκαν από τα αποθεματικά του ΕΛΚΕ για πρόσθετες αμοιβές, αμοιβές που δόθηκαν με τη μορφή τριών επιδομάτων (ισολογισμού, αποζημίωσης μέρους κανονικής αδείας και θέσης ευθύνης). Η έκθεση, που ΔΕΝ αφορά το σύνολο των ζητημάτων που έχουν προκύψει, έχει διαβιβαστεί σε αρμόδιους φορείς (ΕΚΠΑ, Υπουργείο Παιδείας, Εισαγγελία, Ελεγκτικό Συνέδριο, Ενιαία Αρχή Πληρωμών και Γενικό Λογιστήριο του Κράτους). Καταλογίζει ως αχρεωστήτως καταβληθέντα σημαντικά ποσά και ζητάει να διερευνηθούν ποινικές και πειθαρχικές ευθύνες.

Τα όσα διαπιστώνει ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να διερευνηθούν. Γιατί δεν είναι όλοι οι υπάλληλοι του ΕΛΚΕ, ούτε όλοι οι υπάλληλοι του ΕΚΠΑ ίδιοι. Παρότι το θέμα αφορά το ΕΚΠΑ, μέχρι στιγμής, καμιά απάντηση δεν υπάρχει από τις Πρυτανικές Αρχές που σε άλλα ζητήματα είναι μάλλον φλύαρες και με γοργά ανακλαστικά. Παρότι το θέμα αφορά το Υπουργείο Παιδείας, ΚΑΙ πέραν της γενικής αρμοδιότητάς του, μια και η έκθεση αναφέρεται στη διετία 2013-2014 κατά την οποία Πρύτανης του ΕΚΠΑ και Πρόεδρος της Επιτροπής Ερευνών και υπογράφων τις αμοιβές ήταν ο νυν Υφυπουργός Παιδείας, Θ. Πελεγρίνης, καμιά αντίδραση δεν υπήρξε ούτε από εκεί.

Σημειωτέον: Πέραν όσων αναφέρει η έκθεση, στη Διαύγεια βρίσκονται αναρτημένες -μεγάλες- πρόσθετες αμοιβές συγκεκριμένων υπαλλήλων, πέριξ ΑΣΚΠΑ, που φέρουν την υπογραφή του. Την ίδια στιγμή που η αφωνία φαίνεται να έχει κυριαρχήσει, το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για την Ερευνα (παράγραφος 9β) προβλέπει ότι: "Το σύνολο των πράξεων καθώς και οι δαπάνες που έχουν διενεργηθεί από τους ΕΛΚΕ των ΑΕΙ [...] μέχρι την έκδοση του παρόντος, θεωρούνται νόμιμες [...] ενδεικτικά δαπάνες μίσθωσης, στέγασης, φύλαξης, καθαριότητας [...] προς όφελος και για την εν γένει επίτευξη των σκοπών των Πανεπιστημίων".

Αν με τη συγκεκριμένη διάταξη του νομοσχεδίου, ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο, επιχειρηθεί συγκάλυψη, υπάρχουν δύο τρόποι να αντιδράσουμε: Ή να μείνουμε στο γνωστό "περίμενες να γίνει τίποτα;", ή να απαιτήσουμε να διερευνηθεί σε βάθος τι συνέβαινε στο ΕΚΠΑ επί σειρά ετών και να καταλογιστούν ευθύνες όσο ψηλά κι αν φτάνουν.

Για να είμαστε ξεκάθαροι: Υπερωρίες δικαιούται όποιος δουλεύει πέραν του ωραρίου του. Και στον ΕΛΚΕ και σε όποια άλλη υπηρεσία. Απαιτούμε λοιπόν να δίνονται και στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όποιον τις διεκδικεί και τις παίρνει με αυτούς τους όρους. Απαιτούμε να δίνονται σε όλους, όπου κι αν δουλεύουν. Ηδη οι μισθοί μας είναι άθλιοι, δε θα τους χαρίσουμε καμιά επιπλέον ώρα από τη ζωή μας. Υπερωρίες δικαιούνται και οι υπάλληλοι του ΕΛΚΕ που ίδρωναν για να πάρουν 100 ευρώ παραπάνω το μήνα. Η φημολογία που διακινείται τελευταία ότι θα κρατηθούν από το μισθό αυτών των εργαζομένων τα ελάχιστα που έπαιρναν για να στηρίζουν το ΕΚΠΑ, επιστρέφεται στους διακινητές της ως εκβιαστική. Αν ψάχνουν θύματα που θα συνταχθούν πίσω από αυτούς που έχουν ευθύνες, για να τους βοηθήσουν να "τη βγάλουν καθαρή", ας ψάξουν αλλού. Οχι ανάμεσά μας.

Είναι σαφές ότι "δαπάνες προς όφελος και για την εν γένει επίτευξη των σκοπών" των Πανεπιστημίων θα πρέπει να καλύπτονται από το νόμο. Δαπάνες όμως οι οποίες γίνονταν εις βάρος τους και εις βάρος όλων μας, δε θα έπρεπε να καλύπτονται από κανένα νόμο. Καλούμε το ΔΣ του Συλλόγου μας να πάρει θέση ΑΜΕΣΑ. Η διακινούμενη φημολογία για τους υπαλλήλους του ΕΚΠΑ θίγει όλους μας. Και δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Καλούμε τις αρμόδιες αρχές να προβούν στις ενέργειες που πρέπει. Καμιά συγκάλυψη δε θα επιτρέψουμε να γίνει λόγω "συνεύρεσης" του τέως Πρύτανη με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο πρώην Πρύτανης είναι ειδικός στο αντικείμενο της Ηθικής στη φιλοσοφία. Στο ίδιο αντικείμενο διαφημίζει συνεχώς ότι είναι ειδική και η σημερινή κυβέρνηση λόγω "ηθικού πλεονεκτήματος της Αριστεράς". Αν εκεί συναντιούνται έχουν μια ευκαιρία να το δείξουν. Διαφορετικά, δε θα συναντηθεί κανένας άλλος μαζί τους.

Θέτουμε λοιπόν κάποια ερωτήματα, εύλογα για τους παροικούντες την Ιερουσαλήμ, που γνωρίζουν πάρα πολύ καλά τα πράγματα, και αναμένουμε απαντήσεις:

- Τι είδους έξοδα καλύπτει ο κωδικός 9999 "έξοδα Γραμματείας Επιτροπής Ερευνών";

- Οι πρόσθετες αμοιβές δίνονταν με βάση τις διατάξεις περί Ενιαίας Αρχής Πληρωμών, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος για ενδεχόμενη υπέρβαση των ανώτατων οριζόμενων ορίων μηνιαίων αποδοχών;

- Ποιοι λόγοι επιβάλλουν τη μη καταβολή αμοιβών εργαζομένων για βάρδιες σε αργίες και Σαββατοκύριακα για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων του ΕΚΠΑ, για το ίδιο διάστημα στο οποίο αναφέρεται η έκθεση Ρακιντζή;

- Σε ό,τι αφορά τις θέσεις ευθύνης, δεδομένου ότι ο ΕΛΚΕ κατά το ισχύον οργανόγραμμα (ΠΔ 338/1998) δεν έχει οργανικές θέσεις προϊσταμένων, από πού προέκυψαν αυτές;

- Ακόμα κι αν υπερβούμε το παραπάνω ζήτημα, δικαιούται η Επιτροπή Ερευνών να ορίζει προϊστάμενους; Μήπως έτσι εισάγει άλλα –ευνοϊκότερα- κριτήρια για κάποιους υπαλλήλους από αυτά που ισχύουν για όλους τους υπόλοιπους με βάση τον Υ.Κ.;

- Και, τελικά, πότε θα πάρουν απαντήσεις ερωτήματα που αφορούν πολύ λίγους και συγκεκριμένους και θίγουν όλους μας και παράλληλα χρησιμοποιούνται ως άλλοθι για να μην πληρώνονται ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ υπερωρίες;».

Volksbuhne am Rosa-Luxembourg-Platz

Ο (υπό έξωση) καλλιτεχνικός διευθυντής της «Λαϊκής Σκηνής» του Βερολίνου Φρανκ Κάστορφ επέμενε πάντοτε να αναφέρεται το θέατρο με τον πλήρη τίτλο του: «Λαϊκή Σκηνή στην Πλατεία-Ρόζα-Λούξεμπουργκ». Μαρξιστής ο ίδιος, ρηξικέλευθος ως σκηνοθέτης, ήθελε το θέατρο που διευθύνει από το 1992 να θυμίζει τον προλεταριακό του χαρακτήρα. Πρόκειται για το θέατρο που ίδρυσε η σοσιαλδημοκρατία το 1914, για να βρει η εργατική τάξη του Βερολίνου το δικό της χώρο καλλιτεχνικής έκφρασης. Για το θέατρο όπου το 1924 ο κομμουνιστής Ερβιν Πισκάτορ έκανε τα πρώτα μεγάλα σκηνικά πειράματά του, πειράματα που άλλαξαν την ιστορία του θεάτρου, ονομάζοντάς το «προλεταριακό θέατρο» και στη συνέχεια «επικό θέατρο», όταν προσέλαβε ως δραματουργό έναν νεαρό μαρξιστή ποιητή, ονόματι Μπέρτολτ Μπρεχτ.

Στη «Λαϊκή Σκηνή στην Πλατεία-Ρόζα-Λούξεμπουργκ» μπορεί κανείς να δει τη φετινή περίοδο παραστάσεις του ίδιου του Κάστορφ, του Κριστόφ Μαρτάλερ και άλλων, λιγότερο γνωστών στο ευρύ κοινό σκηνοθετών. Την περασμένη Τρίτη μπορούσε να παρακολουθήσει και τη μοναδική παράσταση του έργου «Diem25», με πρωταγωνιστή κάποιον Yanis Varoufakis. Φτάνει να πλήρωνε εισιτήριο 12 ευρώ (8 για φοιτητές και ανέργους)!

Βρέθηκαν άνθρωποι που πλήρωσαν 12 ευρώ για ν' ακούσουν μπαρούφες; Υπάρχει και η «αριστερά του χαβιαριού», ας μην το ξεχνάμε. Κι αυτή η «αριστερά του χαβιαριού» δεν έχει κανένα πρόβλημα να πληρώσει εισιτήριο για να συμμετάσχει σε μια πολιτική εκδήλωση, στην οποία επρόκειτο να ανακοινωθεί ένα «κίνημα» για τη... σωτηρία της Ευρώπης. Ετσι γίνεται και στην Αμερική, άλλωστε...

Εθνικιστική ανατριχίλα

Η Ελλάδα δεν πρέπει να συμμετάσχει στη Eurovision με ένα ποπ εφετζίδικο τραγουδάκι, διότι «δεν βρίσκεται και δεν βιώνει αυτή τη φάση, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα πάμε με ένα λυπητερό τραγούδι. Αντιθέτως, θα συμμετάσχουμε με ένα αισιόδοξο κομμάτι, αλλά με ελληνική μελωδία και στίχο, και θα μιλήσουμε για όσα ζει ο ελληνικός λαός με τα σκληρά οικονομικά μέτρα και για τον αγώνα των προσφύγων, δίνοντας μαθήματα ανθρωπιάς στην οικουμένη». Τάδε έφη Διονύσης Τσακνής, το πάλαι συνθέτης και τραγουδιστής, σήμερα διορισμένος από τον ΣΥΡΙΖΑ πρόεδρος της ΕΡΤ.

Και αμ' έπος αμ' έργον. Η «δουλειά» ανατέθηκε απευθείας στο χιπ-χοπ συγκρότημα Europond. Δεν ξέρουμε αν τις συστάσεις έκανε ο -και χιπχόπερ- γραμματέας της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ Ιάσων Σχινάς-Παπαδόπουλος, ακούσαμε όμως στο Youtube δείγμα δουλειάς του εν λόγω συγκροτήματος και... ανατριχιάσαμε. Δεν πρόκειται μόνο για τη μουσική και στιχουργική ευτέλεια (πρόκειται για καραμπινάτο σκυλο-χιπχόπ), για το σεξισμό και τη διάχυτη λαϊφσταϊλίλα. Πρόκειται για καραμπινάτους εθνικιστές, που ονειρεύονται να πάρουν πίσω «χαμένες πατρίδες» με «χριστιανική ορθοδοξία» και «Σουμέλα Παναΐα». Τι υπάρχει πίσω απ' αυτή την εξοργιστική ιστορία;

Αγώνας ενάντια στην πολιτική των πογκρόμ και των απελάσεων

Ποιο είναι το καθήκον των αντιρατσιστών-αντιφασιστών αυτή την περίοδο; Μήπως να σταθούν απέναντι στους νεοναζί, αλλά και στους οργανωμένους «νοικοκυραίους» και επιχειρηματίες, που αντιδρούν στην κατασκευή στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών σε διάφορα σημεία της χώρας, ή να σταθούν απέναντι στην πολιτική των πογκρόμ και των απελάσεων, που έχει συμφωνήσει η κυβέρνηση με την ιμπεριαλιστική ηγεσία της ΕΕ;

Αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες δεν είναι πρωτοφανές. Οργανωμένοι από τους τοπικούς άρχοντες «νοικοκυραίοι», είτε στην Κω είτε στα Διαβατά, κινητοποιούνται ενάντια στην απόφαση της κυβέρνησης για κατασκευή στρατοπέδων στην περιοχή τους, θεωρώντας ότι αυτό θα υποβαθμίσει την περιοχή. Τέτοιες αντιδράσεις έχουν υπάρξει και άλλες φορές, εξαιτίας της κατασκευής ή εγκατάστασης ξενώνων για ψυχικά ασθενείς, κέντρων απεξάρτησης, φυλακών. Το γεγονός ότι οι αντιδράσεις αυτές έχουν υπερσυντηρητικό, καμιά φορά και ρατσιστικό χαρακτήρα, δεν μπορεί να δικαιώσει την κυβερνητική πολιτική, η οποία όχι μόνο δε διαφέρει σε τίποτα από την πολιτική των προκατόχων της, αλλά βαθαίνει αυτή την πολιτική, εξαιτίας της όξυνσης του προσφυγικού-μεταναστευτικού ζητήματος.

Ας περιγράψουμε με απλό τρόπο αυτό που συμβαίνει σήμερα. Εξαιτίας του πολέμου στη Συρία, αλλά και της εξαθλίωσης στην ευρύτερη περιοχή της Ασίας και της Αφρικής, έχει αναπτυχθεί το μεγαλύτερο κύμα μαζικής μετανάστευσης μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ενας αντιρατσιστής δεν μπορεί να ξεχωρίζει νομικά τον πρόσφυγα από τον μετανάστη. Από άποψη αρχών, πρέπει να τους βλέπει το ίδιο. Είναι θύματα της ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, της άγριας καταλήστευσης ολόκληρων περιοχών, των πολέμων για τον έλεγχο των αγορών και των πηγών πρώτων υλών.

Στόχος των ιμπεριαλιστικών χωρών της Ευρώπης, προς τις οποίες κατευθύνεται το μεταναστευτικό ρεύμα, είναι να βρουν τρόπους να το ανακόψουν, μετά το «σοκ» που υπέστησαν μετά τον περασμένο Αύγουστο, όταν αναγκάστηκαν να δεχτούν τους πρόσφυγες από τη Συρία, αλλά δεν είχαν αποτελεσματικό μηχανισμό για το ξεχώρισμα των προσφύγων από τους μετανάστες. «Κλειδί» στην ανάσχεση του ρεύματος είναι η Τουρκία και η Ελλάδα.

Η Τουρκία, όμως, βρίσκεται σε ισχυρότερη θέση, γιατί ούτε στη Σέγκεν είναι ούτε υπό την επιτροπεία των ευρωενωσίτικων μηχανισμών βρίσκεται. Γι' αυτό και ο Ερντογάν με τον Νταβούτογλου παζαρεύουν σκληρά, με στόχο να αποσπάσουν από την ΕΕ όχι μόνο οικονομικά οφέλη, αλλά και γεωστρατηγικά οφέλη. Δεν είναι τυχαίο ότι η Μέρκελ αναγκάστηκε να επισκεφτεί δυο φορές μέσα σε λίγους μήνες την Αγκυρα, σε μια προσπάθεια να εμπλέξει την τουρκική κυβέρνηση στην πολιτική ανάσχεσης του μεταναστευτικού ρεύματος.

Αν παρομοιάζαμε Τουρκία και Ελλάδα με ένα χωνί, η Ελλάδα είναι ο λαιμός του χωνιού. Η χώρα στην οποία πρέπει να εγκλωβιστεί μεγάλος όγκος μεταναστών και να βιώσει στο πετσί του την οικονομική εξαθλίωση, τα πογκρόμ και τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ώστε αυτή η ζοφερή πραγματικότητα να λειτουργήσει σαν αντικίνητρο και να ανακόψει τη μεταναστευτική ροή. Σ' αυτό η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει συμφωνήσει πλήρως. Προσπάθησε να καθυστερήσει κάπως τις σχετικές διαδικασίες, όχι επειδή εμφορείται από φιλομεταναστευτικά αισθήματα, αλλά για να μπορέσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι να φύγουν από την Ελλάδα και να έχει να «διαχειριστεί» (αγαπημένη έκφραση του υπουργού Μουζάλα) αυτούς που θα ξεμείνουν, με την ελπίδα ότι κάτι θα γίνει και θα ανασχεθεί κάπως και η ροή από την Τουρκία.

Αυτή την καθυστέρηση την αντελήφθησαν, φυσικά, οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές και έβαλαν το μαχαίρι στο λαιμό του Τσίπρα. Η απειλή για αποβολή της Ελλάδας από τη Σέγκεν (που νομικά και πρακτικά δεν μπορεί να γίνει, εκτός αν καταργηθεί η ίδια η Σέγκεν) ήταν το άλλοθι που χρειαζόταν η κυβέρνηση για να παρουσιάσει την αντιμεταναστευτική-πογκρομιστική πολιτική της ως απαραίτητη. Βλέπετε, όλα τα προηγούμενα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανιζόταν ως ριζικά αντίθετος στην ακολουθούμενη αντιμεταναστευτική πολιτική και τώρα πρέπει να τη συνεχίσει, με πιο άγριο τρόπο μάλιστα.

Σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις, θα φτιαχτούν στρατόπεδα τριών κατηγοριών. Πρώτο, τα περιβόητα hotspots στα νησιά, όπου θα εγκλείονται όσοι φτάνουν από την Τουρκία μέσω θάλασσας, θα καταγράφονται, θα διαχωρίζονται σε πρόσφυγες και μετανάστες και θα φακελώνονται. Λένε ότι η καταγραφή θα διαρκεί από μία μέχρι τρεις μέρες, προβλέπεται όμως ότι μπορεί να φτάσει και τις 25 μέρες «σε έκτακτες περιπτώσεις». Οι πρόσφυγες και μετανάστες θα είναι **έγκλειστοι** στα hotspots για να μη «μολύνουν» με την παρουσία τους τις τοπικές κοινωνίες (και τον τουρισμό). Το φακέλωμά τους είναι απαραίτητο, ώστε όσοι απ' αυτούς συλληφθούν αργότερα σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα, να απελαύνονται, σύμφωνα με τον Κανονισμό του Δουβλίνου.

Δεύτερη κατηγορία στρατοπέδων είναι οι «δομές φιλοξενίας αιτούντων άσυλο» (τα δύο στρατόπεδα σε Σχιστό και Διαβατά), οι οποίες -σύμφωνα με τον Μουζάλα- θα είναι ανοιχτές και απλώς θα φυλάσσονται από την αστυνομία. Οι διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων ασύλου δεν κρατάνε πλέον χρόνια, όπως στο παρελθόν. Μέσα σε δυο-τρεις μήνες το άσυλο απορρίπτεται και στο δεύτερο βαθμό και ο μετανάστης καλείται να εγκαταλείψει την Ελλάδα σε ένα μήνα. Αν αυτές οι δομές παραμείνουν ανοιχτές, τότε όσοι έκαναν άσυλο και περιμένουν απάντηση θα φροντίζουν να τις εγκαταλείπουν γρήγορα, μόλις βρουν κάπου να στεγαστούν. Θα το κάνουν για ν' αποφύγουν τον εγκλεισμό στα λεγόμενα «προαναχωρησιακά κέντρα» και την υποχρεωτική απέλαση. Επομένως, κάποια στιγμή και αυτά τα δύο στρατόπεδα θα σφραγιστούν.

Η τρίτη κατηγορία είναι τα «προαναχωρησιακά κέντρα», τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως αυτά της Κορίνθου και της Αμυγδαλέζας, όπου θα κλείνονται μετανάστες που δε δέχονται να επαναπατριστούν οικειοθελώς.

Φτιάχνεται, δηλαδή, μια αλυσίδα στρατοπέδων συγκέντρωσης, που θα αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία. Μπορούν αυτές οι δομές να αντιμετωπίσουν -βίαια και κατασταλτικά έστω- το πρόβλημα; Ούτε για να το «διαχειριστούν» δεν είναι επαρκή. Μιλάμε για μια συνολική χωρητικότητα 30-40 χιλιάδων ψυχών, αριθμός ελάχιστος μπροστά σ' αυτούς που είναι ήδη εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα και σ' αυτούς που θα έρθουν. Προς Βορρά τα σύνορα σφραγίζονται, από την Ανατολή όμως εξακολουθεί να έρχεται κόσμος. Και θα εξακολουθήσει να έρχεται, παρά το σφράγισμα στο Βορρά, γιατί πάντοτε υπάρχει η ελπίδα ότι θα τα καταφέρουν να περάσουν στην Ευρώπη, και πάντοτε θα υπάρχουν τα κυκλώματα των δουλέμπορων, έτοιμα να σε περάσουν και από τα σφραγισμένα σύνορα, με πολύ ακριβότερη ταρίφα, βέβαια.

Τι θα μείνει; Θα μείνει η «διαχείριση» του προβλήματος από την ελληνική κυβέρνηση, με όλο και περισσότερη βαρβαρότητα σε βάρος των προσφύγων και μεταναστών, με στόχο αυτή η βαρβαρότητα να λειτουργήσει ως αποτρεπτικός παράγοντας για όσους θα ήθελαν να περάσουν στην Ευρώπη μέσω Ελλάδας. Οσοι έχουμε ασχοληθεί με το μεταναστευτικό ζήτημα ξέρουμε ότι αυτό θα συμβεί. Θα δούμε την πρόθυμη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να φουντώνει το ρατσισμό, μιλώντας για τους «παράνομους» που «πρέπει να επαναπροωθηθούν», θα δούμε να γεμίζουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να οργανώνονται αστυνομικά πογκρόμ για να γεμίζουν τα στρατόπεδα και για να αισθάνονται όσοι διαφεύγουν τη σύλληψη τον τρόμο να παραμονεύει σε κάθε βήμα τους.

Και η σημερινή ελληνική κυβέρνηση ακολουθεί πειθήνια τις διαταγές της ιμπεριαλιστικής ΕΕ, περιοριζόμενη να ζητάει λεφτά για να παίξει καλύτερα το ρόλο του χωροφύλακα και του δεσμοφύλακα. Και θα προσπαθήσει να εμπλέξει τον ελληνικό λαό σ' αυτό, περιγράφοντας τους μετανάστες σαν μια απειλή. Οσοι δε θέλουμε να δούμε το ρατσισμό να φουντώνει (και το πρόβλημα να παραμένει) πρέπει ν' απαιτήσουμε αυτό που απαιτούσαμε και παλιά: «χαρτιά» σε όλους τους μετανάστες για να μπορούν να πάνε εκεί που είναι ο προορισμός τους.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

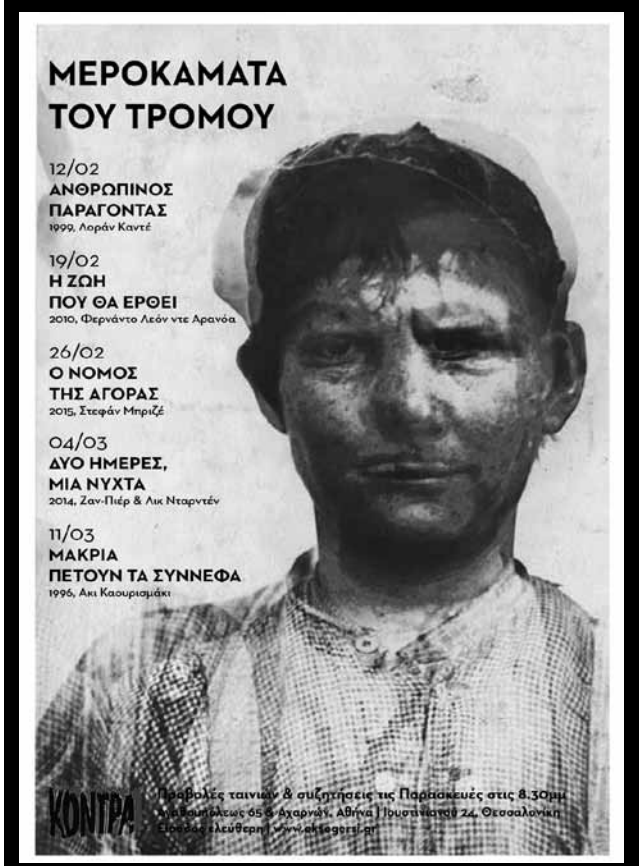

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

«Η εργασία απελευθερώνει», έγραφαν οι Ναζί στις εισόδους των στρατοπέδων συγκέντρωσης, απογυμνώνοντας με το δικό τους τρόπο τον καπιταλισμό από το μυστικιστικό του περίβλημα και περιγράφοντας κυνικά την ουσία της εργασίας στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Η μισθωτή εργασία όχι μόνο δεν απελευθερώνει, αλλά σκλαβώνει. Και ο σύγχρονος καπιταλισμός φροντίζει να μας το θυμίζει, έστω και χωρίς τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας των Ναζί.

Να είσαι εργάτης, να είσαι άνεργος, οι δυο πόρτες της ίδιας φυλακής. Το αφιέρωμα δανείζεται τον τίτλο του από το κλασικό αριστούργημα του Ανρί-Ζορζ Κλουζό (1953), όπου μια ομάδα απελπισμένων τυχοδιωκτών αναλαμβάνει να μεταφέρει ένα φορτίο νιτρογλυκερίνης μέσα από τη ζούγκλα της Κεντρικής Αμερικής για λογαριασμό μιας πετρελαϊκής εταιρίας. Οι πέντε ταινίες του αφιερώματος εστιάζουν στον ίδιο τρόμο της επιβίωσης, αυτή τη φορά μέσα στις αστικές ζούγκλες του σύγχρονου ευρωπαϊκού καπιταλισμού, αναζητώντας μέσα στο ανελέητο σκοτάδι τους το ίχνος της ανθρωπιάς: ένα φορτίο που μπορεί να εκραγεί ανά πάσα στιγμή.

~ Παρασκευή 19/2/2016 ~

Η ζωή που θα έρθει

(Amador, Ισπανία, 2010, 112')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα
Φωτογραφία: Ραμίρο Θιβίτα
Μοντάζ: Νάτσο Ρούις Καπίγιας
Μουσική: Λουθίο Γκοντόι
Ερμηνείες: Μαγκάλι Σολιέρ, Θέλσο Μπουγκάγιο
Παραγωγή: Reposado Producciones, Mediapro

Η Μαρσέλα, μετανάστρια στην Ισπανία και σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, βρίσκει μια δουλειά φροντίζοντας έναν ηλικιωμένο άνδρα, τον Αμαδόρ, ο οποίος είναι άρρωστος και ακινητοποιημένος στο κρεβάτι του. Στο πρόσωπό του, η Μαρσέλα θα βρει έναν αληθινό συνομιλητή. Γρήγορα θα αναπτυχθεί μεταξύ τους μια σχέση εμπιστοσύνης, η οποία όμως θα διακοπεί πρόωρα από τον αναπάντεχο θάνατο του Αμαδόρ. Η Μαρσέλα θα βρεθεί σε ένα δύσκολο δίλημμα που φέρνει αντιμέτωπη τη συνείδησή της με την ανάγκη. Στην έκτη μεγάλου μήκους ταινία του, ο Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα (Δευτέρες με Λιακάδα) χρησιμοποιεί μια ακραία συνθήκη για να κοιτάξει με πικρό χιούμορ το αδιέξοδο της ακραίας φτώχειας, της ενοχής (που τροφοδοτείται από τη θρησκεία) και των επιλογών που δεν είναι στην πραγματικότητα παρά καταναγκασμοί. Στο πρόσωπο της Μαρσέλα, αποτυπώνεται το δράμα του αγώνα για την επιβίωση με κάθε τρόπο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Οχι φασίστες στο ποδόσφαιρο

Σε κατάσταση τρικυμίας βρίσκεται η διοίκηση της ΠΑΕ Παναθηναϊκός και η ομάδα παραπαίει αγωνιστικά, με συνέπεια τον αποκλεισμό της από το Κύπελλο την περασμένη Τετάρτη, οπότε εξανεμίστηκαν οι ελπίδες για έναν τίτλο. Παρά την προσπάθεια του Αλαφούζου και της παρέας του να «φορτώσουν» την ευθύνη για την κατάντια του Παναθηναϊκού στον Μαρινάκη, τους ερυθρόλευκους και την «παράγκα» που καθορίζει τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, οι οπαδοί του τριφυλλιού δεν δείχνουν να πείθονται.

Η διοίκηση της πράσινης ΠΑΕ, εδώ και αρκετό καιρό, όταν κατάλαβε ότι αγωνιστικά δεν μπορεί να «χτυπήσει» την ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο, έβαλε σαν πρώτη προτεραιότητα τη «μάχη με τη διαπλοκή», μεταφέροντας το κέντρο βάρους της ομάδας εκτός αγωνιστικών χώρων. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με λανθασμένες επιλογές στο έμψυχο δυναμικό, είχε σαν συνέπεια η ένταση να περάσει και στους παίχτες, με αποτέλεσμα να χαθεί η μπάλα και η ομάδα να παραπαίει εντός και εκτός αγωνιστικών χώρων.

Οσον αφορά τους πράσινους οπαδούς, οργανωμένους και μη, δεν κατάφεραν να ιεραρχήσουν σωστά την τακτική τους στα διαφορετικά μέτωπα που κλήθηκαν να δώσουν τη μάχη. Επρεπε να στηρίξουν την προσπάθεια των παιχτών στον αγωνιστικό χώρο, να σταθούν αλληλέγγυοι στη διοίκηση της ομάδας στη «μάχη» που έδινε για να αντιμετωπιστεί η «παράγκα» και το εξωαγωνιστικό κύκλωμα, χωρίς να ταυτιστούν με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του Αλαφούζου, και να ασκήσουν κριτική στον Αλαφούζο και την παρέα του για τις αποφάσεις και τον τρόπο διαχείρισης των θεμάτων του Παναθηναϊκού εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη δυσκολία του εγχειρήματος στο οποίο έπρεπε να ανταποκριθούν, εκ του αποτελέσματος το συμπέρασμα είναι ότι δεν τα κατάφεραν. Αντί για δύναμη ανατροπής της κατάστασης που κατατρώει τα σωθικά της αγαπημένης τους ομάδας, μετατράπηκαν σε μέρος του προβλήματος. Είναι όμως η μοναδική ελπίδα για το σύλλογο και θα πρέπει να επαναχαράξουν την τακτική τους, αν θέλουν να βοηθήσουν. Περιττό να τονίσουμε ότι αυτήν την περίοδο «τρέχουν» σημαντικότερα ζητήματα από την πορεία του Παναθηναϊκού και προέχει η συμμετοχή τους στους κοινωνικούς αγώνες.

Ο αθλητισμός δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Οπως συμβαίνει στο σύνολο του κυβερνητικού σχεδιασμού, έτσι και στον αθλητισμό έχει επικρατήσει η τακτική της «παιδικής χαράς». Πριν από μερικές μέρες, το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο βρέθηκε με αρνητικό τρόπο στην παγκόσμια επικαιρότητα. Προκειμένου να «πλήξουν» τον υποψήφιο της ΟΥΕΦΑ (τον οποίο στηρίζει και η ΕΠΟ) Τζάνι Ινφαντίνο, οι αντίπαλοί του επανέφεραν στην επικαιρότητα την εμπλοκή του ερυθρόλευκου προέδρου Βαγγέλη Μαρινάκη στο σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες και κατηγόρησαν τον Ινφαντίνο ότι ως μέλος της ηγεσίας της ευρωπαϊκής ποδοσφαιρικής συνομοσπονδίας έδειξε ευνοϊκή μεταχείριση στην ελληνική ομάδα.

Και ενώ όλοι περίμεναν από την ελληνική πλευρά να αφήσει να περάσει το θέμα στα «ψιλά» της αθλητικής επικαιρότητας, ο υφυπουργός Αθλητισμού Σταύρος Κοντονής πρωτοτύπησε για μια ακόμη φορά. Επέλεξε να επαναφέρει στο προσκήνιο τις υποθέσεις διαφθοράς που μαστίζουν το ελληνικό ποδόσφαιρο, να επιτεθεί στη διοίκηση της ΕΠΟ και να καλέσει όλους όσοι κατηγορούνται να παραιτηθούν από τα αξιώματά τους και να σταματήσουν να ασχολούνται με το άθλημα μέχρι να ολοκληρωθούν οι δικαστικές εκκρεμότητες που έχουν.

Με ανακοίνωσή του, εκτός των άλλων, κάλεσε «άμεσα, ως ελάχιστο αυτονόητο ηθικό τους καθήκον, όλους τους εμπλεκομένους με το ποδόσφαιρο και τον αθλητισμό, εις βάρος των οποίων έχουν απαγγελθεί σοβαρές κατηγορίες από τη Δικαιοσύνη, να μην αναμένουν την δικαστική κατάληξη των υποθέσεων που τους αφορούν, ούτε την ψήφιση του νέου αθλητικού νόμου, που θα ρυθμίζει τέτοιες περιπτώσεις, αλλά να αποχωρήσουν από τις θέσεις τους μέχρι τη λήξη των δικών. Ετσι θα αρθεί κάθε καχυποψία και αμφισβήτηση των εκδοθησομένων από τους ίδιους αποφάσεων. Με αυτό τον τρόπο θα συνεισφέρουν στη σωτηρία του όλο και περισσότερο δοκιμαζομένου ελληνικού ποδοσφαίρου, για το οποίο εξάλλου κόπτονται».

Για να μην παρεξηγηθούμε, δεν είμαστε αντίθετοι στην απομάκρυνση των λαμογιών από το ποδόσφαιρο και στην παραδειγματική τους τιμωρία, αλλά δεν έχουμε και αυταπάτες ότι αν μπουν μερικοί στη φυλακή θα πάψει να υπάρχει διαφθορά στη μπίζνα που λέγεται επαγγελματικός αθλητισμός. Αυτό που μας κάνει εντύπωση και σχολιάζουμε με αρνητικό τρόπο την «πρωτοβουλία» Κοντονή είναι η αλλαγή πλεύσης σε ό,τι αφορά τα διαδραματιζόμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Ο συγκεκριμένος κύριος μέχρι σήμερα έκανε «πλάτες» στη διοίκηση της ΕΠΟ και στους λοιπούς ανιδιοτελείς εργάτες του ποδοσφαίρου και τους άφηνε να αλωνίζουν και να συνεχίζουν το έργο τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πριν λίγο καιρό οι σύμβουλοι που είχε διορίσει ο Κοντονής και το προερχόμενο από το ΣΥΡΙΖΑ μέλος στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού είχαν ψηφίσει υπέρ του Μαρινάκη, προκειμένου να μπορεί να παραμείνει στην προεδρία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, παρά το γεγονός ότι είναι κατηγορούμενος για το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες. Επίσης, δεν έχει πάρει τις αναγκαίες νομοθετικές πρωτοβουλίες με τις οποίες θα μπορούσε να έχει εδώ και πολύ καιρό απαλλάξει το ποδόσφαιρο από την παρουσία όλων αυτών που καλεί να παραιτηθούν και να συμβάλουν στην αυτοκάθαρση του χώρου.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιοι λόγοι, εκτός από την ανάγκη αυτοπροβολής του, τον οδήγησαν να «ανοίξει το μέτωπο» με την ΕΠΟ τη δεδομένη χρονική στιγμή. Ισως, από τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του, να θεωρεί ότι στις εκλογές για την προεδρία της ΦΙΦΑ θα επικρατήσει ο υποψήφιος που στηρίζεται από την ομάδα του πρώην προέδρου Ζεπ Μπλάτερ και να προσπαθεί να βρει επαφές με τη νέα ηγεσία, διαχωρίζοντας με «ηχηρό» τρόπο τη θέση του από την ΕΠΟ.

Ο πιο πιθανός λόγος είναι η προσπάθειά του να αφήσει πίσω τις αντιδράσεις από την απόφασή του να ξανατιμωρήσει τους πράσινους για τα γεγονότα που οδήγησαν στη ματαίωση του ντέρμπι ανάμεσα στους δυο «αιώνιους αντίπαλους». Στο πράσινο στρατόπεδο, διοίκηση και οπαδοί δεν έχουν σταματήσει να διαμαρτύρονται με κάθε τρόπο και σε κάθε ευκαιρία, στραπατσάροντας την εικόνα του, αφού τον παρουσιάζουν ως προστάτη της συμμορίας που λυμαίνεται το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Οπως όλα δείχνουν, προς το παρόν τα κατάφερε. Ηρακλής, ΑΕΚ και ΠΑΟΚ (αναφέρονται με τη σειρά που εξέδωσαν τις ανακοινώσεις τους) τάχθηκαν υπέρ του καλέσματος Κοντονή για «αυτοκάθαρση» του χώρου. Ακόμη και οι πράσινοι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι η κίνηση είναι σε θετική κατεύθυνση, τονίζοντας ότι περιμένουν και έργα από τον υφυπουργό. Από την πλευρά της ΕΠΟ και των λοιπών εμπλεκόμενων στα σκάνδαλα προβάλλεται ως βασικό επιχείρημα το τεκμήριο της αθωότητας, ενώ κρύβονται πίσω από τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης που τους επιτρέπουν να παραμείνουν στο πόστο τους μέχρι να ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία.

Αν ο Κοντονής ήταν στοιχειωδώς σοβαρός, θα έπρεπε άμεσα να προχωρήσει σε νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα επιλύουν μια και καλή το πρόβλημα και να μην περιορίζεται στην έκδοση ανακοινώσεων. Μήπως όμως αιθεροβατούμε όταν μιλάμε για σοβαρότητα στον κυβερνητικό σχεδιασμό;

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Μια ακόμα έμπρακτη αντιφασιστική πρωτοβουλία από την Ζανκτ Πάουλι. Τη φανέλα με το σύνθημα «Οχι φασίστες στο ποδόσφαιρο» θα φορέσουν οι ποδοσφαιριστές της στον αγώνα με τη Λειψία, αδιαφορώντας για τις πιθανές κυρώσεις από τη γερμανική ποδοσφαιρική ομοσπονδία, λόγω του σαφέστατου πολιτικού μηνύματος.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΟΥΛΙΟ ΡΙΚΙΑΡΕΛΙ

Ο λαβύρινθος της σιωπής

Γερμανία 1958. Ενας δημοσιογράφος προσπαθεί να στείλει στη Δικαιοσύνη έναν δάσκαλο, ο οποίος αναγνωρίστηκε από θύμα του ως μέλος των SS στο Αουσβιτς. Ο δημοσιογράφος συναντά έναν νεαρό εισαγγελέα, ο οποίος δεν έχει ιδέα για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τελικά, η έρευνά τους θα οδηγήσει στις δίκες του Αουσβιτς στη Φρανκφούρτη.

Μοιάζει σαν, λίγα χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου, μεγάλο κομμάτι των Γερμανών να μην ήξερε τι συνέβη, και μεγαλύτερο κομμάτι να θέλει να θάψει στη λήθη ό,τι συνέβη. Οι Γερμανοί εμφανίζονται να πιστεύουν ότι όλες αυτές οι θεωρίες είναι αντεθνική προπαγάνδα και ότι οι στρατιώτες συμπεριφέρονταν όπως επιτάσσουν οι συνθήκες πολέμου. Εντωμεταξύ, μεγάλο κομμάτι του κρατικού μηχανισμού στελεχώθηκε από ναζιστές που αλληλοκαλύπτονταν.

Ο Ρικιαρέλι δε ρισκάρει καθόλου από κινηματογραφική άποψη. Υιοθετεί μια γραμμική αφήγηση και χαμηλούς τόνους, στοιχεία που κρατά με συνέπεια ως το τέλος. Ως εκ τούτου, πρόκειται για μια εντελώς προβλέψιμη και φλατ ταινία.

ΤΖΕΙ ΡΟΟΥΤΣ

Trumbo

Οντάλτον Τράμπο ήταν ήδη στα 1940 ένας από τους πιο αναγνωρισμένους και καλοπληρωμένους σεναριογράφους στο Χόλιγουντ και αναπόσπαστο κομμάτι του κυκλώματος της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Ταυτόχρονα, όντας κομμουνιστής, υποστηρίζει τις απεργίες των τεχνικών, τα εργατικά συνδικάτα κλπ. Είναι ένας από τους δέκα του Χόλιγουντ που καταγγέλλει την Επιτροπή Αντιαμερικανικών Υποθέσεων και αρνείται να απαντή-

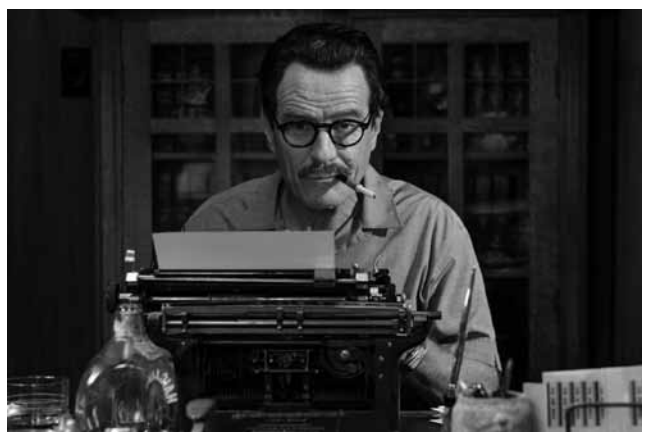

σει στις ερωτήσεις της, μπαίνει από τους πρώτους στη μακαρθική μαύρη λίστα και οδηγείται στη φυλακή. Οταν αποφυλακίζεται, όλα τα στούντιο έχουν την πόρτα τους κλειστή. Τελικά, γράφοντας με ψευδώνυμο και για δεύτερης κατηγορίας ταινίες, κερδίζει δυο Οσκαρ σεναρίου (τα οποία αργότερα του παραδόθηκαν κι επισήμως).

Η ταινία βασίζεται στην πραγματική ιστορία του διάσημου σεναριογράφου. Ο Ρόουτς μένει πιστός στην κλασική, αλλά ξεπερασμένη πια συνταγή της -σχεδόν τηλεοπτικής αισθητικής- παρουσίασης μιας βιογραφίας. Γραμμική αφήγηση, χωρίς ιδιαίτερες εξάρσεις, οι αντιφάσεις των πρωταγωνιστών (πάρα πολλές στην πραγματικότητα) ίσα που υπαινίσσονται, αποδυναμώνοντας το τελικό αποτέλεσμα.

ΚΙΓΙΟΣΙ ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ

Ταξίδι στην άλλη όχθη

Οιάπωνας σκηνοθέτης (απλή συνεπωνυμία με τον Ακίρα) για πρώτη φορά ίσως συστήνεται ευρέως στο ελληνικό κοινό

Dixi et salvavi animam meam

Ασυλο είναι να στέκεσαι στο τέλος της ουράς.
Για να σου δώσουν ένα κομματάκι ψωμί.
Να στέκεσαι: το ίδιο έκανε κι ο παππούς σου
Δίχως να ξέρει το γιατί.
Ενα τόσο δα κομματάκι: Εσύ.
Κι όσο για την πατρίδα: αυτή είναι μια κάρτα
που βάζεις στο πορτοφόλι σου.
Τα χρήματα: Χαρτί που απεικονίζουν ηγέτες
Η φωτογραφία: Εσύ μέχρι να υπάρξει επιστροφή.
Η επιστροφή: Πλάσμα μυθικό... από τα παραμύθια της γιαγιάς σου.
(Τέλος πρώτου μαθήματος).
(Από το ποίημα «Ασυλο» του Ασράφ Φαγιάντ)

➤ Και να μην ξεχνάμε τον κοινωνικό αυτοματισμό.

➤ Τι μας λέει το υπουργείο Οικονομικών: ότι δεν προτείνει η τρόικα νέα δημοσιονομικά μέτρα αλλά οι «εταίροι». Είναι δε μέσα στις προθέσεις της (συγ-) κυβέρνησης τα πρόσθετα μέτρα. (Ολοι οι κ....ες δουλεύουνε αντάμα).

➤ Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης στη Γαλλία απ' ότι φαίνεται νομιμοποιείται, αγάλι-αγάλι...

➤ Η ομάδα ΔΕΛΤΑ «διαλύθηκε» Οκτώβρη για να κάνει (μέρος της) comeback στα Εξάρχεια. Με δυο κουβέντες: επιπρόσθετη καταστολή.

➤ «Πηγές της Ελληνικής Αστυνομίας» επικαλείται το «Βήμα» (tovima.gr, 9/2/2016) για να αποτραπεί η είσοδος των αγροτών στην Αθήνα. Ως καλό πρακτορείο ειδήσεων της μπατσαρίας...

➤ Τσουνάμι (σχέδιο ασφαλιστικού + νέα μέτρα). Ζητείται... ασπίς.

➤ Sweet Movie (- Bitter Life). Το τραίνο της ελπίδας (σαν το άλλο της... αλλαγής) εκτροχιάστηκε. Ποιος πληρώνει τα ...κα, όμως;

➤ Ατι με σέλα αργυρή δεν έχω / μήτε βιος απ' τον πατέρα μου / ούτε πλούτη, ούτε σπίτια / Το έχει μου είναι ένα βάζο μέλι, / ένα βάζο μέλι / κόκκινο σαν τη φωτιά. / Ο,τι έχω και δεν έχω / το μέλι μου. / Φυλάω τα πλούτη μου, τα σπίτια μου - το μέλι μου, δηλαδή / από τα διαβόλια κάθε είδους. / Περίμενε, αδερφέ μου... / Οσο έχω μέλι στο βάζο μου / οι μέλισσες θα έρχονται / από το Τιμπουκτού (Ν. Χικμέτ: «Για την ποίησή μου».)

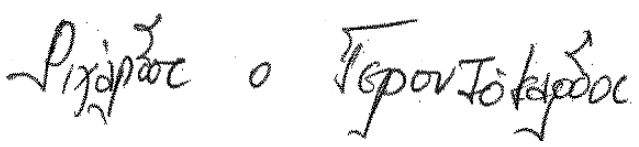

➤ Και, βέβαια, το ΝΑΤΟ «φυλάει» το Αιγαίο...

➤ «Στα άκρα η κόντρα κυβέρνησης και αγροτών» (tanea.gr, 10-2-2016). Βιάζεται το συγκρότημα...

➤ «Δεν θα πάμε σε έναν διάλογο για να κερδίσουμε τσάι και συμπάθεια» - Β. Μπούτας. Η ρωγμή... (το σημειώνουμε).

➤ Ο βουλευτής, πάντως, του Περισσού, Μ. Συντυχάκης δηλώνει «ανένδοτος» (θα τον δούμε κι αυτόν και το κόμμα του).

➤ Φτηνά γαρύφαλα για τους μπάτσους...

➤ «Νέα πρόσκληση Τσίπρα στους αγρότες για διάλογο» (kathimerini.gr/848866/article/epikairothta/politikh/nea-prosklhsh-tsipra-stous-agrotes-gia-dialogo). Για να μην διαταραχθεί η κοινωνική συναίνεση και η τάξις... Κοντά και η ΑΥΓΗ, «Αλ. Τσίπρας σε αγρότες: χωρίς διάλογο δεν υπάρχουν λύσεις». Συμπολιτευτικά συμπολιτευόμενες και οι δύο...

➤ Στην «οικουμενική αγκάλη» και ο Βύρων; (ω! Βύρων).

➤ «ΣΥΡΙΖΑ: Ενας χρόνος διακυβέρνησης και προχωράμε...» (Η ΑΥΓΗ, 9/2/2016, ΠΟΛΙΤΙΚΗ). Προς τα πού είναι το θέμα... (τελίτσες).

➤ 680.000 ανακαλούμενα οχήματα από την VW (στις ΗΠΑ). Είπαμε, δεν εγνώριζε τα του οίκου της η καημένη η εταιρία...

➤ «Χωρίς τρακτέρ στο Σύνταγμα, αλλά για δύο μέρες» (efsyn.gr, 10-2-2016). Ξεφυσάει ικανοποιημένη η «ημιεπίσημη» του Σύριζα.

➤ Στους αγώνες δεν χωράει συμβολισμός...

➤ «Ο Ρέντσι επιμένει πως αντιστέκεται» - efsyn.gr, 10-2-2016. Στην ΑΥΓΗ της ίδιας μέρας πρέπει να απευθυνθεί αυτός ο τίτλος που καραστηρίζει Ρέντσι.

➤ «Δημοκρατικό τόξο» στη Βουλή, βρίσκει ο Π. Μανδραβέλης, του οποίου επιλογή είναι τα μνημόνια (kathimerini.gr/848890/opinion/epikairothta/politikh/apotyxhmeno-kratos-kai-mh-kyvernhsimo). Για να δείξει ότι η αντίθεση που εκφράζεται στους δρόμους «δεν μετράει».... Αξίζει (όσο ΜΕΓΑΛΟΣ κι αν είναι) ο μισθός του. Αλλά «μη κυβερνήσιμο κράτος»; Τι στον πέουλα κάνει η συγκυβέρνηση απ' την αρχή; Κυβερνάει, νομοθετεί, «σπρώχνει» τον καπιταλισμό. Μήπως θέλει το «κάτι παραπάνω» ο Π.Μ.;

➤ Ο Μπάμπης (της Καθημερινής, 10/2/2016) υποστηρίζει ότι είναι «αναγκαία η περίοδος προσαρμογής» - μας θυμίζει την ατάκα «στην αρχή μας μπήκε λίγο...».

➤ «Αγιογραφία» του Β. Μπούτα στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (kathimerini.gr/848873/article/epikairothta/ellada/mia-eikosaetia-sta-agrotika-mploka). Σαφής προτίμηση, όταν υπάρχουν ήδη οι δεσμεύσεις...

➤ Brown-eyed girl.

➤ Θα αγνοήσω τη μυρουδιά της λάσπης και την ανάγκη να μαλώσω τη βροχή και το κάψιμο / που από καιρό κάθεται στο στήθος μου. / Ψάχνω για παρηγοριά κατάλληλη για την κατάστασή μου, που δεν μου επιτρέπει να / ερμηνεύσω τα χείλη σου με όποιον τρόπο επιθυμώ / ή να δείξω τις σταγόνες της ομίχλης από τα κόκκινα πέταλά σου / ή να μειώσω την τρομερή εμμονή που με πιάνει όταν καταλαβαίνω πως δεν είσαι δίπλα μου / αυτή τη στιγμή. / Και δεν θα είσαι... Οταν αναγκάζομαι να δικαιολογήσω τη θέση μου στην τιμωρό σιωπή της / νύχτας. / Κινήσουλες και η γη είναι σιωπηλή, όπως τη βλέπουμε από απόσταση και όλα που έχουν / συμβεί μεταξύ μας δεν ήταν παρά ένα κακό αστείο που παρατράβηξε. (Ασράφ Φαγιάντ: από «Το μουστάκι της Φρίντας Κάλο» - απόδοση Γ. Χουλιάρας).

➤ Στη Νορβηγία η αρχηγός της αστυνομίας Ελεν Κατρίνε Χέττα απαιτεί να δοθεί στους μπάτσους η εξουσία να πετάνε έξω από τα σύνορα της χώρας τους μετανάστες (άξια διάδοχος του Κουίσλιγκ...).

➤ Εξακολουθεί να «ασθενεί» το NHS (Εθνικό Σύστημα Υγείας) στη Βρετανία. Δεύτερη απεργία νέων γιατρών.

➤ Ανταρσία στην Ανταρσύα...

➤ «Σημειώσεις στο περιθώριο» οι «ορισμένες προϋποθέσεις» της συγκυβέρνησης στο θέμα της ανάληψης ρόλου από πλευράς ΝΑΤΟ. (Μας τάπαν κι άλλοι...).

➤ «Τα δίκαια και τα άδικα των αγροτών» (tovima.gr/opinions/article/?aid=775591). Ο Ν. Παπαδόπουλος «διαλέγει» τα «λογικά αιτήματα» των αγροτών, χρησιμοποιεί κοινωνικό αυτοματισμό, και κρατάει την στάση την «άκαμπτη»: Ε, όχι και να κλείνουν οι δρόμοι (εμποδίζοντας τα αγαθά των καπιταλιστών να τριγυρνάνε).

➤ Η γυμνή να φοβείται την μάνδρα.

➤ Σε καιρούς ανήλιαγους, σε χρόνους δίσεχτους διασκελίζει η καρδιά τις ψηλές κοτρώνες.

Βασίλης

(έχει συμμετάσχει στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αλλά ταινίες του δεν έχουν πάρει μέχρι στιγμής διανομή).

Επηρεασμένος βαθιά από την ιαπωνική μεταφυσική παράδοση, επικεντρώνεται σε θέματα γύρω από το θάνατο. Στη συγκεκριμένη ταινία άντλησε έμπνευση από το ρήμα mitoru, που στα ιαπωνικά σημαίνει συνοδεία του ανθρώπου προς το θάνατο, και περιγράφει τις τελευταίες στιγμές ενός ανθρώπου όταν τις περνά με κάποιο αγαπημένο του πρόσωπο.

Οταν ξαφνικά ο εδώ και τρία χρόνια νεκρός (πνιγμένος σε μια λίμνη) Γιουσούκε επιστρέφει στο σπίτι του, η σύζυγός του Μιζούκι δεν εκπλήσσεται καθόλου και δέχεται να τον ακολουθήσει σε ένα ταξίδι στα αγαπημένα του πρόσωπα και μέρη.

Ο Κουροσάβα, με τον αργό και τελετουργικό ρυθμό του, κατορθώνει να φτιάξει μια ατμόσφαιρα που στηρίζεται στην εμπειρία του μεταφυσικού και σε μια σπουδή πάνω στην εμπειρία του πένθους και του θανάτου, ξεκομμένα βέβαια από τη σφαίρα της κοινωνικής ζωής. Για όποιον δεν έχει τέτοιες ανησυχίες, όπως εμείς για παράδειγμα, η ταινία, παρά την όποια κινηματογραφική της αρτιότητα, φαντάζει μάλλον βαρετή.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Σχολιάστηκαν ως ευφάνταστα τα συνθήματα στα πανό των νοσηλευτών. Ο αστικός Τύπος ψάχνει πάντοτε τις «ιδιαιτερότητες» για να τις μετατρέψει σε ειδήσεις, εστιάζοντας αποκλειστικά σ' αυτές. Οπως ψάχνει και τα πρόσωπα. Δεν έφταιγε σε τίποτα το ομορφόπαιδο από την Κρήτη που πήγαν να το κάνουν τηλεπερσόνα (ευτυχώς που άντεξε ο άνθρωπος και δεν τον τρέλαναν). Και είναι σίγουρο ότι δεν επεδίωξαν την προβολή οι νοσηλευτές με τα συνθήματά τους. Απλά, έγραψαν στα πανό και στα μπαλόνια κάτι που είναι γνωστό από παλιά. Μέχρι πότε μπορεί ο νοσηλευτής να εργάζεται πραγματικά ως νοσηλευτής; Μέχρι πότε μπορεί ο δάσκαλος να στέκεται στην τάξη; Οταν, όμως, έμπαιναν αυτά τα ερωτήματα, αυτός ο ίδιος αστικός Τύπος, που σήμερα εξαίρει την... πρωτοτυπία των πανό των νοσηλευτών, μιλούσε για «συντεχνίες» που θέλουν να βγαίνουν νέοι στη σύνταξη και για «πελατειακό σύστημα» που ικανοποιεί τα «συντεχνιακά αιτήματα».

◆ Η εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ Πετρούπολης έγινε πριν φουντώσουν οι αντιδράσεις για το Ασφαλιστικό. Είμαστε βέβαιοι, όμως, ότι ο ομιλητής που επέλεξαν να καλέσουν, ο περιβόητος πλέον Α. Νεφελούδης, αν δεν τους είπε για τα «τανκς» των αγροτών που απειλούν την Αθήνα, θα τους είπε σίγουρα για τη «μαύρη αντίδραση» που συσπειρώνεται για να ρίξει από την εξουσία την πρώτη αριστερή κυβέρνηση της χώρας. Λυπούμαστε μόνο που δεν το πήραμε χαμπάρι έγκαιρα για να στείλουμε έναν άνθρωπό μας να δει, από περιέργεια, πόσοι είχαν το θράσος να μαζευτούν σ' αυτή τη σύναξη.

◆ **«Εθνική Πολιτοφυλακή - Φρουρός της ζωής, της τιμής, της ελευθερίας, της περιουσίας του λαού».**

Τη φωτογραφία μας την έστειλαν χωρίς περισσότερες λεπτομέρειες, πέραν του ότι πρόκειται για σύνθημα της Εθνικής Πολιτοφυλακής του ΕΛΑΣ Θήβας, γραμμένο παραμονές της απελευθέρωσης από τη ναζιφασιστική κατοχή. Δεν ξέρουμε πότε και πού ακριβώς τραβήχτηκε. Αποτελεί υπόμνηση μιας εποχής που ο ελληνικός λαός διεκδικούσε με το όπλο στο χέρι τη λευτεριά του.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Το Μνημόνιο είναι το ευαγγέλιο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ

«*Δεν μπορούμε να λέμε "άλλο η συμφωνία κι άλλο τα προαπαιτούμενα". Τα μέτρα είναι μέρος της συμφωνίας και πρέπει κι αυτά να ψηφιστούν*». Δε δίστασε να ψέξει δημόσια (από το Βήμα της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής) τη μνημονιακή αντιπολίτευση ο διοικητής της ΤτΕ Γιάννης Στουρνάρας.

Δε χρειάζεται να ανατρέξουμε στην αποκατάσταση των σχέσεών του με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα προσωπικά, ούτε στη φιλική του σχέση με τον Τσακαλώτο για να ερμηνεύσουμε αυτή τη χοντροκομμένη παρέμβαση του Στουρνάρα στη λειτουργία του κοινοβουλευτικού συστήματος. Πίσω από τον Στουρνάρα υπάρχουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές (υπάλληλός τους είναι), που δεν έκρυψαν ποτέ ότι θα ήθελαν όλα τα μνημονιακά κόμματα να ψηφίζουν τους εφαρμοστικούς νόμους του τρίτου Μνημόνιου, που όλα μαζί ψήφισαν τα χαράματα της 14ης Αυγούστου του 2015.

«Αν το κλείσιμο της αξιολόγησης πάει Μάιο ή Ιούνιο, καήκαμε» είπε στη Βουλή ο Τσακαλώτος. Ο Στουρνάρας επανέλαβε το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια. Για να υπάρξει επιστροφή στην ανάπτυξη, πρέπει να κλείσει γρήγορα η αξιολόγηση. Αυτό, όμως, το συνέδεσε και με τις εσωτερικές εξελίξεις: «*Προϋπόθεση είναι η επικράτηση κλίματος πολιτικής σταθερότητας και κοινωνικής συναίνεσης που θα επιτρέψει την* ***απρόσκοπτη εφαρμογή της συμφωνίας*** *και την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Ενδεχόμενη αποτυχία τα χείας ολοκλήρωσής της θα λειτουργήσει αποσταθεροποιητικά*».

Πρακτικά, η ολοκλήρωση της αξιολόγησης -με τη συνεπή εφαρμογή των απαιτήσεων του Μνημόνιου, φυσικά- μπορεί να συμβεί με τρεις τρόπους. Είτε με την ψήφιση των αντιλαϊκών μέτρων από την ισχνή κοινοβουλευτική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που παραμένει συμπαγής, είτε την ψήφισή τους και από άλλα μνημονιακά κόμματα (που αυτή τη στιγμή φαίνεται αδύνατο), είτε με την παραίτηση της συγκυβέρνησης Τσίπρα και το σχηματισμό οικουμενικής μνημονιακής κυβέρνησης, με μορφή τεχνοκρατικού σχήματος.

Το μόνο που δεν πρέπει να γίνει είναι να μην ψηφιστούν τα νέα μνημονιακά μέτρα. Και πρώτα-πρώτα το Ασφαλιστικό. Ο Στουρνάρας υπήρξε σαφής και σ' αυτό: «*Υπάρχει ακόμα πολύ μεγάλη δαπάνη συντάξεων, που σημαίνει μικρές δυνατότητες για άνεργο, επιμόρφωση και οικογενειακές παροχές. Κανείς δεν θέλει να μειωθούν οι συντάξεις, αλλά από την άλλη πλευρά πρέπει να επιλέξουμε το μέγεθος εκείνο και το μέσο με το μικρότερο κόστος για το σύνολο της κοινωνίας*».

«Παραδόξως», κανένα μέλος της κυβέρνησης δεν αντέδρασε. Δεν κατηγόρησε τον Στουρνάρα ότι, μιλώντας για ανάγκη μείωσης των συντάξεων, παίρνει το μέρος των δανειστών, τη στιγμή που για την κυβέρνηση είναι «κόκκινη γραμμή» να μην υπάρξει νέα μείωση συντάξεων. Δεν αντέδρασαν όχι για να μην κακοκαρδίσουν τον Στουρνάρα, αλλά γιατί αυτός λειτούργησε σαν «λαγός» τους. Η μείωση των συντάξεων είναι αποφασισμένη (το πολύ να παζαρεύουν το ποσοστό της μείωσης για το 2016), αλλά δε θα την πουν μείωση παρά «εξορθολογισμό και αποκατάσταση αδικιών». Ο Στουρνάρας δεν είπε τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που είπε σε ραδιοφωνική του εμφάνιση ο υφυπουργός Εργασίας Α. Πετρόπουλος (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 8).

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές εξακολουθούν να μην επιδεικνύουν καμιά βιασύνη. «*Αν κρίνουμε από τις συζητήσεις της περασμένης εβδομάδας, οι διαπραγματεύσεις μπορεί να τραβήξουν για μήνες*», δήλωσε την περασμένη Δευτέρα στο πρακτορείο MNI αξιωματούχος της Ευρωζώνης, τονίζοντας πως το κουαρτέτο θα επιστρέψει στην Αθήνα μόνο όταν θα έχει πάρει από την ελληνική πλευρά προτάσεις επαρκείς για να κλείσει η αξιολόγηση. «*Μια γρήγορη αξιολόγηση μπορεί να επιτευχθεί μόνο όταν η Αθήνα ικανοποιήσει τις απαιτήσεις μας*», ξεκαθάρισε.

Μπορεί αυτού του τύπου οι δηλώσεις να ακούγονται σαν τελεσίγραφα, που ασφαλώς δεν περιποιούν τιμή στην... αριστερή κυβέρνηση του Τσίπρα, την ίδια στιγμή όμως λειτουργούν βοηθητικά στη δημιουργία ενός κλίματος εκβιασμού. Αφού, αν καθυστερήσει η αξιολόγηση, «καήκαμε», διότι η ανάπτυξη θα καθυστερήσει έναν ακόμη χρόνο, όπως λέει ο Τσακαλώτος, τότε κάποιες υποχωρήσεις στις «κόκκινες γραμμές» θα καταστούν αναγκαίες. Θα «δώσουμε» κάτι για να μη «χάσουμε» τα πολλά. Κάπως έτσι αξιοποιούνται αυτού του τύπου οι δηλώσεις εκ μέρους παραγόντων της Ευρωζώνης ή του ΔΝΤ. Η δραματοποίηση είναι απαραίτητη και έχει χρησιμοποιηθεί σε όλες τις φάσεις εφαρμογής των Μνημονίων.

Το αξιοσημείωτο είναι πως δε δημιουργείται πολεμική ατμόσφαιρα, ατμόσφαιρα σύγκρουσης και ρήξης με τους εκπροσώπους των δανειστών. Ακόμα και σε καθαρά προπαγανδιστικού τύπου διαγγέλματα, όπως η τελευταία ομιλία του Τσίπρα στο υπουργικό συμβούλιο, σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, οι τόνοι δεν ανεβαίνουν και οι «θεσμοί» καλούνταν «να επιδείξουν εποικοδομητική στάση και στάση συνεργασίας», «χωρίς κωλυσιεργίες και χωρίς τακτικισμούς».

Μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, ο Τσακαλώτος διευκρίνισε ότι στο Ασφαλιστικό «*οι θεσμοί συμφωνούν με την αρχιτεκτονική των πραγμάτων που προτείνουμε και δέχονται τις προθέσεις μας, αλλά λένε ότι πρέπει να βγαίνουν οι αριθμοί*». Αναφερόμενος στο σύνολο της αξιολόγησης, είπε: «*Πρέπει να τους πείσουμε με συστηματικό τρόπο για το πώς θα φτάσουμε στους στόχους, για το πώς θα φτάσουμε σε πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% ως το 2018*».

Αυτό που περιγράφει ο Τσακαλώτος είναι μια τεχνοκρατική διαδικασία διαπραγμάτευσης επί των αριθμών, με ένα πλαίσιο συμφωνημένο και από τις δύο πλευρές. Θα τηρήσουμε το γράμμα της συμφωνίας, είπε ο Τσίπρας στο υπουργικό συμβούλιο, χωρίς να παραβλέψει να τονίσει πως ο ελληνικός λαός τους ψήφισε το Σεπτέμβρη για να εφαρμόσουν το Μνημόνιο! Αυτό είναι το ευαγγέλιό τους, γι' αυτό και κλείνουν με ιδιαίτερη ευκολία τις συμφωνίες με το κουαρτέτο. Αν καθυστερούν τώρα, είναι γιατί αισθάνονται τη λαϊκή απειλή.

βαθύ κόκκινο

Ευρωρεβιζιονισμός

«Θα έρθουν λέει με τα τανκς (συγνώμη τα τρακτέρ εννοούσα) στην Αθήνα, για να κάνουν τι; Να εξοργίσουν ακόμα περισσότερο τους υπόλοιπους έλληνες πολίτες με τους εκβιασμούς και την αδιαλλαξία. Καλώς να έρθουν...».

Αν σας το θέταμε ως κουίζ, θα σκαλίζατε τη μνήμη σας για να βρείτε ποιος υπουργός της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ εκστόμισε αυτά τα λόγια ενόψει κάποιας αγροτικής κινητοποίησης. Υποθέτουμε, όμως, πως γνωρίζετε ότι τα λόγια είναι φρέσκα και... αριστερά. Τα έγραψε στο αγαπημένο του facebook ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας Ανδρέας Νεφελούδης, προβεβλημένο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ.

Την ίδια μέρα, ευρισκόμενος στην Τεχεράνη, ο Τσίπρας μίλησε off the record στους δημοσιογράφους και χαρακτήρισε τους αγρότες «εξαιρετικά εγωιστές», αντιπαραθέτοντάς τους στους άνεργους, τους συνταξιούχους, την κοινωνία. «Αυτοί δεν έχουν φωνή;» ήταν η κατακλείδα της θυμωμένης αναφοράς του.

Η επιχειρηματολογία είναι «καρμπόν» με την επιχειρηματολογία που έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν από υπουργούς των πράσινων και γαλάζιων κυβερνήσεων. Κάθε φορά που ένας κλάδος κινητοποιούνταν και παρέτασσε στο μέτωπο της ταξικής πάλης μια αξιοσημείωτη «δύναμη πυρός», άρχιζε η συκοφάντησή του και η προσπάθεια αντιπαράθεσής του με άλλα κοινωνικά κομμάτια. Ενίοτε και η προσπάθεια οργάνωσης αντισυγκεντρώσεων και τραμπουκισμών, που ο πασόκος Ρέππας τους έδωσε το χαρακτηρισμό «κοινωνικός αυτοματισμός».

Οι συριζαίοι χρησιμοποιούν ακριβώς τον ίδιο πυρήνα επιχειρηματολογίας, ντύνοντάς τον (εν είδει ζάχαρης γύρω από το κινίνο) με πρωτοφανή επιχειρήματα. Προσπαθούν να εμφανίσουν τους αγρότες ως υποκινούμενους από δεξιά και ακροδεξιά στοιχεία, με στόχο να ρίξουν την «κυβέρνηση της Αριστεράς». Εξ ου και η γκεμπελίστικη αναφορά του Νεφελούδη σε τανκς. (Γκεμπελίστικη γιατί ξέρει πολύ καλά ότι το μπλόκο της Νίκαιας, που αποφάσισε την κάθοδο στην Αθήνα, καθοδηγείται από αγροτοσυνδικαλιστές του Περισσού).

Γιατί να μας προκαλεί εντύπωση αυτό το γεγονός, όμως; Το ρεύμα που μετεξελίχτηκε στον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ είναι το ρεύμα του ευρωρεβιζιονισμού («ευρωκομμουνιστές» αρέσκονταν να αυτοχαρακτηρίζονται). Ενα ρεύμα που προσχώρησε ανοιχτά στο αστικό στρατόπεδο από τη δεκαετία του '70. Στην Ιταλία διακήρυξε τον «ιστορικό συμβιβασμό» και πολέμησε ανελέητα κάθε ριζοσπαστικό σκίρτημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Στη Γαλλία συγκυβέρνησε με τους σοσιαλδημοκράτες του μακελάρη της Αλγερίας Μιτεράν.

Στη χώρα μας, αυτό το ρεύμα αυτοτοποθετήθηκε στα δεξιά του ΠΑΣΟΚ τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Οταν το ΠΑΣΟΚ υποστήριζε το γνωστό ριζοσπαστικό σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», οι ευρωρεβιζιονιστές του «εσωτερικού» όχι μόνο τάσσονταν υπέρ της ένταξης στο ιμπεριαλιστικό μόρφωμα της ΕΟΚ (σημερινή ΕΕ), αλλά έπαιρναν και μέρος στις φιέστες του Καραμανλή του πρεσβύτερου, αναλαμβάνοντας το ρόλο του προπαγανδιστή.

Οντας μειοψηφικό κοινοβουλευτικό ρεύμα, επέλεξαν να δώσουν βάρος στον τομέα των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, που τους επέτρεπε να κρατούν μια κάποια επιρροή. Το μόνο που τους ενδιέφερε τότε ήταν η κοινοβουλευτική επιβίωση, την οποία εξασφάλιζαν με την ψυχή στα δόντια. Μέχρι που η κρίση τους επέτρεψε να εκτιναχτούν κοινοβουλευτικά και να πάρουν τη θέση του ΠΑΣΟΚ στην αστική κοινοβουλευτική ιεραρχία.

Πλέον, στόχος τους δεν είναι η κοινοβουλευτική επιβίωση, αλλά η διαχείριση της αστικής εξουσίας με τρόπο που θα τους εξασφαλίσει υποστήριξη από τις κορυφές της αστικής τάξης. Γι' αυτό και δε διστάζουν να φτύσουν εκεί που προηγουμένως έγλειφαν. Αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι, δεν πρέπει να μιλήσουμε για μετάλλαξή τους, αλλά για αποκάλυψη του πραγματικού τους προσώπου ως αστικού κόμματος εξουσίας.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση